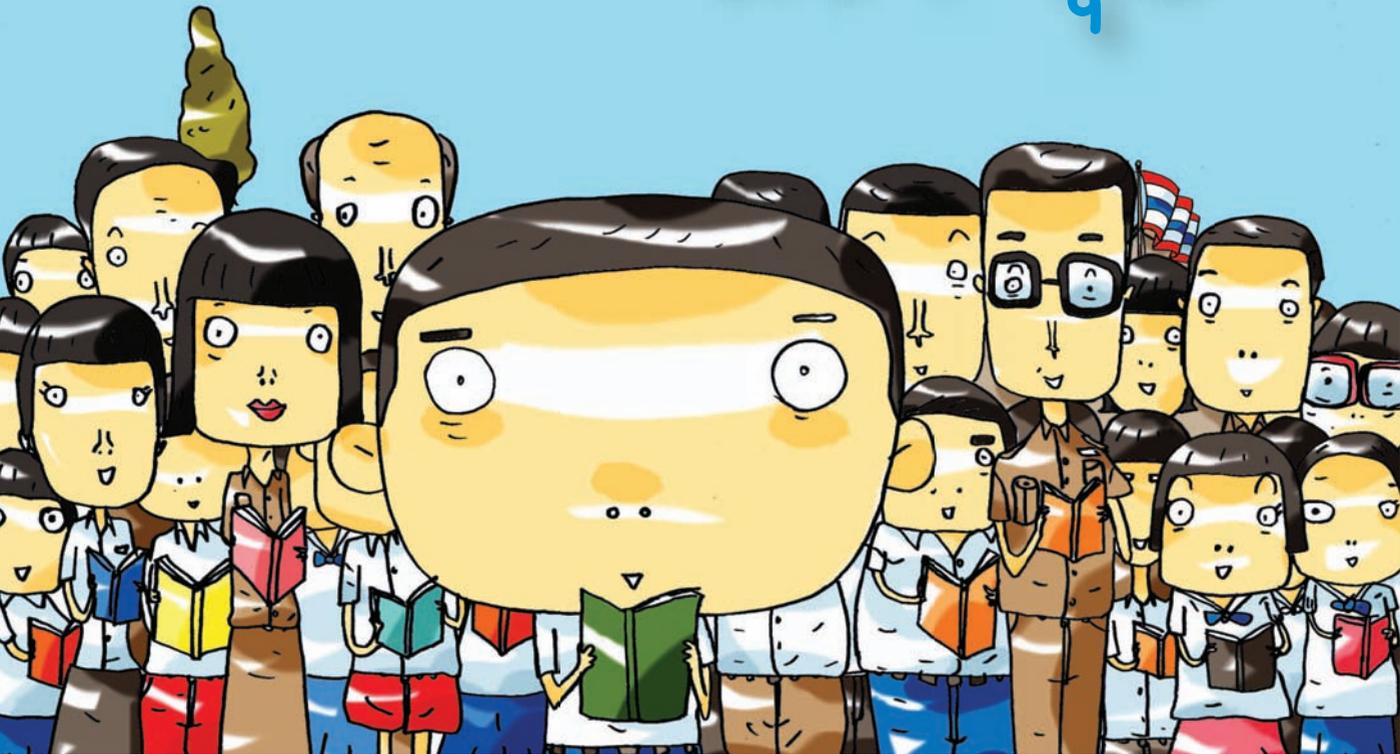
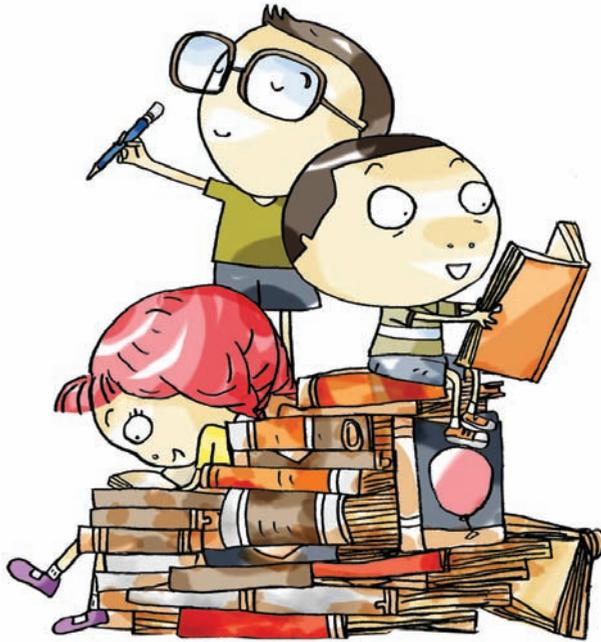

โรงเรียน สร้างสุข

แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน
ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

สารบัญ

๑. เปิดโลกความสุขจากการอ่าน	๓
ฉีกกรอบความคิด มองการอ่านคือความสุข	๔
- อ่านอย่างไรให้สร้างสุข	๕
- วัยเด็กกับความสุข	๖
- อัตราการเข้าห้องเรียนสูงที่สุดในโลก	๗
- การอ่านด้วยความสุข คือการอ่านเครื่องก่อนเข้าห้องเรียน	๗
โรงเรียนเชียร์อ่านเบิกบานสร้างสุข	๘
สุขใจเมื่อได้อ่าน	๑๐
๒. เล่มโปรด เล่มเปลี่ยน	๑๒
๓. อ่านสนุกกับต้นแบบอ่านสร้างสุขในโรงเรียนและสถานศึกษา	๒๙
๔. ความเรียงสร้างสุข	๕๗
๕. เปิดมิติอ่านสร้างสุขกับโครงการ " อ่านสร้างสุขในโรงเรียนและสถานศึกษา "	๗๕
๖. เคล็ดไม่ลับจับโครงการ ส่งเสริมการอ่านมาเล่นวิทยฐานะ	๘๒

พิมพ์ครั้งที่ ๑ : มีนาคม ๒๕๕๕ จำนวนพิมพ์ : ๒,๕๐๐ เล่ม บรรณาธิการ : สุดใจ พรหมเกิด บรรณาธิการประจำฉบับ : ผลิพร ธีบุญอนันต์ผล
บรรณาธิการฝ่ายศิลป์/ออกแบบรูปเล่ม : สุรณีดี พิภพทอง ภาพ : อธิธิวัฏก์ สุริยมาตย์
กองบรรณาธิการ : ยุวดี งามวิทย์โรจน์ , วิลาสินี ดอนเงิน , คณิตา แอตาล , วิไล มีแก้วสุข , จุฑาพร ยอดศรี
ประสานการผลิต : ชุตติมา พุกกลิน , พวงผกา แสนเขื่อนสี , ชญชนันฎ์ เอี่ยมชื่น
จัดพิมพ์และเผยแพร่ : แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)
๔๒๔ หมู่บ้านงามไม้ ซ.จรัญสนิทวงศ์ ๖๗ แยก ๓ ถ.จรัญสนิทวงศ์ แขวง/เขต บางพลัด กทม. ๑๐๗๐๐
โทรศัพท์ : ๐-๒๔๒๔-๔๖๑๖-๗ โทรสาร : ๐-๒๔๒๔-๔๖๑๖-๗ # ๓

E-mail : info@happyreading.in.th Website : www.happyreading.in.th , Facebook : ค้นหาว่า Happyreading
Twitter : http://www.twitter.com/happyzreading

พิมพ์ที่ : แปลนพรินทร์ตั้ง จำกัด โทรศัพท์ : ๐-๒๒๗๗-๒๒๒๒

คุยเปิดลิ

มีงานวิชาการที่ออกมาสนับสนุนว่าการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาสมองและศักยภาพของมนุษย์

ฐานการรักการอ่านจะหนักแน่นมั่นคงได้ต้องเริ่มที่บ้าน และสานต่อในโรงเรียน และ...การอ่านจะเกิดประโยชน์สูงสุดได้ เมื่อเป็นการอ่านที่เริ่มต้นด้วยความสุข ความเพลิดเพลิน และความรื่นรมย์

เพราะความสุขที่เกิดจากการอ่าน การได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ประสบการณ์ใหม่ๆ จะกระตุ้นให้สมองซึ่งเป็นอวัยวะมหัศจรรย์ หลังสารแห่งการเรียนรู้ที่เรียกว่า "โดพามีน" (Dopamine) ออกมาทุกครั้ง

"โดพามีน" ช่วยให้คนเรารู้สึกสดชื่น เบิกบานใจ ก่อเกิดความหวังและนำสู่พลังของชีวิต

ที่สำคัญ ห้วงขณะของความสุข ความรื่นรมย์ สมองจะจดจำได้ง่าย เรียนรู้อะไรก็สนุก ไม่เบื่อหน่าย

โครงการ "อ่านสร้างสุข ในโรงเรียนและสถานศึกษา" เกิดจากความร่วมมือของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ , สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย , กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น , สำนักงานการศึกษา กรุงเทพมหานคร , และแผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน โดยการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ เพื่อเปิดเวทีนำทริเียนดี ๆ ในการสร้างเสริมนิสัยรักการอ่าน จากการอ่านอย่างมีความสุขในครอบครัว ในโรงเรียน และในชุมชน ของแต่ละหน่วยงาน แต่ละบริบท ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และแบ่งปันประสบการณ์ เพื่อนำพลังของการอ่านร่วมพัฒนาลูกหลานของเรา

สุดใจ พรหมเกิด

ผู้จัดการแผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน

๑. เปิดโลกความสุขจากการอ่าน

การอ่านเป็นชุมทรัพย์แห่งปัญญาของผู้คนและสังคม
แต่การจะทำให้ใครต่อใครหลงรักการอ่าน
ไม่ได้เริ่มจากการฝึกทักษะหรือสิ่งใดที่เป็นหลักการอันเคร่งเครียด

เราค้นพบว่า กุญแจสู่การสร้างวัฒนธรรมการอ่านให้เกิดขึ้นในสังคม หรือทำให้การอ่านเป็นที่ชื่นชอบ
ของผู้คนนั้นต้องเริ่มจาก การให้การอ่านนำมาซึ่งความสุข ความเพลิดเพลินแก่คนอ่าน แล้วจึงค่อย ๆ ยกระดับ
ความเพลิดเพลิน เป็นการพัฒนาปัญญาเพื่อนำสู่สุขภาวะในวิถีชีวิต

นี่เองจึงเป็นคำตอบว่า ทำไมต้องปมเพาะนิสัยรักการอ่านตั้งแต่วัยเยาว์ ก็เพื่อสร้างคืนวันที่เต็มไปด้วย
ความสุข ความรัก ความอบอุ่นของพ่อแม่ลูก จากการอ่านหนังสือเพื่อเป็นสายใยเชื่อมร้อยหัวใจ

และเมื่อลูกค่อย ๆ เติบโตขึ้น โรงเรียนจึงมีบทบาทสำคัญในการสานต่อให้การอ่านหนังสือได้สร้าง
ประสบการณ์ที่หลากหลาย พร้อมกับเป็นเครื่องมือพัฒนาและยกระดับจิตวิญญาณของผู้อ่าน

เมื่อถึงตรงนั้นสิ่งหนึ่งที่ไม่เคยเปลี่ยนแปลง ก็คือ ยามเมื่อเปิดหนังสือครั้งใด จะเต็มไปด้วยพลังของ
ความทรงจำแห่งความสุข

เพราะความประทับใจแรกที่มีต่อการอ่านหนังสือ หนีความเบื่อหน่าย เคร่งเครียด
การอ่านจะค่อย ๆ เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตโดยที่เราแทบจะไม่รู้ตัว
เพราะเป็นการอ่าน... ที่เต็มไปด้วยความสุข

ฉีกกรอบความคิด มองการอ่านคือความสุข

วิเคราะห์จากดัชนีการอ่านของไทยปีล่าสุด (๒๕๕๒) ระบุว่า สาเหตุที่กลุ่มเด็กและเยาวชนไม่อ่านหนังสือเพราะซีเกียจ ถึงแม้จะมีหนังสือมากมาย หรือแม้แต่มีสถานที่ให้อ่านก็ไม่อยากอ่าน เยาวชนของเราใช้เวลาส่วนใหญ่ในการดูโทรทัศน์ เล่นเกม คอมพิวเตอร์ คุยโทรศัพท์ ใช้อินเทอร์เน็ต แชทบีบี เล่นเฟสบุ๊ค

ข้อเท็จจริงนี้สะท้อนถึงการไม่เห็นความสำคัญหรือคุณประโยชน์ของการอ่านหนังสือ ภาพลักษณ์ของการอ่านหนังสือถูกผูกติดอยู่กับระบบการศึกษาที่แสนเคร่งเครียด ความยากลำบากของการท่องจำ ความน่าเบื่อของหนังสือเล่มหนา และภาพประกอบที่ไม่มีชีวิตชีวา

หนึ่งในปัจจัยสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมให้เยาวชนไทยรักการอ่านต้อง " อย่ำทำให้การอ่านเป็นความลำบาก ทำให้เป็นความสุข เป็นความสุข อ่านหนังสือทำให้ชีวิตเปลี่ยน "

ศาสตราจารย์ นพ.ประเวศ วะสี ราษฎรอาวุโส กล่าวในการประชุมระดมความคิดเห็นเรื่อง " ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างปัญญาด้วยการอ่าน " * ว่า ต้องทำให้เด็กอ่านหนังสือแล้วรู้สึกสนุก ไม่ใช่การบังคับอ่าน เน้นอ่านวิเคราะห์ อ่านเอาเรื่อง รวมทั้งจัดประกวดการอ่าน และควรสร้างสัญลักษณ์การอ่าน เช่น ให้ศิลปินผู้มีชื่อเสียงด้านต่าง ๆ มาเป็นต้นแบบการอ่านหนังสือ

* ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการอ่านด้วยปัญญา ค.นพ. ประเวศ วะสี วันที่ ๑๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๓ , เมืองทองธานี

อ่านอย่างไรให้สร้างสุข

สุขใจเมื่อได้อ่าน

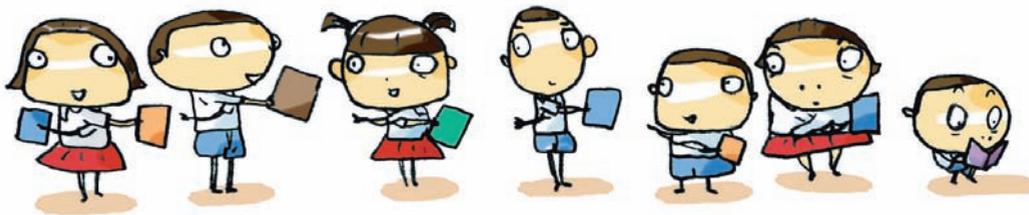
การอ่านเพื่อความเพลิดเพลินจะเกิดขึ้นได้จากการค้นหาด้วยตัวเอง เข้าใจเอง และตัดสินใจเลือกที่จะอ่านเอง เป็นการอ่านเพื่อการเรียนรู้ มิใช่เพียงเพื่อคะแนนดี ๆ หรือผลการเรียน

หลายคนเริ่มจากอ่านเรื่องที่ชอบและสนใจมากที่สุด เช่น ถ้าชอบเรื่องอาหารก็เริ่มจากหนังสือที่แนะนำวิธีทำอาหารที่ชอบ ประวัติและวัฒนธรรมของอาหาร จากนั้นค่อย ๆ ขยายขอบเขตไปสู่เรื่องอื่น ๆ

ถ้าชอบเรื่องแพชั่น การแต่งตัว ก็เริ่มจากประวัติที่นาสนใจของดีไซเนอร์ระดับโลก แม้แต่ความสนใจเรื่องสังคมออนไลน์ หรือ เรื่องราวของไอที สมาร์ทโฟนยอดฮิต ก็เริ่มจากประวัติของผู้คิดค้นที่ได้รับการกล่าวถึงไปทั่วโลก

การอ่านสร้างสุขจึงเป็นการอ่านเพื่อจุดประกายให้ผู้อ่านชอบที่จะอ่าน มีความสุข ความพึงพอใจ ความเพลิดเพลินความรื่นรมย์ จนนำมาซึ่งการให้เวลาในการอ่านเป็นวิถีชีวิต

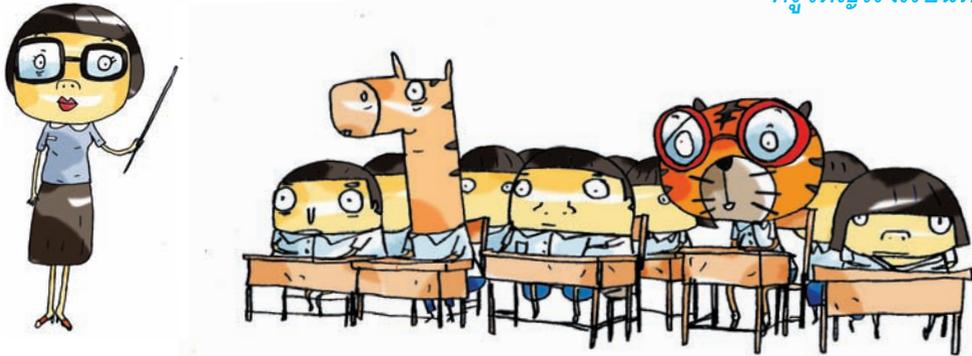
" หนังสือและการอ่านนอกเหนือจากหนังสือเรียน เป็นเครื่องมือหนึ่งที่สำคัญยิ่งของการศึกษาเรียนรู้ในโรงเรียนหมู่บ้านเด็ก เพราะสร้างความตื่นใจและตื่นรู้ในหัวใจของเด็ก ๆ ขณะที่เราตื่นรู้ สมอซึ่งเป็นอวัยวะมหัศจรรย์จะหลั่งสารแห่งการเรียนรู้ที่เรียกว่า " โดพามีน " ออกมาทุกครั้งที่เขาได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ประสบการณ์ใหม่ โดพามีนช่วยให้คนเรารู้สึกสดชื่น เบิกบานใจ หากสมอหลั่งโดพามีนออกมาบ่อย ๆ ก็จะช่วยหลั่งได้ง่ายขึ้นในครั้งต่อไป จะช่วยให้เด็ก ๆ ของเรามีความสุข มีความหวัง เกิดพลังในชีวิต

การเรียนรู้อย่างมีความสุขมักจะเกิดขึ้นง่าย ๆ จากการอ่านหนังสือที่ชอบ โดยเฉพาะหนังสือที่มากด้วยอารมณ์ขัน หนังสือแบบเรียนทั้งหลายค่อนข้างเต็มไปด้วยกฎเกณฑ์และการจดจำ และมักขาดในส่วนที่เป็นเนื้อหาและเรื่องราวที่สามารถกระตุ้นให้เด็กได้รู้จักคิด รู้จักใช้เหตุผล และนำตัวเองเข้าเทียบเคียงประสบการณ์กับชีวิตที่อ่าน เพื่อสร้างประสบการณ์ใหม่หรือไม่ก็ทำความคุ้นเคย เก็บสะสมไว้ และสามารถหยิบฉวยมาใช้เมื่อถึงคราวจำเป็น เช่นดังเหตุการณ์สีนามิที่เด็ก ๆ ชาวญี่ปุ่นเอาตัวรอดได้ "

รัชณี ธงไชย
ครูใหญ่โรงเรียนหมู่บ้านเด็ก

วัยเด็กกับความสุข

คนเราทุกคนควรอยู่อย่างมีความสุข โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็ก ๆ และเยาวชน เราคงเคยเห็นตัวอย่างในอดีตแล้วว่า วัยเด็กที่ไม่มีความสุข ย่อมทำให้อนาคตมืดมนตามไปด้วย

ช่วงเวลา ๑๒ ปี ตั้งแต่เริ่มเข้าเรียนชั้นประถมจนจบชั้นมัธยมปลาย นับเป็นช่วงยุคทองของชีวิตวัยเรียน หากประสบความสำเร็จในการใช้ช่วงเวลาดังกล่าว ชีวิตที่เหลือก็จะมีแต่ความมั่นคง ในทางตรงกันข้ามหากใช้เวลาไปโดยเปล่าประโยชน์ก็คงไม่มีความสุข ปัญหาที่เด็ก ๆ กำลังเผชิญอยู่นี้ เราแก้ไขด้วยการให้เด็ก ๆ เรียนหนังสือในโรงเรียนอย่างมีความสุขนั่นเอง

อัตราการเข้าห้องเรียนสูงที่สุดในโลก ความพึงพอใจในโรงเรียนกลับต่ำที่สุดในโลก

นี่คือผลการวิจัยความพึงพอใจต่อโรงเรียนของนักเรียนทั่วโลก ขององค์การความร่วมมือและพัฒนาทางเศรษฐกิจ (OECD) ในปี พ.ศ. ๒๐๐๔ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงอัตราส่วนของการไม่มีความสุขของนักเรียนเกาหลี

การอ่านด้วยความสุข คือการอ่านก่อนเข้าห้องเรียนเรียน

การอ่านเครื่องที่ว่่านี เหมือนกับการออกกำลังกายขยับแข้งขยับขาของนักกีฬาที่อบอุ่นร่างกายก่อนลงแข่ง ยิ่งถ้าเป็นการแข่งนัดสำคัญ ก็ยิ่งต้องให้ความสำคัญกับการอบอุ่นร่างกายเป็นพิเศษ

โรงเรียนส่วนหนึ่งในประเทศต่าง ๆ เช่น สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น ฝรั่งเศส อังกฤษ นิวซีแลนด์ และสวีเดน ก็มีธรรมเนียมการให้นักเรียนอ่านหนังสือในตอนเช้า เพื่อปลูกฝังที่หลับใหลให้ตื่นขึ้นมา ถ้าการลงทุนลงแรงเพียง ๑๐ นาที ไปกับการอ่านหนังสือในตอนเช้า ช่วยทำให้เด็กมีสมาธิดีขึ้นละก็ ลองคิดดูซิว่า จะเป็นการลงทุนที่คุ้มค่าแค่ไหน *

* เก็บข้อความจาก ๑๐ นาที มหัศจรรย์ยามเช้าสร้างลูกรักการอ่าน Nam Mi - Young เขียน กาญจนา ประสพเนตร แปล

ธง | รเรียน | ชัยรอ่าน | บิกบานสร้าง | สู่

ณ ที่แห่งนี้ การอ่านกำลังชักจูงให้เกิดเรื่องราวดี ๆ มากมาย

" คิดไม่ถึงเลยว่า ข้อความจากในหนังสือที่อ่าน จะเข้ามาเตือนสติไม่ให้ทุจริตในการสอบ เพียงแค่เสี้ยววินาทีเท่านั้น ระหว่างความถูก ผิด เหตุการณ์ครั้งนี้ ยิ่งทำให้เรารู้ว่าการอ่านหนังสือมีคุณค่ามากกับชีวิตเรามากแค่ไหน " นางสาวฐิรินันท์ ไตรเทพาภิรักษ์ ม.๕/๑๖ โรงเรียนสตรีวิทยา ๒ ที่เปิดใจเมื่อได้อ่านหนังสือที่ชื่อเล่มว่า **สมุดปกดำกับใบไม้สีแดง** ของ **วินทร์ เลียววาริณ**

ที่โรงเรียนจันทรประดิษฐาราม โลกของการอ่านเปลี่ยนชีวิตเด็กผู้หญิงคนหนึ่งจากที่เคยเป็นเด็กติดเกมงอมแงม เล่นดึกตื่น ใต้รุ่งทุกคืน แต่หลังจากคุณครูและเพื่อนๆชวนให้มาอ่านหนังสือดี ๆ ที่ถูกออกถูกใจน้องครวนี้ **เปลี่ยนมาติดหนังสือแทนติดเกม**

" หนูไม่เคยชอบอ่านหนังสือเลยคะ วันหนึ่งเพื่อนสนิทชวน ก็หันมาอ่านหนังสือ ช่วงว่าง ๆ ตอนพักกลางวัน ก็มานั่งอ่านกับเพื่อน ๆ พูดคุยแลกเปลี่ยนกัน มีประโยชน์มาก ๆ เลยคะ หนูได้ข้อคิดมากมายจากการอ่าน เมื่อก่อนช่วงเย็นจากที่หนูเคยติดเกมนอนดึก ง่วงทุกวันเลย แต่เดี๋ยวนี้ นอนแต่หัววัน มาโรงเรียนเช้าขึ้น " **อย่างการ์ตูนเล่มโรงเรียนเม็ดกวยจี หนูไม่เคยคิดมาก่อนเลยว่า เป็นแค่การ์ตูน แต่ข้างบออะไรเราได้มากมาย ได้เห็นความแตกต่างของความคิดและความเชื่อ และการเสียสละเพื่อผู้อื่น**

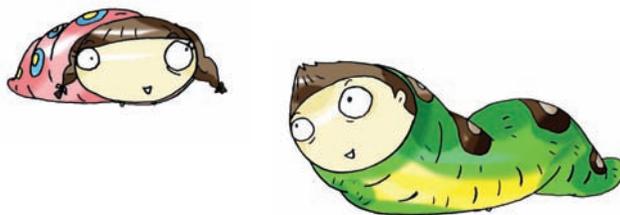
รัก... รัก... รักการอ่าน สร้าง... สร้าง... สร้างชีวิต รักการอ่านสร้างชีวิต เฮ้... เสียงบুমเชียร์อ่านของน้อง ๆ โรงเรียนโพธิสารพิทยากรดังกึกก้องไปทั่ว พวกเขาจะเดินขบวนเข้าไปจัดกิจกรรมเชียร์อ่านตามที่วางแผนไว้ แม้วันนี้แดดจะแรงแต่ก็ไม่ได้ทำให้ กองทัพเชียร์อ่านอ่อนแรงแม้แต่น้อย

" พวกเราคิดว่า การรณรงค์ให้คนรุ่นใหม่รักการอ่าน ต้องไม่ให้รู้สึกว่าเป็นเรื่องที่น่าเบื่อ เหมือนถูกบังคับให้อ่าน แต่ต้องกระตุ้นให้คนอยากอ่านเอง ดังนั้น กิจกรรมต้องสนุกสนาน น่าสนใจ ที่สำคัญสามารถสร้างแรงบันดาลใจให้กับเพื่อน ๆ ในโรงเรียนและคนในชุมชนได้ "

ที่ตลาดน้ำคลองลัดมะยมซึ่งเป็นแหล่งชุมชนปะกันระหว่างพ่อค้า แม่ค้า และชาวบ้าน โดยเฉพาะในช่วงวันหยุด ก็จะมีนักท่องเที่ยวมาเยี่ยมชมวิถีชีวิตของชาวชุมชนแห่งนี้จำนวนมาก แต่ห้องสมุดชุมชนมีสภาพเก่า ทุุดโทรม เห็นได้จากหนังสือที่มีแต่ปลวกขึ้นเพียบ น้อง ๆ จากโรงเรียนโพธิสารพิทยากร จึงไปรับบริจาคหนังสือ และนำมามอบให้กับแกนนำชุมชน และยังช่วยกันจัดที่จัดทางให้ดูน่าเข้าไปนั่งอ่านหนังสือกันอย่างสบายอารมณ์

ในช่วงพักเที่ยงของทุกวัน น้อง ๆ จากโรงเรียนเสนานิคมจะหิ้วตะกร้าหนังสือเชียร์อ่านไปวางไว้ตามมุมต่าง ๆ ของโรงเรียน เพื่อให้เพื่อน ๆ ได้เลือกอ่านกันอย่างสนุกสนาน และไม่เพียงแต่จัดกิจกรรมในโรงเรียนเท่านั้น น้อง ๆ ที่นี่ยังออกไปทำกิจกรรมในชุมชนที่อยู่รอบโรงเรียนอีกด้วย โดยมีทีมเชียร์อ่านตัวจิ๋วไปอ่านหนังสือให้คนเฒ่าคนแก่ในชุมชนได้ฟัง รวมถึงเล่านิทานให้น้องเล็ก ๆ ฟังอย่างสนุกสนาน

เห็นไหมว่า โลกของการอ่านไม่ได้มีอยู่เพียงแค่ตำราเรียน เปลี่ยนทุกตัวอักษร ก่อเกิดความรักและมิตรภาพแต่ละบรรทัดนั้นเปลี่ยนแปลงชีวิตของเราได้และ... หุยก่อนหน้านั้นมีชีวิตชีวาเราจึงอยากชวนทุกคน ก้าวเข้ามาในโลกของการอ่านที่ความหมายกว้างกว่าความคิดแบบเดิม ๆ

สุขใจเมื่อได้อ่าน

" หนูชอบอ่านหนังสือท่องเที่ยว เพราะทำให้หนูมีความสุข ได้โลกที่กว้างใหญ่ใบนี้ ได้เดินทางไปทุกที่ที่อยากไป " **ปวีณา มาเยอคู่ สาวน้อยวัย ๑๕ ปี** ชาวเขาเผ่าอาข่า ที่ยังไม่ได้รับสัญชาติไทย เธอไม่สามารถเดินทางออกนอกจังหวัดเชียงรายที่เป็นบ้านเกิดของเธอได้ หากแต่เธอกลับเดินทางท่องเที่ยวได้ทั่วโลก โดยการอ่านหนังสือ

" กวีนิพนธ์เป็นหนังสือที่ผมโปรดปรานมากที่สุด เพราะความไพเราะของภาษา ท่วงทำนอง งานกวีทุกชิ้นให้ไว้เป็นมรดกของชาติ ฟังแล้วเกิดจินตภาพ ที่ได้จากสัมผัสทางใจที่กวีบรรจงรจนาก่อให้เกิดไฉนภาพพจน์ มองด้วยใจออก หลายภาพผมไม่เคยเห็น เพราะตาบอดมาตั้งแต่หลังคลอด เวลาที่มีอาสาเข้ามาบันทึกเสียง ทำให้พวกเราได้เปิดโลก ความมืดจึงไม่ใช่อุปสรรคอีกต่อไป เสียงที่อ่านคือแสงสว่างที่นำเราออกจากความมืด "

ชูพงศ์ ตริวัฒน์สุวรรณ อาสาสมัครที่ศูนย์ข้อมูลตาทิพย์ ของสมาคมคนตาบอดแห่งประเทศไทย

เรื่องราวของชาวเขาไร้สัญชาติที่ไม่มีสิทธิเดินทางไปไหน กับคนตาบอดที่ไม่เคยมองเห็นโลกใบนี้ ทำให้เรารู้ว่าการอ่านหนังสือมีความหมายต่อชีวิตคนคนหนึ่งมากเพียงใด ขณะที่บางคนยิ้มแก้มแทบปริเมื่อได้อ่าน นวนิยายรักสดใสที่จบลงอย่างมีความสุข บางคนโลกสดใสไปทั้งวัน เพียงได้อ่านถ้อยคำเต็มเต็มกำลังใจ ในวันที่ชีวิตอ่อนล้าเต็มที การ์ตูนเล่มบาง ๆ ก็ทำให้บางคนหัวเราะท้องคัดท้องแข็ง หลังจากเครียดเรื่องสอบมาหลายอาทิตย์ พ่อแม่บางคนได้สัมผัสความรักในใจลูก จากหนังสือเล่มเล็ก ๆ ที่ลูกมอบให้

เราสามารถเติมความสุข ทั้งกายและใจให้กับชีวิตได้อย่างง่าย ๆ
เพียงเมื่อได้อ่านหนังสือดี ๆ ที่ถูกใจเพียงเล่มหนึ่ง
หนังสือยังสร้างความสุขให้กับ **สังคม** ของเรา ด้วยเป็นสายใยแห่งความรัก ความเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน
เช่น การมอบหนังสือดี ๆ ให้กับคนที่เรารักเพื่อเป็นของขวัญ และเป็นกำลังใจ
การแบ่งปันหนังสือให้กับผู้ที่ด้อยโอกาส
การเป็นอาสาสมัครอ่านหนังสือให้กับคนตาบอด คนชรา เด็ก ๆ ด้อยโอกาส หรือผู้ป่วยทั้งเด็กและผู้ใหญ่ในโรงพยาบาลต่าง ๆ
คุณค่าที่ลึกซึ้งของหนังสือ การอ่านหนังสือให้ความรู้ สติปัญญา เป็นเสมือนกระจกส่องความจริง
ของโลกใบนี้ และเป็นตะเกียงนำทางชีวิต และเปลี่ยนแปลงจิตวิญญาณของเราให้ดีขึ้น
การอ่านหนังสือจึงสร้างความสุขได้ใน ๔ มิติ ทั้ง กาย ใจ สังคม และปัญญา
นี่คือความมหัศจรรย์ในโลกของการอ่าน

๒. เล่มโปรด เล่มเปลี่ยน

โลกของหนังสือมีความพิเศษมากมายที่รอให้เราค้นพบ
เช่นเดียวกับพวกเขาเหล่านี้ที่การอ่านได้สร้างแรงบันดาลใจ จุดประกายความฝัน และพิสูจน์
ให้เราเห็นว่า... การอ่านนั้นเปลี่ยนแปลงเราได้

เปิดหนังสือเพียงเล่มเดียวเหมือนเราได้เปิดโลกทั้งใบ

ด.ช. พัทธดนย์ เกลี้ยงจันทร์ (น้องเดี่ยว)

ทูตการอ่านโครงการมหานครแห่งการอ่าน

เจ้าหนูอัจฉริยะ หรือแชมป์เกมทศกัณฐ์คนนี้ ไม่เพียงแต่รอบรู้และจดจำ
ในเรื่องการทายใบหน้าของบุคคลในโลก แต่เขายังรอบรู้ในทุกเรื่อง ไม่เฉพาะ
ทางโลกแต่ยังรวมไปถึงทางธรรม และสนใจจนถึงขั้นเอ่ยปากขอคุณแม่วช
เป็นสามเณร สิ่งสำคัญที่หล่อหลอมให้เขาน้องเดี่ยวที่แสนชาญฉลาดและเป็น
ขวัญใจผู้คนมากมายในวันนี้ก็คือการอ่านหนังสือนั่นเอง

" ผมชอบอ่านหนังสือหลายแนวครับ ทั้งวิทยาศาสตร์ ประวัติศาสตร์ ชีวประวัติ
บุคคลสำคัญ สามก๊กฉบับสมบูรณที่เป็นเล่มหนา ๆ ผมอ่านจบไปแล้ว ๑๐ รอบ
ที่ห้องนอนของผมตอนนี้มีหนังสือที่หำร่อยเล่ม ค่าซื้อหนังสือแพงกว่าอะไร
ทั้งหมด จนแม่ถามว่า " อ่านหนังสือหรือตีหมหนังสือกินเนี่ย " เพราะซื้อทุกเดือน

เคยซื้อทีเดียว ๓๐ เล่ม หยอดเงินไปหกพันบาท เริ่มอ่านตอนแปดโมงเช้า พอห้าโมงเย็นก็อ่านจบทุกเล่ม ผมชอบอ่านหนังสือมาก อาจเป็นเพราะตอนอยู่ในห้อง แม่อ่านให้ฟังตลอด ที่ผมชอบอ่านหนังสือเพราะ เพราะธรรมะคือธรรมชาติ สามารถมองเห็นได้จากรอบตัว บางคนบอกว่าไม่เห็น นั่นอาจเป็นเพราะไม่เคยสังเกต พอได้อ่านหรือฟังธรรมะแล้ว เราสามารถยกมาเป็นข้อคิดในชีวิตประจำวันได้ เช่น เรื่องเรียน เราต้องมีความขยันหมั่นเพียรและมีสมาธิ เวลาแข่งกีฬาก็ต้องรู้จักแพ้ รู้จักชนะ รู้จักให้อภัย และมีความเมตตาต่อผู้อื่น "

นอกจากการปลูกฝังนิสัยรักการอ่านจากครอบครัวแล้ว โรงเรียนยังช่วยเปิดประตูสู่โลกการอ่านให้กับเขาอีกด้วย

" โรงเรียนสาธิต มศว. จะให้เด็กแต่ละคนนำหนังสือมาแชร์กันในห้อง แบ่งปันกันหยิบยืมกันอ่านได้ พอโตขึ้นมาหน่อย ผมก็ชอบเข้าห้องสมุดของโรงเรียน ห้องสมุดเป็นแหล่งรวมหนังสือที่สุดยอด ผมอยากให้มีห้องสมุดย่อย ๆ ที่ไม่ว่าไปที่ไหนก็จะมีหนังสือวางไว้ให้อ่าน เป็นหนังสือสำหรับทุกคน และมีทุก ๆ แนว การอ่านหนังสือคือการเปิดโลกกว้าง เสริมจินตนาการและสร้างแรงบันดาลใจ เวลาเปิดหนังสือเพียงเล่มเดียวเหมือนเราได้เปิดโลกทั้งโลก อะไรที่เราไม่รู้ เราก็จะได้รู้ อะไรที่เราไม่เห็นก็จะได้เห็นผ่านโลกของหนังสือครับ "

ทุกครั้งที่มีใครถามเคล็ดลับทำให้ฉลาด
น้องเดี๋ยวก็จะบอกให้กลับไปอ่านหนังสือมาก ๆ ทุกครั้ง

อ่านหนังสือเยอะๆ
เหมือนผมสิครับ...
เก่งแน่นอน

" ก็บอกเขาว่า ผมไม่ได้ฉลาดอะไรมากมายหรอก ผมเชื่อว่าการไม่รู้จะทำให้เราฉลาดขึ้น การอ่านหนังสือช่วยได้มากครับ ทุกอย่างที่ผมพูดหรือ คิดมาจากหนังสือทั้งนั้น และการจะทำให้รักการอ่านได้ ผมว่าหนึ่ง ต้องเริ่มที่การปลูกฝังจิตสำนึก เริ่มตั้งแต่คนในบ้าน เช่น พ่อแม่ต้องรู้จักอ่านหนังสือให้ลูกฟัง สอง ต้องจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการอ่านหนังสือ เพื่อสายตาจะได้ไม่เสีย สาม จะต้องให้ทั่วถึง เช่น จัดโครงการเกี่ยวกับการอ่าน หรือสร้างห้องสมุดให้ทั่วถึง อย่างบ้านผมจะมีหนังสืออยู่ทุกที่ สี่ ผู้ผลิตควรจัดทำหนังสือให้มีสีสันสดใส และมีสาระที่เหมาะสมกับทุกเพศทุกวัย ห้า เรื่องราคาหนังสือ ผมคิดว่าเป็นปัจจัยสำคัญที่จะต้องมียุทธศาสตร์ที่เหมาะสม พ่อแม่จะได้สามารถซื้อให้ลูก ๆ อ่านได้ นอกจากนั้นผมคิดว่าคนที่โต ๆ แล้ว ควรจะเป็นแบบอย่างที่ดีให้เด็ก ๆ รู้สึกรักการอ่านตามไปด้วย ส่วนมากผู้ใหญ่จะชอบดูละครในบ้าน เด็กก็จะซึบซับไปด้วย ผมเคยตั้งคำถามกับตัวเองว่า ถ้าผู้ใหญ่สามารถสร้างละครที่ดึงดูดคนในหนึ่งหน้าจอก็วิเศษ ๆ ได้แล้วทำไมไม่ทำให้เด็กหรือทุกคนหันมาติดการอ่านเหมือนติดทีวีบ้าง "

เป็นคำตอบและข้อคิดดี ๆ จากน้องเดียวที่ยืนยันได้ว่า โลกของการอ่านได้สร้างเล็กพริกขี้หนูขึ้นมาได้อย่างแท้จริง

หนูนา : หนึ่งธิดา โสภณ

นวนิยายสร้างคน คนสร้างฝันให้เป็นจริง

หนูนา หนึ่งธิดา โสภณ สาวช่างฝันคนนี้ พิสูจน์ให้เราเห็นว่า การหลงใหลอ่านนวนิยายใช้จะมีแต่นั่งจินตนาการ เพื่อฝันไปวัน ๆ ความฝันของเธอไม่ได้หยุดอยู่เพียงหน้ากระดาษเท่านั้น แต่กลับมีชีวิตขึ้นมาด้วยความมุ่งมั่นที่จะก้าวสู่การเป็นนักแสดงที่มีคุณภาพ รวมถึงใฝ่หาความรู้เพื่อลบล้างฝีมืออยู่เสมอ จนสอบเข้าคณะศิลปกรรมศาสตร์ เอกการละคร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ได้สำเร็จ

" หนูนาชอบอ่านหนังสือนวนิยายมากค่ะ โดยเฉพาะของคุณทมยันตี หนูนาอ่านเกือบทุกเล่ม เล่มที่หนูนาชอบมากที่สุดจะมี ๒ เรื่องค่ะ คือเรื่อง **ทวิภพ** และเรื่อง **คู่กรรม** ค่ะ หนังสือที่ได้อ่านของคุณทมยันตี นอกจากตัวหนังสือที่อ่านและทำให้เราเกิดจินตนาการร่วมด้วยแล้ว ยังทำให้เราได้รู้ถึงประวัติศาสตร์ในแต่ละยุคแต่ละสมัยด้วยค่ะว่าเป็นอย่างไร อย่างเรื่อง **ทวิภพ** ก็มีการสอดแทรกเกร็ดประวัติศาสตร์ เรื่องข้อพิพาทระหว่างไทยและฝรั่งเศส ส่วนเรื่อง **คู่กรรม** ก็สะท้อนเรื่องสงครามโลกครั้งที่สองและการยกทัพของทหารญี่ปุ่นเข้ามายังประเทศไทยค่ะ เวลาที่หนูนาได้อ่านหนังสือนวนิยายเหล่านี้ก็จะทำให้เราเกิดจินตนาการตามตัวละครแต่ละตัว บางครั้งหนูนาก็อินจัด คิดว่าตัวเองเป็นนางเอกในบทประพันธ์แต่ละเล่มเลยละค่ะ ซึ่งหนังสือเหล่านี้ช่วยทำให้เกิดจินตนาการและทำให้เกิดพลังสร้างสรรค์ในการแสดงของหนูนาในแต่ละครั้งมากเลยค่ะ ที่สำคัญเป็นแรงบันดาลใจให้หนูนาพยายามเป็นนักแสดงที่ดีให้ได้ อยากทำให้ตัวละครมีชีวิตจิตใจ กินใจคนดู "

แม้จะอยู่ในวงการมายาได้สมใจฝัน แต่เมื่อมาเจอสังคมที่แปลกใหม่ ต้องพบเจอผู้คนหลากหลายประเภท ชื่อเสียงเงินทอง สิ่งล่อใจมากมาย เธอก็ได้หนังสือนี้ล่ะค่ะช่วยบ่มเพาะความกล้าแกร่งบนเส้นทางของโลกมายา การอ่านหนังสือได้หล่อหลอมให้เธอรู้จักเลือกใช้ชีวิต มองโลกในแง่ดี คิดบวก จนทำให้มีคนรักมากมาย

" การอ่านมีส่วนช่วยในการให้เราปรับตัวเข้ากับคนได้มาก ยิ่งเราอ่านมาก 'ไม่ว่าจะเป็นบทความ พ็อคเก็ตบุ๊ค หรืออะไรก็แล้วแต่ ทำให้เรามีวิสัยทัศน์ที่กว้างออกไปอีก เราสามารถนำเรื่องที่เรารับไปแชร์หรือพูดคุยกับคนที่เรารู้จัก ทำให้เราสร้างหรือมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีขึ้นด้วยค่ะ "

แน่นอนว่า ดารานักแสดง ก็หนีไม่พ้นความเป็นมนุษย์ ที่มีความรู้สึกท้อแท้ได้ แต่ก็เพราะได้วรรณกรรมเล่มที่เธอบอกว่า หยิบมาอ่านครั้งใด ก็ฮึดสู้ขึ้นมาทุกครั้ง และยังให้แง่คิดด้านต่าง ๆ

อีกทั้งยังเปิดมุมมองความรักของเธอให้กว้างใหญ่ขึ้นกว่าเดิม และยังเป็นหนังสือที่เป็นขวัญใจของคนทั่วโลกอีกด้วย

" แฮร์รี่ พอร์ตเตอร์ ไม่ใช่หนังสือในใจของหนูนาเพียงคนเดียว แต่เป็นหนังสือในดวงใจของใครหลาย ๆ คน เด็ก ๆ ที่เมื่อก่อนไม่ชอบอ่านหนังสือก็มาอ่านเรื่องนี้เยอะมาก ทุกคนก็จะเริ่มจากการอ่าน แฮร์รี่ พอร์ตเตอร์ ใครได้อ่านเรื่องนี้จะต้องหลงรักนิยายของเขาจริง ๆ เพราะมีความพยายามของเด็กคนหนึ่งที่ไม่ได้เก่งกาจอะไรเลยในชีวิตเพียงแค่อ่านหนังสือและกดดันจากคนรอบข้าง และมีเรื่องราวต่าง ๆ ปัญหาต่าง ๆ มากมายที่เข้ามาในชีวิตแต่เขาก็ยังมีเพื่อนและความพยายาม ที่จะประสบความสำเร็จได้ 'ไม่ว่าจะเป็นเด็กกำพร้าหรือบกพร่องทางด้านไหนก็ตาม ถ้าเรามีความพยายามและความตั้งใจจริง จะต้องทำได้อย่างแน่นอน "

แฮร์รี่ พอร์ตเตอร์ หนูนาชอบในเรื่องมิตรภาพของพวกเขามาก เขารู้จักกันมาตั้งแต่เขายังเป็นเพื่อนสนิทกัน ยังแชร์ความทุกข์ความสุขด้วยกัน พร้อมทั้งจะผจญภัยและพร้อมที่จะไปช่วยเหลือกัน เขาเป็นเพื่อนที่สนิทและรักกันมามิตรภาพแน่นแฟ้นมาก "

สำหรับเธอคนนี้ การอ่านหนังสือคือเพื่อนรักที่เธอรู้จักดีตั้งแต่วัยเยาว์ นับตั้งแต่จำความได้ที่คุณแม่คอยอ่านนิทานให้ฟังก่อนนอน จนถึงวันที่เธออ่านได้ด้วยตัวเอง หนังสือก็กลายเป็นเพื่อนคู่ใจไม่เคยห่างกัน

" หนังสือช่วยให้เราเป็นคนมองโลกในแง่ดี ที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งก็คือ หนังสือเป็นเพื่อน ไม่ว่าจะไปอยู่ที่ไหน หนังสือก็ไปกับเราได้ อย่างวันนี้ในกระเป๋าของหนูก็มีหนังสือเยอะเยอะมากเลย เราพกหนังสือไปตลอด เราก็เหงาเราก็หิบบนหนังสือขึ้นมาอ่าน เราไม่มีเพื่อนเราก็หิบบนหนังสือขึ้นมาอ่าน เราทุกข์ใจ เสียใจ ร้องไห้ เราก็มีหนังสือเป็นเพื่อนตลอดเวลา หนังสือนี่คล้าย ๆ คนนะคะ มีความคิด มีอะไรที่แตกต่างเยอะมาก พอเราได้อ่านหนังสือเล่มนี้เราก็เศร้าแทบเป็นแทบตาย หรือพอได้อ่านอีกเล่มหนึ่งก็ happy romantic นั่งเขินอยู่คนเดียว เป็นเพื่อนที่ทำให้เราสามารถแชร์ทุกสุขได้ตลอดเวลา "

ไม่ต้องสงสัยเลยว่า การอ่านมีความหมายกับชีวิตของเธอมากแค่ไหน ถึงขั้นที่เธอเคยเอ่ยปากว่ารากฐานของตึกคืออิฐ รากฐานของชีวิตคือการศึกษา และการอ่านคือการศึกษา เป็นการเรียนรู้ที่ไม่มีวันสิ้นสุด

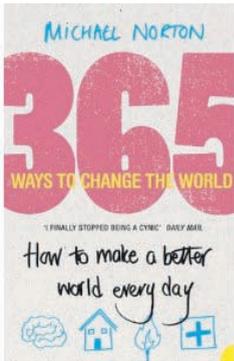

แรงบันดาลใจของนักเปลี่ยนโลก หนังสือในดวงใจของ

ทรงกลด บางยี่ขัน

บรรณาธิการนิตยสาร **a day**

หลังจากได้อ่าน *365 ways to chang the world* ของ **Michael Norton** ก็เป็นแรงบันดาลใจให้ พี่ก้อง ทรงกลด บางยี่ขัน อยากใช้งานเขียนของตัวเอง กระตุ้นให้คนไทยสนใจเปลี่ยนโลกใบนี้ให้ดีขึ้นบ้าง

" ที่ผ่านมามันเรามักจะพูดถึงปัญหาสิ่งแวดล้อมแบบใหญ่ๆหนัก ๆ จึงไม่เป็นที่สนใจ แต่หนังสือเล่มนี้พูดแบบสั้น ๆ เป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ผมว่ามันดีนะที่สามารถพูดเรื่องปัญหาสิ่งแวดล้อมกับสังคม สามารถเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันของผู้คนได้ง่าย ๆ ก็คิดว่าอยากทำแบบนี้ในเมืองไทยบ้าง จึงเป็นที่มาของหนังสือ " ต้นไม้ได้โลก " และ " ดอกไม้ได้โลก " ที่เล่าเรื่องของคนเล็ก ๆ ที่ทำอะไรดี ๆ เพื่อโลก ผมว่าส่วนหนึ่งเราอาจจะตำหนกคนที่ทำผิดแยะ ๆ เห็นคนทำไม่ดีก็คิดว่า เฮ้ยทำไมเราถึงทำแบบนี้ ผมว่าวิธีการดำคนเลวก็มีวิธีการแบบหนึ่ง และวิธีการชมคนดีก็เป็นวิธีการแบบหนึ่งที่เราไม่ควรทำไม่แพ้กัน "

การสื่อสารเรื่องราวของคนอยากเปลี่ยนโลกผ่านตัวอักษรของพี่ก้อง ได้สร้างปฏิกิริยาจากนักอ่านคนไทยมากมาย เพราะทันทีที่งานเขียนของเขาออกมา กระแสสังคมที่สะท้อนกลับ คือต่างอยากร่วมสร้างสรรค์สิ่งดี ๆ ด้วยวิธีการง่าย ๆ นี่จึงเป็นที่มาของเครือข่ายต้นไม้ซีเหงา หรือ **lonelytrees.net** เว็บไซต์ที่ต่อยอดมาจากหนังสือที่รวบรวมไอเดียดี ๆ เพื่อโลกใบนี้ ที่นี่กลายเป็นศูนย์รวมไอเดียดี ๆ พร้อมกิจกรรมที่น่าสนใจของผู้คนมากมาย ที่เมื่ออ่านงานของพี่ก้องแล้ว ต่างก็มีไฟ อยากทำสิ่งดี ๆ ให้โลกของเรา

" ผมว่าหนังสือที่ดีน่าจะมีพลังที่กว้างกว่าแค่เนื้อหา ถ้าอ่านแล้วรู้สึกฮึกเหิม รู้สึกว่าเหมือนถูกทำทนาย ถูกปลุกเร้าให้เราอยากทำอะไรดี ๆ บ้าง เช่น นื่อง ๆ นักศึกษาบางคนที่ทำค่ายในมหาวิทยาลัยก็จะเอาไอเดีย มาแลกเปลี่ยนว่าจะทำอย่างไรต่อดีให้เกิดประโยชน์ที่สุด หรือจะเป็นหนุ่มสาวออฟฟิศอยากทำเรื่องประหยัด พลังงาน อยากทำออฟฟิศให้ดีขึ้น เพราะรู้สึกว่า เป็นเรื่องใกล้ตัวที่เราทำได้และไม่ใหญ่มาก ก็มาปรึกษาว่าจะทำอย่างไรดี "

พี่ก็อยากบอกว่ามีหนังสือหลายเล่มที่ช่วยเติมเต็มให้ชีวิตสมบูรณ์แบบ และสร้างไฟฝันให้ทำในสิ่งต่าง ๆ ได้ ไม่เว้นแม้แต่การ์ตูนเล่มเล็ก ๆ อย่าง เกน เจ้าหนู สู้ชีวิต ที่เกี่ยวกับการทิ้งบอมป์ที่อิโรชิม่า

" " เกน " เป็นเรื่องที่เล่าได้แบบสะเทือนใจมาก มีพลังมาก ผมว่ามันเป็นการเปลี่ยนมุมมองของการ์ตูน คิดว่าการ์ตูนไม่ได้มีเพียงพิกซ์อย่างเดียว ผมรู้สึกว่า มันดีจังที่การ์ตูนเรื่องหนึ่งทำให้เราารู้สึกสะเทือนใจกับประวัติศาสตร์ได้มากขนาดนี้ แต่ก็มีหลาย ๆ เล่มที่เปิดประตูสู่โลกการอ่านให้ผมอย่าง " ข้างหลังโปสการ์ด " เป็นหนังสือที่เปิดไปสู่การเดินทางพร้อม ๆ กับการมองปัญหาสังคม หรือจะบอกว่ามันเป็นการมองปัญหาสังคม ในมุมที่ใกล้ตัวขึ้นก็ได้ ส่วนหนังสือที่เปลี่ยนชีวิตผมอีกเล่มคงจะเป็นเรื่อง " เสเพลบอยชาวไร่ " ของ " วงศ์ วงศ์วรรค " ก็เปลี่ยนชีวิตในแง่ของการใช้ภาษาและการเล่าเรื่อง คือผมชอบความเป็นไทยอยู่แล้ว คุณอารงค์ เล่าได้ Pop มาก ผมว่าสนุก เพราะวิธีการใช้ภาษามันแปลกประหลาดมาก ซึ่งเล่มนี้ก็ได้เปิดประตูไปสู่งานเขียน อีกหลายเล่มของคุณอารงค์ วงศ์วรรค มากมาย รวมไปถึงการใช้ภาษาที่นอกตำรา "

เรียกได้ว่า การอ่านช่วยเติมเต็มชีวิต ความคิด และจิตใจของผู้ชายคนนี้ และยังเผื่อแผ่ความคิด ริเริ่มดี ๆ ผ่านงานเขียนที่เขารัก ความมหัศจรรย์ในโลกของการอ่านได้ถูกส่งต่อให้กับแฟน ๆ นักอ่าน มากมาย พี่ก็องยังมีเคล็ดลับแนะนำให้นำร่อง ๆ ที่อยากจะลองสัมผัสคุณค่าของหนังสือไว้อย่างน่าฟัง

" การอ่านสิ่งที่ผมคิดว่าผมชอบมากที่สุดคือการได้อยู่กับตัวเอง ผมว่ายุคนี้มันสำคัญมาก เพราะเรา แทบไม่ได้ใช้เวลาอยู่กับตัวเองเลย เราก็อยู่กับเพื่อน อยู่กับแฟน อยู่กับพ่อกับแม่ อยู่กับคนโน้นคนนี้ คุยกัน แลกเปลี่ยนกัน เราเปิดคอมพิวเตอร์ก็ต้องคุยกับเพื่อน ๆ อีกมากมาย เรามีเวลาอยู่กับตัวเองน้อยมาก ผมว่า หนังสือเป็นการใช้เวลากับตัวเอง เมื่อเราอ่าน เนื้อหาในเล่มก็พูดกับเรา สิ่งที่เกิดขึ้นคือ เราคุยกับตัวเองว่าเรา ต้องเชื่อมั่นมั๊ย เราต้องชอบมันมั๊ย หรือไปสนใจมันตรงไหน หรือแต่ละประเด็นมันไปกระตุกต่อมประสบการณ์ ในอดีตที่เราเคยมี หรือเปลี่ยนแปลงชีวิต ความคิดของเรา ผมว่าตรงนั้นแหละทำให้เราเกิดการแลกเปลี่ยน เป็นความมหัศจรรย์ของโลกการอ่าน "

" สำหรับคนที่อยากอ่านและยังไม่รู้ว่าจะเริ่มอย่างไร ผมว่าเจออะไรก็อ่านไปเถอะ สิ่งสำคัญในชีวิต อาจจะไม่ใช่การเจอเล่มที่ใช่ก็ได้ ผมว่าผมเจอหนังสือเล่มที่ไม่ใช่เยอะมาก อ่านไปครึ่งเล่มแล้วเราก็วางหรือเราก็บริจาคมทิ้ง สิ่งสำคัญผมคิดว่า เราได้เห็นแนวทางที่หลากหลาย ทำให้เรามีมุมมองที่กว้างไกลมากขึ้น "

หนังสือสร้างคน คนสร้างหนังสือ

เต๋อ จันทวิษข์ ธนะเสวี

แม้เต๋อจะเริ่มต้นชีวิตในวัยเด็กด้วยการเที่ยวเล่นตามประสา ไม่สนใจเรื่องการอ่านแม้แต่น้อย แต่ด้วยความที่มีคุณแม่เป็นนักอ่าน และคอยถ่ายทอดเรื่องราวต่าง ๆ ให้ฟังอย่างสม่ำเสมอ ความรักในหนังสือจึงเริ่มต้นขึ้น และเมื่อเจอหนังสือเล่มสำคัญ ความไม่ฝืนว่าจะต้องเขียนบทภาพยนตร์ให้ได้จึงก่อตัวขึ้น และในที่สุดชื่อของเต๋อ ก็ถูกขึ้นแท่น เป็นทั้งนักแสดงนำและคนเขียนบทในภาพยนตร์ที่ประสบความสำเร็จอย่างสูง อย่าง กวน มึน โฮ

" ในวัยเด็กก็จะมีความทรงจำเกี่ยวกับการอ่านหนังสือน้อยมาก เพราะเป็นเด็กที่ชอบอ่านหนังสือ เวลาอยากรู้เรื่องอะไร อยากฟังนิทานก็มักจะให้แม่อ่านให้ฟัง แต่พอผมเริ่มโตขึ้นมา ผมเริ่มอ่านหนังสือง่าย ๆ ตอนนั้นจะเป็นคำกลอน และก็มาเป็นนิทานภาพ จนกระทั่งผมได้มาอ่านเรื่องสั้น เรื่องแรกของสรจักร ศิริบริรักษ์ เรื่อง "ศพใต้เตียง" พอได้อ่าน ก็รู้สึกว่าการหักมุม มีเรื่องราวที่น่าสนใจทำให้เราวางไม่ลง และหลังจากนั้นก็เริ่มอ่านมาเรื่อย ๆ "

" แต่พอเราอ่านไปสักพัก มันก็เหมือนสมองเราเริ่มเรียบเรียงอะไรบางอย่าง แล้วมันก็ทำให้เราค่อย ๆ ตามเรื่องไปสร้างจินตนาการขึ้น มันมีหนังสือเล่มหนึ่งครับ ซึ่งผมก็เตรียมมาด้วย เล่มนี้ครับ "สองเราในเกาหลี" เป็นครั้งแรกที่ผมได้อ่านหนังสือบันทึกการเดินทางแบบนี้ เป็นเรื่องราวโรแมนติกเรื่องแรกที่ผมอ่าน ผมจินตนาการตามตัวอักษรทุกอย่าง มันประทับใจ และชัดเจนมาก มันเปลี่ยนชีวิตผม เป็นครั้งแรกที่ผมอ่านหนังสือแล้วบอกตัวเองว่า เราจะต้องเขียนบทหนัง แล้วก็กลายเป็นบทหนังของเรื่อง "กวน มึน โฮ" มาถึงทุกวันนี้ "

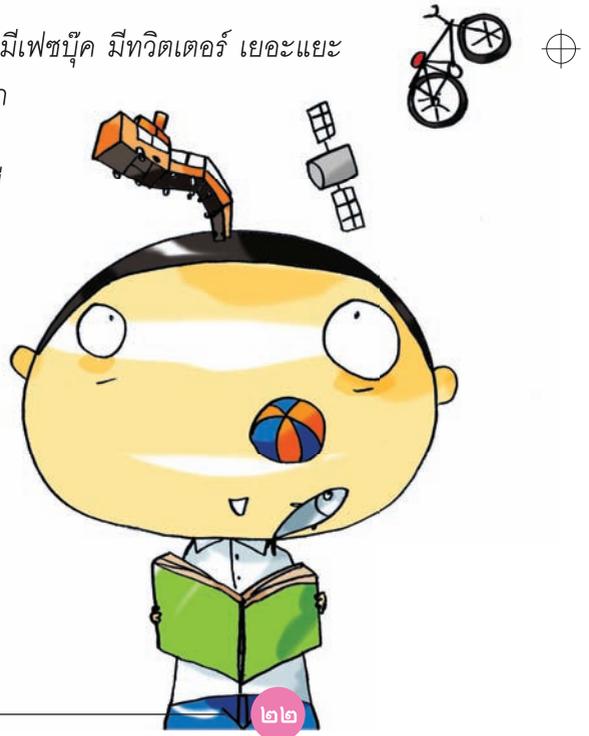

ความสำเร็จของเต๋อในวันนี้ พูดได้เต็มปากเต็มคำว่ามาจากการอ่าน เพราะไม่ว่าคนเราจะประกอบอาชีพอะไร การอ่านจะเป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญของเรา จากหนึ่งประสบการณ์ ถูกถ่ายทอดต่อมาเป็นตัวอักษร และอักษรเหล่านี้จะมีอิทธิพลอย่างยิ่ง ที่จะสร้างฝันให้เป็นจริง

" ก่อนหน้าที่ผมจะมาเป็นนักแสดง อาชีพของผมก็คือคนเขียนบท ผมรู้สึกว่าการเขียนบทของผมทำได้ดีก็เพราะประสบการณ์จากการอ่าน การอ่านสอนให้เราสร้างจินตนาการด้วยวิธีที่ง่ายที่สุด คือเหมือนกับว่าเราอ่านนิปู ก็มีตัวหนังสือที่บอกเราว่า มีอะไรอยู่ตรงไหน มันจะทำให้เกิดการจินตนาการต่อยอด เราสร้างโลกของเรา เราสนุกไปกับโลกใบนั้น "

ในยุคที่เทคโนโลยีก้าวไกล เรียกได้ว่าอยากรู้อะไรเพียงสัมผัสแค่ปลายนิ้วได้ และเต๋อหวังว่าการอ่านจะทำให้ทุกคนได้ดำเนินชีวิตอย่างเต็มภาคภูมิ คำว่าความฝันของแต่ละคนมาให้ได้

" ในปัจจุบันนี้เนี่ยครับ มีอินเทอร์เน็ต มีคอมพิวเตอร์ มีเฟซบุ๊ก มีทวิตเตอร์ เยอะแยะไปหมด มันเลยทำให้บางครั้งเราลืมสิ่งสำคัญที่สุดไป เพราะว่าการที่ความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ จากอดีตถูกถ่ายทอดจนถึงปัจจุบัน และเกิดการต่อยอดสร้างเป็นเทคโนโลยี ก่อนที่จะเกิดเป็นสิ่งนั้น ล้วนเริ่มต้นจากการอ่านก่อน เหมือนว่าการอ่านเป็นการถ่ายทอดประสบการณ์ของคนเราด้วยวิธีการที่ง่ายที่สุด ดังนั้นผมว่าหนังสือทุกเล่มที่ดีหรือไม่ดีก็ตาม มันล้วนมีคุณค่าของตัวเอง สอนอะไรบางอย่างกับเรา แล้วหนังสือเป็นทรัพยากรความรู้ที่ไม่มีวันตายไป เราเก็บหนังสือไว้ตลอด อ่านเสร็จเราสามารถถ่ายทอดให้คนอื่นได้ ดังนั้นอยากให้เห็นอง ๆ หันมารักการอ่าน เพราะการอ่านจะทำให้เห็นอง ๆ เก่งขึ้น ฉลาดขึ้น และที่สำคัญจะทำให้เห็นอง ๆ เป็นคนที่ได้รับการยอมรับ "

ย่อหน้าของผู้ไม่ยอมแพ้ต่อโชคชะตา ชีวิตที่มีพลังของ

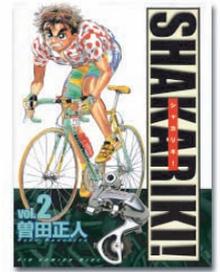
ปรีดา ลีมนนทกุล

อุบัติเหตุรถพลิกคว่ำเมื่อเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๔ อาจทำให้ คุณปรีดา ลีมนนทกุล คนหนุ่มไฟแรงวัย ๒๙ ปี ในตอนนั้น ต้องกลายมาเป็นบุคคลทุพพลภาพถาวร แต่เขาไม่เคยยอมแพ้ให้กับความพิการ ทั้งยังเต็มไปด้วยพลังความคิดสร้างสรรค์ และทุ่มเทให้กับเป้าหมายในชีวิตอย่างสุดใจ

สิ่งหนึ่งที่ทำให้คุณปรีดาใช้เวลาทำใจยอมรับสภาพเพียงแค่วันเดียว นอกไปจากกำลังใจจากครอบครัวแล้ว ก็ยังมีหนังสือเล่มหนึ่ง ที่เปลี่ยนชีวิตของผู้ชายคนนี้ไม่ให้ยอมแพ้ในโชคชะตา และกลับมาฮึดสู้อีกครั้ง

คือหนังสือการ์ตูนเล่มนี้... " สิงห์นักปั่น "

" เรื่องที่เป็นแรงบันดาลใจคือ " สิงห์นักปั่น " ตัวเอกอยากเป็นนักขี่จักรยาน มีช่วงหนึ่งเขาประสบอุบัติเหตุจนอาจจะกลับมาขี่จักรยานไม่ได้อีก ทุกคนก็กังวลใจว่าเขาจะเป็นยังไง แต่นั่นกลับทำให้เขาฝึกฝนตัวเองให้ทำได้มากยิ่งขึ้นอีก คือคนที่จักรยานจะทราบดีว่า ช่วงลางกับช่วงบนต้องมีความสัมพันธ์กัน ดังนั้นช่วงที่ขาเข้าเฟืองอยู่ เขาก็ฝึกช่วงบน แข็งแกร่ง พอดูดเฟืองก็ฝึกช่วงล่างให้กลับมาแข็งแรงเหมือนเดิม เรียกว่าเปลี่ยนาฤติเป็นโอกาส และยึดมั่นเป้าหมาย ที่สุดแล้วก็ได้เป็นนักขี่จักรยานระดับโลก ถือเป็นเรื่องหนึ่งที่เป็นแรงบันดาลใจยิ่งใหญ่ที่ซ่อนอยู่ในตัวผม "

เปลี่ยนนักเลงให้เป็นครูผู้ใจดีของเด็ก ๆ ด้วยโอกาส มาทดลองความจริงกับ

ครูหยุด : วัลลภ ตังคณานุรักษ์

ครูหยุด : วัลลภ ตังคณานุรักษ์ เลขาธิการมูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก ใครจะเชื่อว่าจากเด็กหนุ่มจอมเฮี้ยวที่ผ่านมาแล้วอย่างโชกโชน ตีรันฟันแทงตามประสาวัยคะนอง จะเปลี่ยนแปลงตัวเองมาทุ่มเททำงานให้สังคม โดยเฉพาะด้านเด็ก ที่นับว่ายังเป็นปัญหาสำคัญของชาติ ครูหยุดได้ยาดีอะไร คำตอบอยู่ที่... หนังสือที่ทำให้ครูหยุดเห็นตัวอย่างดี ๆ จนกลับมามองเห็นคุณค่าของตัวเอง จากนั้นชีวิตของชายคนนี้ก็เปลี่ยนไป

" หนังสือที่ให้ความคิดกับตัวเองมาก ๆ ก็คือ อัตชีวประวัติของมหาตมะ คานธี " เมื่อข้าพเจ้าทดลองความจริง ก็ถือว่าเป็นบุคคลแบบอย่างที่น่าสนใจมาก เขาสามารถจะใช้ข้อเท็จจริงมาโต้แย้งกับจักรวรรดิอังกฤษได้ ถูกขังก็สามารถจะบันด้ายเพื่อใช้ความสงบต่อสู้ได้ เป็นคนที่ติดดิน ติดดินสำคัญมากนะ เป็นคนดังแค่ไหนก็จะอยู่กับชาวบ้านตลอด ชีวิตของคานธี ที่ถ่ายทอดมาจากตัวหนังสือ จากการดำเนินชีวิต เป็นหนังสือในฝันของผมเลย "

" คือพออยู่ช่วงวัยรุ่น ก็จะรักการผจญภัย อยากแสดงออกให้โลดโผนใจนทะยานไปตามช่วงวัยของชีวิต การตีรันฟันแทง ใจนักเลง บ้าระห่ำใช้ใหม่ครับ แต่พอได้สัมผัสหนังสือของ " มหาตมะ คานธี " ซึ่งเป็นแบบอย่างเรื่องสันติวิธี ทำให้รู้สึกได้ว่า ความรุนแรงที่เราใช้มาตลอด ไม่ได้ช่วยแก้ปัญหาอะไร มันทำให้ชีวิตเรายุ่งยากมากขึ้น มีศัตรูมากขึ้น เราหัวแตกมากขึ้น โดนเตะมากขึ้น โดนซ้อมก็มี มันไม่ใช่ทางออก แต่หนังสือเล่มนี้บอกเราว่า คุณกันได้นะ แก้ปัญหาด้วยกันได้นะ อันนี้เป็นจุดเปลี่ยนมาก ๆ ของชีวิต หักเหจากคนที่เกเร หันมาว่า มันต้องคุยกันนะ อย่่าใช้ความรุนแรงต่อกัน มันสอนวิธีคิดให้ออกจากความรุนแรงได้แล้วมันก็ยังมียุติพลต่อความคิดของเราที่ว่า บนโลกใบนี้มีคนที่ทุกข์ยากเยอะเลยที่เขาต้องการคนที่ลุกขึ้นมาทำอะไรให้กับพวกเขา ถือเป็นเล่มหนึ่งที่ผมคิดว่าเป็นหลักยึดในชีวิตการทำงานของผม "

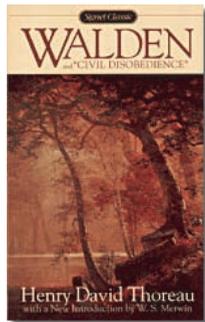
ค้นพบความลับของชีวิตจากโลกการอ่านของ

พลับ จูทาภัทร เหล่าธรรมทัศน์

ย้อนเวลากลับไปเมื่อ ๕ - ๖ ปีที่แล้ว ใครต่อใครต่างตกหลุมรัก ในความน่ารัก สดใสแถมยังมี
แก้มยู่ยี่ที่แสนน่าหยิก ของเด็กหนุ่มคนนี้ พลับ จูทาภัทร เหล่าธรรมทัศน์ ที่วันนี้กลายเป็นหนุ่มน้อยนักเรียน
นอกมอดเทห์ที่ใช้ชีวิตอย่างพอเพียง

หลังจากตัดสินใจหันหลังให้กับวงการบันเทิงไปเรียนต่อต่างประเทศอย่างจริงจัง ในขณะที่กำลัง
เป็นขวัญใจของผู้คนมากมาย การใช้ชีวิตในต่างแดนนั้น ไม่ได้สะดวกสบายเหมือนที่เมืองไทย เป็นชีวิตที่
ให้บทเรียนมากมายแก่หนุ่มน้อยคนนี้ ทำให้ต้องมีวินัยและรับผิดชอบตัวเอง ที่สำคัญคือ การใช้ชีวิตอย่าง
พอเพียง ซึ่งน้องพลับเรียนรู้จากหนังสือเล่มหนึ่งที่เปลี่ยนความคิดของเขาต่อการใช้ชีวิตตลอดไป

" ตอนอยู่ที่อเมริกา คุณพ่อก็จะให้ (เงิน) มาไม่เยอะ จึงต้องสอนพิเศษเด็ก ๆ หารายได้เพิ่ม ผมสอน
เปียโน สอนเลข ได้เงินมา ก็เหมือนพึ่งตัวเองมากขึ้น และพลับก็ได้อ่าน หนังสือเล่มหนึ่งที่เปลี่ยนความคิดของพลับ
ชื่อว่า " วอลเดน " เล่าถึงการใช้ชีวิตพอเพียงและเรียบง่าย นักเขียนเขาเล่าว่า
การที่เขาสร้างบ้าน ด้วยน้ำมือของตัวเองทำให้รู้คุณค่าของบ้านหลังนี้ว่าการไป
ว่าจ้างคนอื่น เขาต้องจตุว่าค่าไม้เท่าไร ตะปูเท่าไร สอนให้เราพึ่งตัวเองมากขึ้น
ไม่จำเป็นต้องใช้เงินเพื่อให้ได้ในสิ่งที่ต้องการ บางครั้งเราใช้แรงใช้เหงื่อของตัวเอง
ก็จะทำให้รู้สึกถึงคุณค่ามากขึ้น และตอนสุดท้ายของเล่มนี้ที่เล่าว่า ชีวิตคนเราต้อง
ใช้ให้มีความหมายสุด ๆ อย่าเสียเวลากับเรื่องที่ไม่ทำให้เราประสบความสำเร็จในภายภาคหน้า "

แทนที่จะใช้เวลาว่างท่องเที่ยวตามประสา
วัยรุ่น แต่ขี้อึดดี ๆ จากหนังสือเล่มนี้กลับเป็น
แรงบันดาลใจให้พลับมีความสุขกับการทำเรื่อง
ดี ๆ ให้กับคนรอบข้างมากมาย

" เมืองที่พลับไปอยู่เป็นเมืองเล็ก ๆ นะครับ เป็นเมืองไฮสกูล และมหาวิทยาลัย แต่มีทุกอย่างครบหมด บางครอบครัวเขาเลี้ยงเด็กกำพร้าจากจีน ได้หวัน เกาหลี ทางโรงเรียนจับคู่พลับกับเด็กกำพร้าเล่นเปียโน ช่วยการกุศล อย่างปีที่แล้วพวกเราเล่นเปียโนช่วยคนตาบอดที่อยากเล่นเปียโนแต่เล่นไม่ได้ ไม่มีทุนสนับสนุน พลับกับเพื่อนอีก ๙ คน เล่นเปียโนการกุศลเพื่อหาเงินช่วยเหลือมูลนิธิ ทำให้เรา得以ทำอะไรกับสังคม อย่างน้องคนนี่ที่ถูกจับคู่ด้วย เขารักพลับมาก ตอนพลับจบ เขาก็ร้องไห้ใหญ่เลย เรารู้จักกันมาสามปี เหมือนพี่เหมือนน้อง พลับยังมีรูปของเขา เขาวาดรูปมาให้ น่ารักดี รู้สึกเหมือนว่าเราเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของเขา เลยทำให้เรารู้สึกประทับใจ "

พลับบอกว่า ปัจจุบันนี้ เขาชอบที่จะอ่านหนังสือแนวชีวิตของนักคิด นักปรัชญาที่เก่งกาจ เพราะเหมือนเป็นการสะสมแรงบันดาลใจ ๆ ในการดำเนินชีวิตกับตัวเอง

" ตอนแรกรู้สึกว่าหนังสือเป็นอะไรที่แห้งแล้งมาก ๆ อ่านไปแล้วจะหลับ แต่พออ่านไปเรื่อย ๆ เหมือนเขาให้ข้อคิดเรามาก ๆ เลยเริ่มมาสนใจ เลยค้นหาหนังสือประมาณเดียวกันมาอ่าน พลับคงเป็นคนในโลกแคบมาก ถ้าไม่ได้อ่านหนังสือ อยากชวนให้ทุกคนอ่านหนังสือ ไม่ใช่สำหรับสอบเอ็นทรานซ์อย่างเดียว แต่การอ่านหนังสือทำให้โลกเรากว้างขึ้น มีสังคมที่ใหญ่ มีเพื่อนเยอะขึ้น "

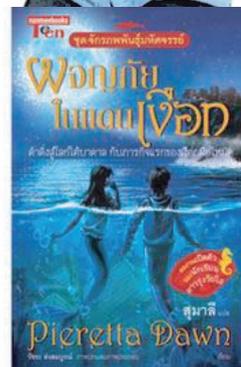
พลับตอนเด็ก ๆ ใจครับ
จำกันได้หรือเปล่า

จากสุดยอดนักอ่านวัยเยาว์

สู่นักเขียนที่สร้างปรากฏการณ์ใหม่ในแวดวงวรรณกรรมไทย

แพรกานต์ นิรันดร

แพรกานต์ นิรันดร เจ้าของนามปากกา **Pieretta Dawn** หรือ น้องปอเป็ยะ อายุเพียง ๑๕ ปี แต่มีความสามารถด้านการอ่านและเขียนหนังสือที่น่าชื่นชม ด้วยความที่เธอเป็นนักอ่านตัวยง หลงใหลเรื่องราวของตำนานและเวทมนตร์มาตั้งแต่เด็ก เพียงอายุได้ ๑๒ ปี น้องปอเป็ยะก็ได้เริ่มวางโครงเรื่องนวนิยายแนวแฟนตาซีเรื่องแรกในชีวิต " ผจญภัยในแดนเงือก " ซึ่งได้เก็บเกี่ยวเทคนิควิธีการเขียนนวนิยายมาจากหนังสือหลายต่อหลายเล่ม แสวงหาแหล่งความรู้เกี่ยวกับนางเงือกเท่าที่หาได้ในโลกนี้ บวกกับจินตนาการที่มีอยู่อย่างเหลือเฟือกับแรงบันดาลใจจากนวนิยายสุดโปรด ทำให้ในที่สุดน้องปอเป็ยะก็เขียน " ผจญภัยในแดนเงือก " สำเร็จในเวลา ๒ ปี หนังสือเล่มนี้ เป็น ๑ ใน ๓ ภาค ของหนังสือชุด **จักรภพพันธุ์มหัศจรรย์**

" ความจริงแล้วเริ่มฝึกการเขียน การเล่าเรื่องเมื่อตอน ๘ ขวบ แต่ตอนนั้นยังเล่าเรื่องด้วยภาพอยู่ เขียนไปสักพักก็เริ่มเบื่อ แล้วเลยทำไม่เสร็จ อาจเป็นเพราะตอนนั้นยังเล็กอยู่มากจึงไม่มีความมุ่งมั่น แต่กับจุดเริ่มต้นในการเขียนเรื่องนี้ เนื่องจากเป็นคนชอบเรื่องราวเกี่ยวกับนางเงือกมาก ชอบอ่านหนังสือแนวแฟนตาซี พวกเอลฟ์ นางเงือก แวมไพร์ หรือพวกสัตว์ลึกลับในตำนาน ความจริงแล้วก็ชอบอ่านหนังสือทุกแนวอยู่แล้ว อ่านได้ตั้งแต่หนังสือไซไฟ หนังสือแนวอาชญากรรมสืบสวนสอบสวน หรือแนวอาชญวิทยาศาสตร์ ก็ชอบอ่าน แต่ก็เลือกทำเรื่องเกี่ยวกับนางเงือกเพราะชอบมากที่สุด "

" หนูได้แรงบันดาลใจจากเมื่อครั้งครอบครัวไปเที่ยวที่ฮาวาย แล้วก็เกิดปั้งไอเดียพล็อตเรื่องขึ้นมา จนจินตนาการเกาะมอนเดรไฮด์ (เกาะในจินตนาการ

ตามท้องเรื่อง) จากนั้นก็เริ่มเก็บข้อมูลต่าง ๆ โดยเริ่มเขียนเรื่องนี้ตอนอายุ ๑๒ ปี เขียนไปเขียนมาก็ค่อยอดความคิดไปเรื่อย จนกระทั่งตัดสินใจว่าถ้าอย่างนั้นเขียนเป็นไตรภาคเลยดีกว่า จากนั้นก็เลยวางแผนการเขียนให้ออกมาเป็น ๓ เล่มด้วยกัน โดยเล่มแรกก็คือผจญภัยในแดนเงือก "

นอกจากค้นหาข้อมูล รู้จักวางแผนการเขียน แบ่งเวลา หาแรงบันดาลใจ น้องปอเปียะยังไม่ปิดกั้นการพัฒนาตัวเอง เธอยังคงอ่านวรรณกรรมที่หลากหลาย ศึกษางานของคนอื่นอย่างต่อเนื่อง เพื่อเรียนรู้จุดเด่นแล้วมาปรับใช้กับงานของตัวเอง

" พอมีคนบอกว่าเธอเป็นนักเขียนแล้วนะ หนูบอกว่าหนูอาจเขียนได้ แต่ไม่ใช่ระดับที่เก่งมากมาย หนูอยากมีพัฒนาการกับงานเขียนของตัวเอง ยังมีที่อีกตั้งเยอะมากให้ได้พัฒนา แต่ถ้าหยุดอยู่แค่นี้ หนูก็จะเขียนได้แค่นี้ตลอดไป แต่ถ้าเปิดหูเปิดตา ไปอ่านหนังสือ หลายๆ แบบ ก็จะพัฒนางานเขียนของหนูได้ดีขึ้นไปอีก "

ความเป็นนักเขียนรุ่นเยาว์ที่โด่งดังชั่วข้ามคืน เป็นเพียงผลลัพธ์จาก ความเป็นนักอ่าน แต่สิ่งสำคัญยิ่งกว่าคือ ตลอดเส้นทางกว่าจะมาถึงจุดนี้ การอ่านได้หล่อหลอมให้เธอเป็นสาวน้อยที่เต็มไปด้วยความมุ่งมั่น เพียรพยายาม ใฝ่หาความรู้ มีความคิดสร้างสรรค์ และมั่นใจในตัวเอง เป็นชีวิตที่งดงามเปี่ยมไปด้วยคุณค่าและจะเป็นแรงบันดาลใจให้คนรุ่นใหม่ชื่อตรงกับความฝันของตัวเองได้อีกมากมาย

๓. อ่านสนุก กับต้นแบบอ่านสร้างสุข ในโรงเรียนและสถานศึกษา

๑. สนุกอ่าน สร้างเขียนอ่านคล่อง

โครงการโรงเรียนรักการอ่าน

โรงเรียนสุเหร่าทรายกองดิน สำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร

ปัญหาอ่านไม่ออก อ่านไม่คล่อง ดูเหมือนจะยังเป็นปัญหาอดีตของเด็กนักเรียนยุคนี้ เช่นเดียวกับที่ โรงเรียนสุเหร่าทรายกองดิน หลังจากจัดกิจกรรมทดสอบการอ่านของนักเรียนทั้งโรงเรียน พบว่าน้อง ๆ ยังมีปัญหาการอ่านไม่ออก อ่านไม่คล่องจนส่งผลต่อการเรียนการสอน คุณครูแสนใจดีของที่นี่จึงร่วมแรงร่วมใจ ระดมสมองคิดค้นวิธีการและหากิจกรรมดี ๆ ที่จะใช้ในการแก้ปัญหาให้กับเด็ก ๆ จึงนำมาสู่แผนเด็ด **จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน** นั่นเอง โดยแบ่งเป็น ๓ โครงการ คือ โรงเรียนรักการอ่าน โครงการพัฒนาห้องสมุด และกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน จาก ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้ เรามาดูกิจกรรมเด่นที่สามารถเชื่อมโยงได้ทั้งภายในโรงเรียนและชุมชน คือ กิจกรรมห้องสมุดเคลื่อนที่ในโรงเรียนและชุมชน

ทุก ๆ เช้า จะมีบรรณารักษ์น้อยนำตะกร้าหนังสือจากห้องสมุดเคลื่อนที่ไปสู่ส่วนการเรียนรู้กลางแจ้งสู่เสาความรู้เพื่อให้นักเรียนและผู้ปกครองที่มาส่งบุตรหลานได้อ่าน

ทุก ๆ สัปดาห์ ผู้นำเยาวชนรักการอ่านประจำห้องเรียนจะนำหนังสือใส่ตะกร้าจากห้องสมุดหมุนเวียนสู่ห้องเรียนทุกห้องเรียนและระเบียงทุกช่วงชั้นเพื่อให้นักเรียนทุกคนได้อ่านอย่างทั่วถึง

ทุก ๆ วันศุกร์ บรรณารักษ์น้อยจะนำตะกร้าที่คัดเลือกหนังสือสำหรับผู้ใหญ่เคลื่อนที่จากห้องสมุดสู่มัธยมดกมาลูกลิสลามเพื่อให้ผู้ปกครองที่มาปฏิบัติศาสนกิจก่อนเวลาได้อ่านแทนการนั่งคุยกัน

ทุก ๆ วันหยุด บรรณารักษ์น้อยจะนำหนังสือจากห้องสมุดเคลื่อนที่ไปสู่ชุมชน เช่น ชุมชนกมลอุดม อีสลาม ชุมชนอิศรารัตนอุฎมุดดิน เพื่อจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านร่วมกับเพื่อน ๆ พี่ ๆ และน้อง ๆ เกิดความรักการอ่านในบ้าน สร้างครอบครัวรักการอ่านที่อบอุ่นและรักการอ่านอย่างถาวร

จากความร่วมมือร่วมใจ ของนักเรียน คุณครู และชุมชน ส่งผลให้โรงเรียนสุเหร่าทวายกองดินได้รับรางวัลโรงเรียนรักการอ่านยอดเยี่ยมในปีการศึกษา ๒๕๕๒ และนักเรียนมีพัฒนาการการอ่านที่ดีขึ้นเมื่อมีการประเมินการอ่านทั้งโรงเรียน จากนักเรียนที่อ่านคล่องร้อยละ ๖๒.๒๗ อ่านไม่คล่องร้อยละ ๓๗.๗๓ อ่านไม่ออกร้อยละ ๑๕ พัฒนาดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด เป็นนักเรียนที่อ่านคล่องร้อยละ ๘๖.๒๓ อ่านไม่คล่องร้อยละ ๑๔.๘๗อ่านไม่ออกร้อยละ ๑๑.๐๗

๑	๒
๓	๔

๑. กิจกรรมภาพส่วยชวนอ่าน
๒. กิจกรรมหมอมภาษา
๓. กิจกรรมครอบครัวรักการอ่าน
๔. กิจกรรมนิทานเช็ดหุ่น

๑	๒
๓	๔
๕	๖
๗	๘

๑. กิจกรรมนักข่าวน้อย
๒. กิจกรรมนิทานในสวน
๓. กิจกรรมสัปดาห์ห้องสมุด
๔. กิจกรรมอ่านหนังสือให้น้องฟัง
๕. กิจกรรมมุขรักการอ่านในห้องเรียน
๖. กิจกรรมห้องสมุดเคลื่อนที่
ในโรงเรียนและชุมชน
๗. รับบ่ายโรงเรียนรักการอ่านยอดเยี่ยม
๘. ผู้อำนวยการ คุณประทีป พรหมศิริ
ร่วมแสดงวิสัยทัศน์ในเรื่องกิจกรรม
ส่งเสริมการอ่าน

๒. กล้าอ่าน กล้าคิด กล้าเขียน

โครงการโรงเรียนรักการอ่าน

โรงเรียนวัดสี่สุทล์ สำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร

เรียกได้ว่าเป็นโรงเรียนของยอดนักอ่านและนักเขียนรุ่นเยาว์ เพราะนอกจากอ่านคล่อง อ่านเก่งแล้วยังเน้นให้นักเรียนนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้จริง สื่อสารกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ และใช้เทคโนโลยีในการส่งเสริมการอ่าน ด้วยกิจกรรมที่น่าสนใจ เช่น ผู้นำเยาวชนรักการอ่าน , ปลูกฝังลูกรักเป็นนักอ่านภาษาไทยวันนี้ , บันทึกการอ่าน , มุมรักการอ่าน , หยุดทุกงานอ่านทุกคนก่อนเข้าห้องเรียน , ห้องสมุดเคลื่อนที่ , เสียงตามสาย และเพื่อนรักนักอ่าน แต่ที่สร้างความคิดคึกคักทั้งโรงเรียน และยังจุดไฟฝันให้กับน้องๆนักเขียนรุ่นเยาว์มากที่สุดคงหนีไม่พ้น " กิจกรรมนักเขียนรุ่นเยาว์ วารสาร **ไผ่สีทอง** " ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ น้อง ๆ ได้ร่วมมือร่วมใจจัดทำวารสารฉบับนี้ ด้วยตัวเองทุกขั้นตอน การแสวงหาความรู้จากการอ่านมากขึ้น ทำให้กล้าแสดงความคิดเห็นอย่างมั่นใจ เกิดการยอมรับซึ่งกันและกัน เกิดการพัฒนาตนเองในทุก ๆ ด้าน ที่น่าประทับใจยิ่งขึ้นไปอีกก็คือ วารสารฉบับนี้กลายเป็นขวัญใจของนักอ่านทั้งโรงเรียนเลยทีเดียว

ภาพกิจกรรมการสร้างนิสัยรักการอ่าน

โรงเรียนวัดสี่สุทล์ สำนักงานเขตจอมทอง กรุงเทพมหานคร

๑

๒

๑. กิจกรรมมุมรักการอ่าน

๒. กิจกรรมนิทานสุขใจ

๑	๒
๓	๔

๑. กิจกรรมผู้นำเยาวชนรักการอ่าน
๒. กิจกรรมไผ่สีทอง
๓. การประกวดคำขวัญเพื่อส่งเสริม
สิทธิมนุษยชน
๔. กิจกรรมห้องสมุดเคลื่อนที่

๓. บ้านฉัน โรงเรียนเรา

เกี่ยวก้อยสร้างชุมชนรักการอ่าน โครงการโรงเรียนรักการอ่าน โรงเรียนวัดปากบ่อ สำนักงานเขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร

อบอุ่นเหลือเกินสำหรับกิจกรรมครอบครัวรักการอ่านของโรงเรียนแห่งนี้ซึ่งได้รับการชื่นชมจากชุมชนและกรุงเทพมหานครอย่างมาก เพราะเป็นความร่วมมือกันระหว่างบ้าน โรงเรียน และชุมชน โดยคุณครู นักเรียน บุคลากรของโรงเรียน ผู้ปกครอง และชาวชุมชนที่มีความกระตือรือร้น ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุตรหลานไปเรียนรู้ รักการอ่าน แม้แต่ผู้ปกครองบางคน ในชุมชนที่อ่านหนังสือไม่ออกก็ได้รับการส่งเสริมการอ่านให้พยายามอ่านหนังสือได้อีกด้วย มีกิจกรรมน่าสนใจ เช่น

ครอบครัวรักการอ่านในชุมชน ที่ช่วยกันดูแลบรรดานักเรียนที่อ่านหนังสือไม่ออกให้อ่านหนังสือในตอนเย็น หลังเลิกเรียน และยังจัดหนังสือไว้ให้เด็กและเยาวชนในชุมชนและผู้ปกครองอ่านในตอนเย็นของทุกวัน หรือ วันเสาร์ - อาทิตย์ และให้ยืมอ่านที่บ้านได้ โดยสามารถนำมาส่งคืนภายใน ๑ สัปดาห์

๑	๒
	๓

๑. ผู้อำนวยการวิไลวรรณ ภูทอง เข้าร่วมกิจกรรมครอบครัวรักการอ่าน
๒. นักเรียนที่อ่านหนังสือได้ฝึกน้องที่อ่านหนังสือไม่ออก
๓. ผู้ปกครองช่วยดูแลลูกในการอ่านหนังสือ

๔ .สอนซ่อมรักการอ่าน

โครงการโรงเรียนรักการอ่าน

โรงเรียนสามเสนนอก กรุงเทพมหานคร

ไม่เอาอีกแล้ว เรื่องเรียนซ้ำ แถมยังซ้ำชั้น ผู้บริหารโรงเรียน คุณครู นักเรียน รวมทั้งผู้ปกครองที่นี้จึงระดมความคิดสร้างสรรค์ออกมาเป็น กิจกรรมสอนซ่อมเสริมการอ่าน ให้กับบรรดานักเรียน จริงจังกันขนาด ถ้านักเรียนไม่พัฒนาขึ้นแตกฉาน ก็จะไม่เลิกล้มกันเลยทีเดียว เริ่มต้นจากทดสอบพื้นฐานการอ่านของนักเรียนทุกคน จากนั้นแบ่งสายคุณครูสอนซ่อมรักการอ่านสามเวลา คิดค้นแบบฝึกหัด เสริมการอ่าน สนุกถูกใจวัยรุ่นุ่นออกแบบการเรียนการสอนให้เด็ก ๆ ต้องใช้ห้องสมุดและมุมรักการอ่าน อย่างมีความสุข ให้รางวัลสุดยอดนักอ่านเพื่อเป็นกำลังใจ ประเมินผลและติดตามสถิติเพื่อปรับปรุงตลอดเวลา โดยผลของกิจกรรมนี้ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก จากเด็ก ๆ ที่อ่านไม่ออกในภาคเรียนที่ ๑ ถึง ๑๑๖ คน เหลือเพียง ๓๔ คน ในภาคเรียนที่ ๒ สำหรับเด็ก ๆ ที่อ่านไม่คล่องในภาคเรียนที่ ๑ มีจำนวนถึง ๓๕๘ คน เหลือเพียง ๕๒ คน ในภาคเรียนที่ ๒ เท่านั้น

๕. ซาเล้งรักการอ่าน

ไฉ่เตียตี ๆ ที่ทำให้ใคร ๆ ก็ได้อ่าน กศน. แม่เมาะ จังหวัดลำปาง

ใครอยากจะร่วมขบวนซาเล้งรักการอ่านบ้างคะ เชิญทางนี้เลยคะ ความคิดดี ๆ สร้างความสนใจอย่าง " ซาเล้งรักการอ่าน " เกิดจากการที่เยาวชนคนใฝ่ดีบ้านสบป่าด - ปงต้นปิน รวมตัวกันสร้างสรรค์กลยุทธ์ดี ๆ ส่งเสริมให้คนในชุมชนมีนิสัยรักการอ่าน เกิดนิสัยใฝ่รู้ รักการศึกษาค้นคว้าเรียนรู้ด้วยตนเอง จึงคิดหานวัตกรรมส่งเสริมการอ่านที่อยู่ใกล้ตัว จึงเป็นที่มาของ " รถซาเล้งรักการอ่าน " ซึ่งนำหนังสือในห้องสมุดประชาชนอำเภอแม่เมาะและบ้านสถานผืนออกให้บริการยืม - คืน หนังสือ นิตยสาร วารสาร แก่ประชาชนตามถนน ตรอก ซอยในหมู่บ้านและจุดศูนย์กลางในหมู่บ้าน ทุกตอนเย็นและวันเสาร์ - วันอาทิตย์ พร้อมประชาสัมพันธ์ให้คนในชุมชนร่วมสมัครเป็นสมาชิกชุมชนรักการอ่าน

สำหรับที่บ้านसानฝัน ในอำเภอแม่เมาะ นั้นเป็นห้องสมุดขนาดเล็ก ๆ ในความดูแลของอาสาสมัครส่งเสริมการอ่าน โดยคุณณัชชา วิจารณ์ยา ทุก ๆ วัน ที่นี้จะมีเยาวชนและประชาชนในละแวกนั้น เข้าไปใช้บริการอ่านหนังสือ/นั่งเล่น ทุกเย็นวันศุกร์ จะมีเด็ก ๆ มารับหนังสือกลับบ้าน เพื่อให้คนในครอบครัว เพื่อนบ้าน และญาติพี่น้องได้อ่าน และจะนำกลับมาคืนในวันจันทร์

บรรยากาศที่นี้จึงเต็มไปด้วยความสุขแห่งการอ่าน และการแบ่งปันซึ่งกันและกัน โดยการสนับสนุนหนังสือและวารสารต่าง ๆ จากห้องสมุดประชาชนอำเภอแม่เมาะ

๖. โด เร มี ฟา ซอล ลา ที โด สนุกอ่านแบบมีทำนอง กับ คาราโอเกะชวนอ่าน กศน. ชำสูง จังหวัดขอนแก่น

คุณชาติรี เสี่ยมวงศ์ ผู้อำนวยการ กศน.ชำสูง ได้คิดค้นวิธีทำให้ชาวบ้านที่ลืมนั่งหนังสือ กลับมาอ่าน ออก - เขียนได้ และสนใจการอ่านมากขึ้น โดยหยิบเอาเรื่องที่ชาวบ้านสนใจมาเป็นสื่อการเรียนรู้ เอาใจมิตรรัก นักเพลง นั่นคือ " คาราโอเกะ " เปิดเป็น " คลินิกฟื้นฟู กู้สภาพการรู้หนังสือ " โดยนำเนื้อเพลงฮิตที่ชื่นชอบ ไปจัดทำแผ่นป้ายฝึกสะกดทีละคำ มีคุณครูคอยชี้แนะ และส่งลูกคำอื่น ๆ ที่สะกดเหมือนกัน เช่น เพลง " ไม่ใช่แฟนทำแทนไม่ได้ " ตัวอย่างคำว่า แฟนจะสะกดว่า แ - ฟ - น เมื่อสะกดตัวนี้ได้จะส่งลูกคำต่อไป เป็น แมน , แตน บ้าง เป็นต้น

เมื่อฝึกสะกดแล้วค่อย ๆ ให้อ่านเป็นคำและเป็นประโยคต่อไป จากนั้นจึงให้อ่านเนื้อเพลงในจอ
คาราโอเกะที่เป็นภาพนิ่งก่อน จนกว่าจะออกเสียงได้ถูกต้องแล้วค่อยให้ร้องประกอบเนื้อเพลง แม้ทำอย่างนี้
ซ้ำ ๆ หลายครั้ง ก็ไม่ทำให้ผู้เรียนเบื่อ การเรียนก็ง่ายขึ้น จากลำดับขั้นตอนทั้งหมด ใช้เวลาสอนคอร์สละ ๓ -
๖ ชั่วโมง (เรียนคอร์สละเพลง) เวลาเรียนทั้งหมดจำนวน ๓๐ ชั่วโมง หรือประมาณ ๕ เพลง ซึ่งเท่ากับ ๑
ภาคเรียนพอดี ก็จะสามารถอ่านได้และออกเสียงถูกต้อง (โอ้โฮ จบคอร์สนี้ได้ประโยชน์ ๒ ต่อ เป็นทั้งนักอ่าน
และนักร้องกันเลยทีเดียว)

การจัดการเรียนการสอนโดยคาราโอเกะส่งเสริมการอ่าน ก้าวสู่ปีที่ ๕ แล้ว ชาวบ้านสามารถอ่าน
หนังสือได้มากขึ้นถึง ๙๐% ของจำนวนประชากรทั้งหมด ปัจจุบันมีนักศึกษาจำนวนประมาณ ๕๐๐ คน
จบคอร์สแล้ว นักศึกษาเหล่านั้นจะกลายเป็นอาสาสมัครส่งเสริมการอ่าน จากนวัตกรรมนี้ส่งผลให้ กศน.อำเภอ
ได้รับรางวัลสื่อนวัตกรรมดีเด่นระดับประเทศในวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๓ และวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๔

นอกจากนี้ คุณฮวง แสนเมือง นักศึกษา กศน. ยังได้เปิดบ้านตัวเองที่ หมู่ ๑ บ้านกระนวน ตำบล
กระนวน อำเภอคำชะอี จังหวัดขอนแก่น ให้เป็นจุดบริการการอ่านสำหรับชุมชน จนได้รับรางวัลอาสาสมัคร
ส่งเสริมการอ่านดีเด่นระดับประเทศ

๗. ฉะเชิงเทรา : นครแห่งการอ่าน

กศน.จังหวัดฉะเชิงเทรา จัดตั้งแหล่งการอ่านหนังสือครบทุกหมู่บ้านทุกชุมชน ๙๐๘ แห่ง อาทิ ห้องสมุดในกศน.ตำบล ห้องสมุดในบ้าน ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน " มุมหนังสือเพื่อส่งเสริมการอ่าน ในบ้าน/ ในสถานประกอบการหรือร้านค้า/ในสถานทีราชการต่างๆ โดยมีหนังสือและสื่อการอ่านสำหรับให้บริการอ่านประจำอย่างน้อย ๓๐ - ๕๐ เล่ม/แห่ง และได้้นำระบบการหมุนเวียนสื่อจากห้องสมุดอำเภอ/ห้องสมุดตำบลเวียนไปยังแหล่งการอ่านหนังสือในชุมชน เพื่อให้มีหนังสือใหม่ ๆ สำหรับนักอ่านอย่างสม่ำเสมอ โดยมีอาสาสมัครส่งเสริมการอ่านนับพันคน และ กศน.ตำบลเป็นกลไกสำคัญที่ขับเคลื่อนการส่งเสริมการอ่านในทุกหมู่บ้านทุกชุมชนแหล่งการอ่านหนังสือทำให้ประชาชนมีโอกาสได้อ่านหนังสือเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะคนที่อยู่ในหมู่บ้านไกล ๆ ไม่มีที่สำหรับให้อ่านหนังสือ หรือมีแต่ไม่มีหนังสือให้อ่านหรือหนังสือเก่าไม่ได้อ่าน ซึ่งเป็นการสร้างบรรยากาศของการอ่านให้เกิดขึ้นในทุกพื้นที่ของ " ฉะเชิงเทรา นครแห่งการอ่าน "

๑	๒
๓	๔

๑. กศน.จังหวัดฉะเชิงเทราได้รับโลรางวัล " นครแห่งการอ่าน "
๒. มุมหนังสือบ้านปญญา
๓. - ๔. มุมที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน/ชุมชน

โครงการหนังสือในดวงใจ

เป็นหนึ่งในนวัตกรรมส่งเสริมการอ่านที่จัดให้กับนักศึกษาที่สอดแทรกในวิชาภาษาไทย มีครูบรรยายให้นักศึกษารู้ถึงความสำคัญ ประโยชน์ของการอ่าน การจับบันทึก การเขียนเรียงความ และการนำเสนอหน้าชั้นเรียน โดยให้นักศึกษาได้ฝึกทักษะครบทั้ง ๔ ทักษะ คือ การอ่าน การเขียน การฟัง และการพูด มีเวทีให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนจากเรียงความหนังสือในดวงใจมาเล่าหน้าชั้นเรียนแก่เพื่อน ๆ ได้รับฟังเนื้อหาสาระรวมถึงแง่คิดที่ได้รับจากการอ่าน จากการเขียนบันทึกการอ่านมาส่งครูนั้น ร้อยละ ๗๐ จะเห็นได้ว่านักศึกษามีความสนใจในด้านการดูแลตนเอง และการรักษาสุขภาพ อีกร้อยละ ๑๕ ให้ความสนใจด้านอาชีพ ร้อยละ ๑๐ สนใจด้านธรรมชาติ ที่เหลืออีกร้อยละ ๕ จะสนใจในเรื่องนวนิยาย

กิจกรรมที่สามารถประเมินคุณค่าจากการอ่านได้ดีที่สุดคือ การให้ผู้อ่านเขียนบันทึกเล่มเล่ม บันทึกการอ่านที่ทุกคน จัดทำขึ้น ให้กับกลุ่มคน ทั้ง ๓ กลุ่ม คือ กลุ่มเด็ก และเยาวชน กลุ่มนักศึกษาภาคคน และกลุ่มประชาชนทั่วไป เป็นการอ่านจับใจความ สรุปสาระประโยชน์ที่ได้รับจากหนังสือเล่มที่อ่าน และนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

๘. สนุกคิด ๑๐๘ ไอเดีย สร้างยอดนักอ่าน

โรงเรียนจันทร์ประดิษฐาราม

โรงเรียนแห่งนี้มีชื่อเสียงโด่งดังว่าเป็นโรงเรียนที่เต็มไปด้วยยอดนักอ่านมากมาย แถมยังมีกิจกรรมชวนอ่านคิวยาวเหยียดตลอดปี ไม่ว่าจะเป็น ห้องสมุดริมสนาม , วาดภาพจากเรื่องที่อ่าน , ประกวดนวัตกรรม การอ่าน , อ่านหนังสือให้คุณปู่ คุณย่า คุณตา คุณยายที่บ้านบางแคฝรั่ง , ชวนน้องอ่านหนังสือ และสอนน้องใช้ห้องสมุด แถมด้วยนิทรรศการชวนอ่าน เก๋ ๆ แนะนำหนังสือน่าอ่าน ที่น้อง ๆ ต่างทุ่มเทแรงกายแรงใจ สลับเปลี่ยนหมุนเวียนเรื่องราวกันมาให้ความรู้ไม่เคยขาด

นักเรียนที่รักห้องสมุดเหมือนบ้านของตัวเอง ต่างช่วยกันคนละไม้ละมือปิดกวาดเช็ดถู แถมยังจัดมุมหนังสือให้น่าอ่านอีกด้วย แพนพังก์แท้ห้องสมุดยังรวมตัวกันก่อตั้งเป็น ชมรมนักอ่าน , แพนคลับอุดมสุข อุดมปัญญา การตูนไทยของนักเขียนรุ่นใหม่ที่กำลังโด่งดัง

การผจญภัยในโลกหนังสือของน้อง ๆ ที่นี้ เต็มไปด้วยชีวิตชีวาทั้งโรงเรียน เพราะมีคุณครูที่สนใจดี อย่าง อาจารย์เอื้อมพร พรหมนรกิจ ช่วยสนับสนุนและให้กำลังใจนักเรียนทำกิจกรรมดี ๆ อย่างต่อเนื่อง จนโรงเรียนได้รับเลือกเป็นสถานศึกษาดีเด่นด้านส่งเสริมการอ่านระดับเขตพื้นที่การศึกษาประจำปี ๒๕๕๔

๙. ดริ่มทิมเชียร์อ่านสร้างสุข โรงเรียนสายปัญญา รั้งสิต

ที่โรงเรียนสายปัญญารั้งสิตแห่งนี้ มีดริ่มทิมเชียร์อ่านที่เข้มแข็ง สารพัดบทบาท ไม่ว่าจะเป็น ดิเจเชียร์อ่าน ในกิจกรรมเสียงตามสายรณรงค์การอ่าน ดิไซเนอริเชียร์อ่านจากกิจกรรมแพ้นชวอนอ่าน แถมยังมีแชมป์นักอ่าน เจ้าของสถิติ " ๔๓๗ เล่ม ในเวลา ๓ เดือน " เป็นหนุ่มน้อยชั้น ม.ต้น เท่านั้น เขาเป็นแรงบันดาลใจให้เพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ ทั้งโรงเรียนอยากค้นหาว่า การอ่านหนังสือมีอะไรดี สนุกมากขนาดไหนถึงขั้นอ่านกันเป็นร้อย ๆ เล่ม ในเวลาเพียงไม่กี่เดือนเช่นนี้

นอกเหนือจากกิจกรรมหลากหลายในโรงเรียนแล้วยังมีคาราวานตระกร้าหนังสือ เคาะประตูสู่ชุมชน ที่นำหนังสือดี ๆ ไปมอบให้ชุมชนใกล้เคียง และทำกิจกรรมชักชวนให้รู้คุณค่าของการอ่าน เพื่อคนในชุมชน โดยเฉพาะเด็กและเยาวชน จะได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ งานนี้ได้รับเสียงตอบรับที่ดีจากชาวชุมชนอย่างมาก

นอกจากจะช่วยกันคนละไม้คนละมือเพื่อให้การอ่านเข้าถึงทุกคนแล้ว ยังได้แรงบันดาลใจที่ดีจากบรรดาคครู อาจารย์ ผู้ใหญ่ที่เข้าใจธรรมชาติและการอ่านของเด็กด้วย

อาจารย์อารีวรรณ เอมโกษา ผู้อำนวยการโรงเรียนสายปัญญา รั้งสิตบอกว่า " เด็ก ๆ ตื่นตัวกับการจัดกิจกรรมนี้มาก ทำให้เกิดบรรยากาศของชุมชนรักการอ่านขึ้น ทั้งรุ่นพี่ รุ่นน้อง ได้ร่วมคิด ร่วมทำงานกัน กิจกรรมนี้ช่วยจุดประกายให้เราต้องทำต่อเนื่อง ไม่ควรหยุด ก้าวต่อไปของโรงเรียนจะทำรูปธรรมให้เกิดขึ้นชัดเจน สร้างเครือข่ายการอ่าน แคนนำเครือข่ายให้มากขึ้น ถ้าเรามองบรรยากาศในโรงเรียน เห็นเด็ก ๆ หยิบหนังสือมาอ่าน แลกเปลี่ยนพูดคุยกันในเวลาว่างได้ ถือว่าเราสร้างได้แล้ว "

๑๐. เกี้ยวก้อยโรงเรียนพี่ - น้อง อ่านสนุก สุขสรรค์ โรงเรียนโพธิสารพิทยาคม

ที่มีโครงการอ่านเพื่อชีวิต ซึ่งในแต่ละปีการศึกษา นักเรียนจะต้องอ่านหนังสือให้มากกว่า ๕๐ เล่ม แล้วก็เก็บเป็นสถิติพร้อมบันทึกความประทับใจในคุณค่าของหนังสือที่อ่าน และมาพูดคุยแลกเปลี่ยนกันในชั่วโมงส่งเสริมการอ่านอีกด้วย

โครงการเชียร์อ่านของที่นี่ยังขยายไปสู่โรงเรียนใกล้เคียงในชุมชน ภายใต้กิจกรรมโรงเรียนพี่ชวนโรงเรียนน้องอ่านหนังสือ ไปแบ่งปันความสุขและหนังสือดี พร้อมเกมส่งเสริมการอ่านที่สร้างสรรค์ขึ้นเป็นพิเศษ โดยจะนำเกมฮิตทางทีวีมาประยุกต์ให้เข้ากับกิจกรรมเชียร์อ่าน เช่น เกม ๕๐ ๕๐ และ ยกสยามประลองปัญญา นอกจากนี้ ยังเปิดรับบริจาคหนังสือ และนำไปมอบให้กับแกนนำชุมชน ทั้งยังช่วยกันจัดห้องสมุดให้มีบรรยากาศชวนอ่านหนังสือ ชวนค้นคว้าได้อย่างไม่น่าเบื่อ

เสียงตอบรับของโรงเรียนน้องที่เข้าร่วมกิจกรรมดีแค่ไหน ก็วัดได้จากการที่น้อง ๆ บุกรมาขอบคุณพี่ ๆ ถึงโรงเรียนเลยทีเดียว

โครงการเชียร์อ่านมีส่วนให้โรงเรียนโพธิสารพิทยากรผ่านเกณฑ์โรงเรียนมาตรฐานสากลอีกด้วย " กิจกรรมนี้จุดประกายให้โรงเรียน ได้รับคัดเลือกเข้าสู่โครงการ ๑ ใน ๕๐๐ โรงเรียนมาตรฐานสากล ตอนแรกเราคิดไม่ออกว่าจะจัด creative activity ให้นักเรียนออกไปทำงานจิตอาสา เมื่อโครงการนี้เข้ามาเอาที่นักเรียนออกไปรณรงค์ชวนอ่าน ชุมชนและโรงเรียนพี่น้องก็โทรศัพท์มาบอกว่าโครงการนี้ดี อยากให้ดำเนินการอีก มีกิจกรรมสืบ தொடต่อเพื่อขยายเครือข่ายต่อไป นำยินดีที่ช่วงไม่ถึง ๖ เดือน เราก็ทำสำเร็จพร้อมที่จะได้รับประเมิน ตอบสนองนโยบายกระทรวงศึกษา " อาจารย์วัลยา โกสุม รองผู้อำนวยการโรงเรียนโพธิสารพิทยากร กล่าว

๑๑. คณะเล่านิทานสรรหากับตะกร้าหนังสือแห่งความรัก โรงเรียนเสนานิคม

ต้องเรียกว่าเป็นกิจกรรมที่ขึ้นชื่อของโรงเรียนนี้ทีเดียว สำหรับการเล่านิทานสรรหา ความสนุกสนานที่สามารถกุมหัวใจเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ ที่โรงเรียนเสนานิคมไปครองอย่างเต็มภาคภูมิ นิทานทุกเรื่องที่บรรณารักษ์น้อยเชียร์อ่านเลือกสรรมาให้ได้รับฟังจะมีภาพประกอบและเนื้อหาที่เข้าใจง่าย ทีมงานเชียร์อ่านลงมือในการทำหุ่นเชิดเอง เขียนบทเพื่อถ่ายทอดนิทานจากหนังสือให้ออกมาเป็นการแสดง พร้อมเชิดหุ่น และพากย์เสียงเองแบบมืออาชีพ สร้างความประทับใจให้กับทุกคนจนไม่สามารถละสายตาจากการฟังนิทานได้เลย

ในช่วงพักเที่ยงของทุก ๆ วันเด็ก ๆ จะหิ้วตะกร้านำหนังสือเชียร์อ่านไปวางไว้ตามมุมต่าง ๆ ของโรงเรียนเพื่อให้เพื่อน ๆ ได้เลือกหนังสืออ่านกันอย่างสนุกสนาน เป็นบรรยากาศที่ชวนให้ใคร ๆ ก็รักการอ่าน และเต็มไปด้วยความรักความอบอุ่น

๑๒. รวมมิตร ชวนอ่านสร้างสุข โรงเรียนบ้านสองแพรกมิตรภาพที่ ๙๒

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่นศรีธรรมราช เขต ๕ ระดม รวมมิตรอ่านสร้างสุข สำหรับ **กิจกรรมความรู้สู่ชุมชน** ที่นี้คณะกรรมการห้องสมุดทำงานกันอย่างเข้มแข็ง คิดค้น กิจกรรม ส่งเสริมนิสัยรักการอ่านถึง ๑๒ กิจกรรม ภายใต้นโยบายพระราชดำริของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเรื่อง " ความพอเพียง "

เรียกว่าเป็น **กฎทองของนักอ่าน " ๓ ห่วง ๒ เงื่อนไข "** ที่ท่องจำและปฏิบัติตามได้ทั้งโรงเรียน ห่วงที่ ๑ คือ อ่านแบบพอประมาณ อ่านมากไปก็ไม่ดี ต้องประมาณตัวเอง แบ่งเวลาให้เหมาะสม ห่วงที่ ๒ คือ มีภูมิคุ้มกัน ดูแลสุขภาพจากการอ่าน แสงสว่างเหมาะสม ไม่ใกล้หรือไกลเกินไป รู้จักป้องกันตัวเองจากสื่อที่ไม่เหมาะสม มีวิจารณญาณในการเลือกอ่านให้เกิดประโยชน์ และใช้หนังสือ เป็นสื่อสร้างความสัมพันธ์กับคนในครอบครัว

ห่วงที่ ๓ คือ มีเหตุผล อ่านหนังสืออย่างมีวิจารณญาณ เลือกอ่านได้เหมาะสมกับวัย และรู้จัก วิเคราะห์ข้อเท็จจริง

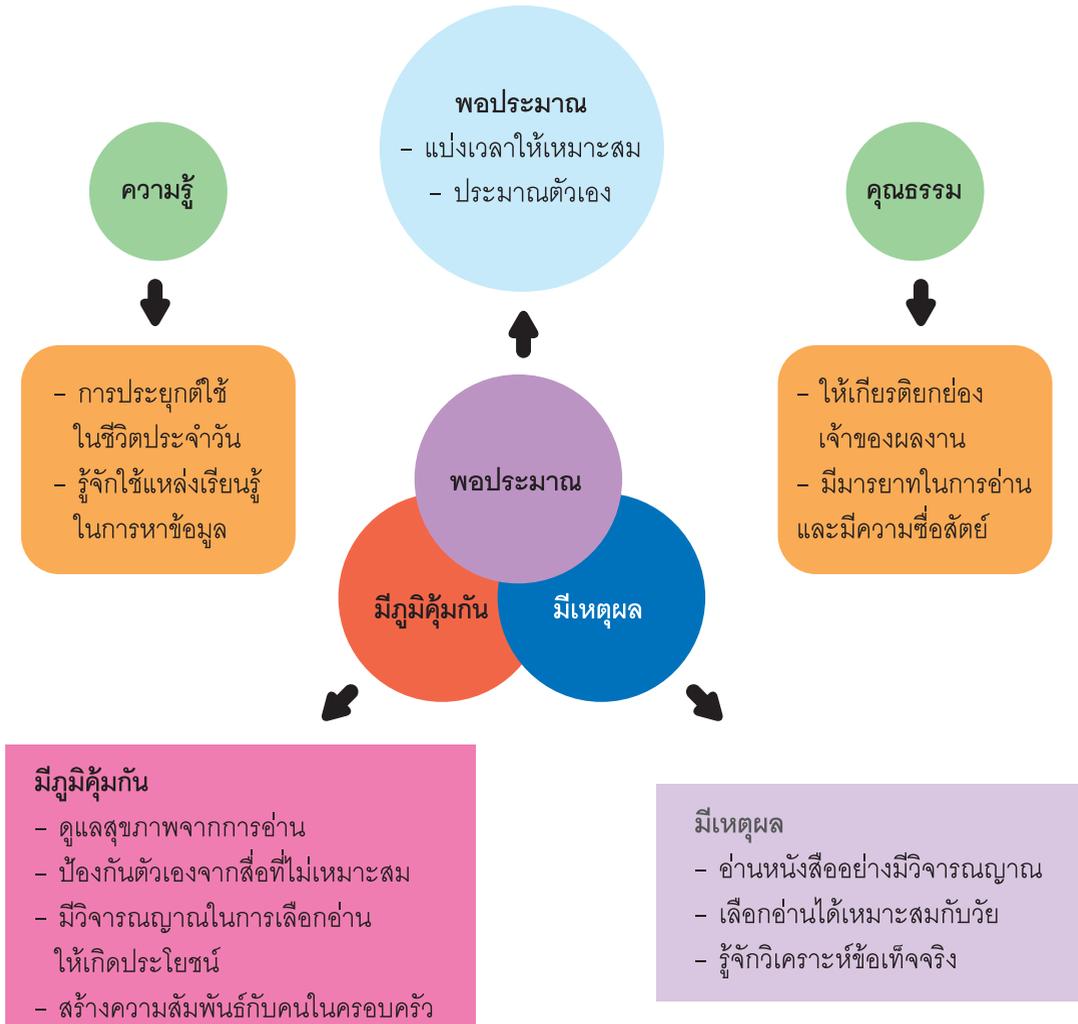
สำหรับเงื่อนไข ๒ ส่วน ได้แก่ ๑. การประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน รู้จักใช้แหล่งเรียนรู้ในการหาข้อมูล ๒. ให้เกียรติยกย่องเจ้าของผลงาน มีมารยาทในการอ่าน และมีความซื่อสัตย์

จากกฎทองของนักอ่าน มาสู่ภาคปฏิบัติที่น่าสนใจไม่แพ้กัน กิจกรรมเด่นที่ผสมผสานเสน่ห์ของการ อ่านและเพิ่มความรักความอบอุ่นในครอบครัว เช่น " อ่านสนุก ได้ความรู้กันยกครัว " โดยให้นักเรียนยืม หนังสือไปอ่านที่บ้านได้อย่างสบายใจครั้งละ ๓ เล่ม ๆ ละ ๗ วัน แล้วบันทึกเรื่องราวประทับใจจากการอ่าน ตามหัวข้อที่กำหนดไว้ เช่น หนังสือเล่มนี้ใครได้อ่านบ้าง อ่านเวลาใด อ่านอย่างไร อาทิ คุณแม่อ่านให้น้องฟัง พี่น้องช่วยกันอ่าน น้องอ่านให้คุณยายที่กำลังป่วยฟัง

ในครอบครัวได้ใช้ประโยชน์จากการอ่านอย่างไรบ้าง อาทิ คุณแม่นำความรู้จากตำราอาหารไปทำ อาหารมื้อพิเศษฉลองวันเกิดให้กับลูก ๆ คุณพ่อนำความรู้เรื่องสมุนไพรไปใช้ประโยชน์รักษาอาการเจ็บคอ และเพิ่มการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนด้วยการให้นักเรียนนำเสนอเรื่องที่อ่านให้เพื่อน ๆ ในชั้นเรียนฟัง และเปิด โอกาสให้นักเรียนสร้างสรรค์ผลงานจากการอ่านได้อย่างไร้ขีดจำกัดอีกด้วย

๓ ท่วง ๒ เงื่อนไข

อ่านสร้างสุขด้วยความพอเพียง

๑๓. Reading buffet โรงเรียนบ้านน้ำฉา อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี

แค่ฟังชื่อก็อ่านสนุกแล้ว สำหรับกิจกรรมเท่า ๆ ของห้องสมุดมีชีวิตต้นแบบโรงเรียนบ้านน้ำฉา เพื่อเฉลิมพระเกียรติ ๕๕ พรรษา สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทุก ๆ วันห้องสมุดแห่งนี้จะคึกคักด้วยนักเรียน ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันเข้ามาค้นคว้าหาข้อมูลความรู้กันอย่างเพลิดเพลิน กลยุทธ์ที่มัดใจเด็ก ๆ ของห้องสมุดมีชีวิตก็คือการสะสมแต้มในใบงานประลองปัญญา เมื่อคุณครูบรรณารักษ์ / ยุวบรรณารักษ์จับมือกับครูผู้สอนคิดค้นคำถามหลากหลายท้าทายทุกระดับชั้นเรียน ใส่ไว้ในใบงาน วางไว้ในมุมกิจกรรม Reading Buffet แยกเป็นกลุ่มสาระและระดับชั้น ตั้งแต่อนุบาล ๓ ขวบ - ประถมศึกษาที่ ๖ รวมทั้งโรงเรียนในเครือข่าย คำถามของแต่ละชั้นเรียนจะแตกต่างกันออกไปตามความเหมาะสม และกลุ่มสาระสลับสับเปลี่ยนกันไปในแต่ละวัน

คราวนี้มาถึงหน้าที่แสนสนุกของนักเรียนคือ เลือกทำกิจกรรมตามใบงานที่ตัวเองสนใจ ผจญภัยหาคำตอบจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น หนังสือในห้องสมุด หนังสือพิมพ์ และอินเทอร์เน็ต แล้วส่งคำตอบทุกวันพฤหัสบดีในแต่ละสัปดาห์ จากนั้นก็มาถึงเวลาที่ทุกคนรอคอยก็คือ นักเรียนที่ส่งใบงาน ๑ ครั้ง จะได้รับสิทธิ์สะสมแต้ม ๑ แต้ม ใครสะสมแต้ม ครบ ๕ ครั้ง จะได้รับของรางวัลทุกวันศุกร์ตอนเช้าหน้าเสาธง

Reading Buffet ทำให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านเพิ่มขึ้น และยังสามารถเข้าร่วมกิจกรรมตามความถนัดของตนเอง เรียกได้ว่ากิจกรรมถูกอกถูกใจและยังได้ความรู้อีกด้วย

๑๔. นิทานผ้ากันเปื้อน

โรงเรียนชุมชนวัดหนองรี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต ๓

แค่ได้ยินชื่อกิจกรรมหลายคนอาจนึกสงสัยว่านิทานอะไรนะ ทำไมต้องสวมผ้ากันเปื้อนด้วย เรามาคำตอบที่นี้ กันดีกว่า

แม้ว่าจะเป็นโรงเรียนเล็กๆแต่ห้องสมุดโรงเรียนชุมชนวัดหนองรี ได้พัฒนารูปแบบมาให้ทันสมัย ใจเด็กรุ่นใหม่ ทั้งด้านเทคโนโลยีที่ดึงดูดความสนใจวัยไอที สภาพแวดล้อมที่แสนรื่นรมย์สร้างบรรยากาศให้น่านั่งอ่านหนังสือ แถมยังมีการจัดสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อดึงดูดความสนใจของเด็ก ๆ และเพื่อสร้างความนิยมให้กับห้องสมุดของที่นี่ คุณครูบรรณารักษ์ก็นำนั่งขบคิดหากิจกรรมดี ๆ ที่นอกจากส่งเสริมให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน รักการเรียนรู้แล้ว ยังเปิดโอกาสให้พวกเขามีส่วนร่วมแบ่งปันความคิดสร้างสรรค์และกล้าแสดงออกอีกด้วย นี่เองจึงเป็นที่มาของกิจกรรม

ทุกสัปดาห์เหล่าคุณครูบรรณารักษ์จะมาประชุมร่วมกัน คัดเลือกนิทานที่เหมาะสมกับวัยและมีคติสอนใจนำมาเล่าให้กับเพื่อน และน้อง ๆ ร่วมโรงเรียนฟัง มีการเปลี่ยนเนื้อเรื่องให้น่าสนใจเป็นประจำ จัดเป็นตารางเหมือนโปรแกรมภาพยนตร์เลยทีเดียว พวกเขาจะอาศัยเวลาว่างหลังเลิกเรียนมาช่วยกันประดิษฐ์ตัวละคร และผ้ากันเปื้อนให้กลายเป็นชุดที่สวยงาม ใครมีความสามารถทางศิลปะ เย็บปักถักร้อย ก็แสดงฝีมือเป็นดีไซเนอร์รุ่นจิ๋ว ช่วยสานฝันวัยเยาว์ได้อีกด้วย

" นิทานผ้ากันเปื้อน " กลายเป็นกิจกรรมส่งเสริมการอ่านขวัญใจเด็กๆที่นี่ นอกจากทำให้ทุกคนรักการอ่านและมีผลการเรียนที่ดีขึ้นแล้ว ยังเปิดโอกาสให้ทำกิจกรรมแสนสนุกที่เต็มไปด้วยความคิดสร้างสรรค์ ส่งเสริมการแสดงออกที่เหมาะสมให้กับเด็ก ๆ รุ่นใหม่

๑๕. ห้องสมุดติดล้อ

โรงเรียนอนุบาลเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย

ว้าว ! ขบวนรถที่เห็นแต่ไกลนั้น ไม่ใช่แค่เด็ก ๆ ซึ่จักรยานเล่นสนุกกันธรรมดา ๆ แต่เป็นห้องสมุดติดล้อ พี่มือชาวโรงเรียนอนุบาลเมืองเชียงรายที่คิดค้นกลยุทธ์ชวนนักเรียนและชุมชนให้รักการอ่าน เรียกว่า เคล็ควอร์รี่ ส่งถึงที่เลยที่เดียว ทุกวันยุวบรรณารักษ์จะจัดเตรียมหนังสือนำอ่านใส่ในรถเข็น และรถจักรยาน เคลื่อนที่ไปตามสถานที่ต่าง ๆ ทั้งบริเวณโรงเรียนและชุมชนรอบโรงเรียน รวมทั้งนำหนังสือไปบริการตามจุดพักผ่อนต่าง ๆ เช่น ใต้ต้นไม้ ใต้ร่มไม้ อ่อน ศาลาไทย ทุกคนสามารถเลือกอ่านได้ตามชอบใจจนถึงเวลาเย็นย่ำ เพียงแค่ลงชื่อผู้ใช้บริการ พอเลิกเรียนปุ๊บ ค่อยระดมพลังขันแข่งช่วยกันเก็บหนังสือ เรื่องราวดี ๆ จากหนังสือที่ได้อ่านจะถูกบันทึกลงในสมุดบันทึกการอ่านของนักเรียนแต่ละคน เรียกว่าเป็นความพยายามอย่างแรงกล้าของทุกคนในโรงเรียนเพราะอยากเห็นนักเรียนสามารถอ่านหนังสือได้ครบ ๑๐๐ %

โรงเรียนยังเปิดโอกาสการเข้าถึงหนังสือมากขึ้น ด้วยกิจกรรมจัดกระเป๋าหนังสือเปิดโลกการอ่าน ไว้ในรถรับ - ส่งนักเรียน จำนวน ๔ คัน ๆ ละ อย่างน้อย ๕ เล่ม เพื่อให้นักเรียนยืมไปให้ผู้ปกครองอ่าน และเมื่อแม่ให้สมาชิกในชุมชนยืมไปอ่านแบบฟรี ๆ โดยให้ยุวบรรณารักษ์ประจำรถและคนขับรถเป็นผู้ดูแลหนังสือเหล่านี้ ส่งผลให้มีสถิติผู้ปกครองและสมาชิกของชุมชนยืมอ่าน ใช้บริการยืมหนังสือ ถึง ๑๒๐ คน

ผลจากการระดมความร่วมมือ ส่งผลให้นักเรียนทุกคนตั้งแต่ชั้น ป.๑ - ๖ ใช้บริการห้องสมุดกันอย่างคึกคัก มีการยืมหนังสือไปอ่านอย่างสม่ำเสมอและมีนักเรียนอ่านออกเขียนได้ในนักเรียนชั้น ป.๑ - ๖ ดีขึ้นกว่าเดิมถึง ๘๐%

ความคิดสร้างสรรค์ของชาวโรงเรียนอนุบาลเมืองเชียงรายทำให้เราเห็นว่า กิจกรรมส่งเสริมการอ่านคิดได้ไร้กรอบ ช่วยสร้างบรรยากาศให้การอ่านหนังสือสนุกได้ทุกที่จริง ๆ

เชิญชมภาพบรรยากาศ
หน้าต่อไปได้เลยคร้าบบ...

เร้เข้ามา ! ห้องสมุดติดล้อ
มาแล้วจ้า....

๑๖. อ่านสร้างสุข สนุกกับการปฏิบัติ

โรงเรียนเทศบาล ๑ บ้านชะอำ (ชะอำวิทยาคาร) จังหวัดเพชรบุรี

การอ่านหนังสือจะไม่ใช่วิธีของนักเรียนอีกต่อไป คือเป้าหมายขอ โรงเรียนเทศบาล ๑ บ้านชะอำ (ชะอำวิทยาคาร) ทางโรงเรียนจึงต้องลบภาพลักษณ์ของตำราวิชาการที่แสนเคร่งเครียด ด้วยการชักชวนคุณครูใจดีเข้ามาร่วมมือสร้างสรรค์โลกของการอ่านให้เต็มไปด้วยกิจกรรมสนุกสนาน มีชีวิตชีวา ทำท่ายให้เด็กนักเรียนใช้เวลาว่างอ่านหนังสือดี ๆ โดยไม่ต้องล้งเล

และนี่จึงเป็นที่มาของ กิจกรรมอ่านสร้างสุข สนุกกับการปฏิบัติกร เนรมิตทุกพื้นที่ของโรงเรียนแห่งนี้ กลายเป็นอาณาจักรของนักอ่านวัยใส เช่น ห้องสมุดเคลื่อนที่ที่เต็มไปด้วยหนังสือคัดสรรกระจายไปตามจุดต่าง ๆ ภายในโรงเรียน ทั้งขบวนรถเข็น จักรยาน ตระกร้าหนังสือเรียนเรียกความสนใจได้ไม่น้อย การรณรงค์ให้นักเรียนอ่านหนังสืออย่างน้อยสัปดาห์ละ ๒ เล่ม และบันทึกข้อคิดดี ๆ ไว้ในสมุดบันทึกการอ่านเพื่อนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันหน้าชั้นเรียน รวมถึงการแข่งขันตอบคำถามประจำสัปดาห์โดยทำท่ายให้เด็กเข้าไปค้นคว้าหาคำตอบที่ห้องสมุด ในส่วนของคำถามจะสลับสับเปลี่ยนไปตาม ๘ กลุ่มสาระเรียนรู้ เรียกได้ว่าเป็นการบูรณาการการอ่านกับการเรียนรู้ในโรงเรียนได้อย่างน่าสนใจ

เมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษา ยังได้จัดประกวด " สุดยอดนักอ่านประจำโรงเรียน " เพื่อเป็นกำลังใจให้กับบรรดานักอ่านรุ่นเยาว์อีกด้วย ในหมวดภาษาไทยยังจัดให้มีการประกวดความสามารถด้านภาษาด้วยการประกวดคำขวัญรณรงค์การเข้าห้องสมุด หมวดศิลปะก็ให้นักเรียนที่มีความสนใจช่วยกันออกแบบสร้างสรรค์นิทรรศการ " อ่านสร้างสุข " หมุนเวียนทุกสัปดาห์ โดยความร่วมมือของกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ มาแนะนำหนังสือความรู้่าอ่านสนุก นอกจากนี้ยังส่งเสริมให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออก โดยมีกิจกรรมเล่านิทานขวัญใจนักอ่าน ให้เด็ก ๆ ได้มีส่วนร่วม ตั้งแต่สวมบทบาทเป็นตัวละครในนิทาน ช่วยกันประดิษฐ์อุปกรณ์ประกอบฉาก เครื่องแต่งการตัดเย็บและการออกแบบเสื้อผ้า ก็เปิดเวทีให้สร้างสรรค์ชิ้นงานได้ตามชอบใจ

กิจกรรมอ่านสนุกที่หลากหลายเช่นนี้ส่งผลให้นักเรียนมีผลงานจากการอ่านที่สอดคล้องกับ ๘ กลุ่มสาระการเรียนรู้และสามารถนำความรู้จากการอ่านไปพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างมีความสุข แถมยังทูปสถิติการเข้าห้องให้เพิ่มขึ้นอย่างไม่เคยเป็นมาก่อนอีกด้วย

๑๗. ครกความรู้ ส่งเสริมการอ่าน

โรงเรียนเทศบาลบูรพาอุบล สังกัดเทศบาลนครอุบลราชธานี

กิจกรรมชื่อแซบ ๆ นี้ นอกจากได้ใจนักอ่านแล้วยังได้ใจนักชิมอีกด้วย " ครกความรู้ " เป็นความคิดสร้างสรรค์ของอาจารย์แห่งโรงเรียนเทศบาลบูรพาอุบล สังกัดเทศบาลนครอุบลราชธานี นอกจากเพื่อส่งเสริมทักษะในการอ่าน คิดวิเคราะห์ ทำให้สนใจอยากอ่านหนังสือเพื่อเพิ่มพูนความรู้มากขึ้นแล้วยังเป็นกิจกรรมที่สนุกสนานและทำให้เด็กๆกล้าแสดงออกอีกด้วย

ครกความรู้ ๔ ใบเป็นพระเอกของงานนี้ ประกอบด้วย ครกคำถาม ครกคำตอบ ครกบัตรคำ ครกใบความรู้ โดยมีขั้นตอนง่าย ๆ คือ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมจะหยิบคำถามจากครกคำถาม ๑ ใบ แล้วศึกษาคำถามต่อมาค้นหาคำตอบจากครกคำตอบ อ่านจนได้คำตอบที่ถูกต้อง จากนั้นหยิบบัตรคำจากครกบัตรคำขึ้นมา ๓ ใบ อ่านคำที่ปรากฏในบัตรคำและบอกประโยชน์ ท้ายสุดก็ให้หยิบใบความรู้จากครกใบความรู้ ๑ ใบ ซึ่งอาจเกี่ยวข้องกับส่วนประกอบในการทำส้มตำเช่น พริก มะละกอ มะนาว ถั่วลิสง แครอท มะเขือเทศ ฯลฯ มีประโยชน์ต่อร่างกายอย่างไรบ้าง ต้องอ่านออกเสียงให้เพื่อน ๆ ฟังด้วย เมื่อเด็ก ๆ ร่วมกิจกรรมครบทุกฐานจะได้รางวัลเป็นส่วนผสมและเครื่องปรุงส้มตำ ๑ ชุด เพื่อนำไปปรุงรสชาติตามชอบใจ แนะนำว่าควรเป็นตำไทยนะคะ จะได้ไม่เสี่ยงต่อการท้องเสียจืดจืด

กิจกรรมเก๋ ๆ แบบนี้สามารถเปลี่ยนพระเอกเป็นอาหารชนิดอื่นก็ได้เช่นคะ เช่น ตั้งชื่อเป็นกิจกรรมความรู้กินได้ โดยเปลี่ยนรางวัลที่ได้จากส้มตำเป็นอย่างอื่น เช่น ยาชนิดต่าง ๆ สลัดผักหรือผลไม้ แยมเบอร์เกอร์ ขนมชนิดต่าง อุปกรณ์การเรียน หรือของเล่นขวัญใจเด็ก ๆ

เรียกว่าเป็นไอเดียสร้างสรรค์ของชาว โรงเรียนเทศบาลบูรพาอุบล ที่ไม่ซ้ำใครเลยทีเดียวค่ะ

ครกความรู้ทั้ง ๔ ใบ

ส่วนประกอบ
ในการทำส้มตำ

จัดใส่ถาดเพื่อเป็นรางวัล

รางวัลที่ได้
จากการเข้าร่วมกิจกรรม

แซ่บอีหลี !!!

๑๘. ร้อยหัวใจใส่หนังสือเล่มเล็ก

โรงเรียนนครรยองวิทยาคม (วัดโชดใต้) จังหวัดระยอง

ขึ้นชื่อว่าเป็นเมืองกวีเอกของโลก ย่อมมีกิจกรรมชวนอ่านที่น่าสนใจไม่แพ้ใคร

สำหรับโรงเรียนนครรยองวิทยาคม (วัดโชดใต้) จังหวัดระยอง นักเรียน ผู้ปกครอง ชาวบ้านในชุมชนกว่า ๕๐๐ คน ร่วมมือกันคิดค้นกลยุทธ์เอาชนะใจเยาวชนให้รักการอ่าน และหลงใหลการค้นคว้า ผ่านกิจกรรมที่แสนท้าทาย เช่น การสร้างสรรค์ผลงาน หนังสือเล่มเล็ก เป็นเวทีที่ให้เด็ก ๆ ได้อวดฝีมือหลากหลายด้านไม่ว่าจะเป็น นักออกแบบ นักเขียน นักกลอน นักสร้างสรรค์งานศิลปะ หนังสือเล่มเล็ก เป็นผลงานที่เด็ก ๆ ตั้งใจทำกันอย่างมาก และนำมาจัดนิทรรศการ อวดโฉมผลงานจากใจให้เพื่อน ๆ ร่วมชื่นชม นอกจากนี้ยังมีการประกวดเรียงความ หนังสือสร้างแรงบันดาลใจ ประกวดวาดภาพทัศนกรรม หรือการสวมบทบาทเป็นนักวิจัยน้อย สร้างสรรค์โครงการ และงานวิจัยย่อย ๆ เกี่ยวกับการอ่าน

น่ายินดีที่หลังช่วยกันระดมสร้างกระแสและลงมือทำกิจกรรมหลากหลายอย่างจริงจังทำให้ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมถึงร้อยละ ๘๐ สามารถศึกษาหาความรู้ด้วยตัวเอง เปิดใจให้การอ่านและมีสถิติเข้าใช้ห้องสมุดรวมถึงสถิติการยืมหนังสือเพิ่มมากขึ้น สมกับที่เป็นระยองเมืองกวีเอกของโลกจริง ๆ

๔. ความเรียงสร้างสุข

สมาคมผู้จัดพิมพ์และผู้จำหน่ายหนังสือแห่งประเทศไทยได้จัดเรียงความประกวดเล่าเรื่อง " หนังสือคือแรงบันดาลใจ " ครั้งที่ ๔ ในงานเทศกาลหนังสือเด็กและเยาวชน ครั้งที่ ๙ วันที่ ๑๓ - ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๔

ลองอ่านกันดูแล้วจะสัมผัสได้ว่า การอ่านสร้างพลังและสร้างความสุขได้จริง ๆ

ระดับประถมศึกษา

ผลงานรางวัลชนะเลิศ

" เพราะหนังสือเล่มนั้น ฉันจึงทำตามสิ่งที่พ่อบอกไว้ได้สำเร็จ "

โดย ด.ช. ศักดิ์ณรงค์ ศรีกิตติวงศ์

ชั้น ป. ๕ โรงเรียนอุดมวิทยา ๒๕๗/๑ ต.บ้านโป่ง อ.บ้านโป่ง จ.ราชบุรี

ในยามฤดูแล้งต้นไม้มานานาชนิด จะถูกอิทธิพลของอากาศส่งผลให้ผลัดใบเพื่อช่วยลดการคายน้ำ และรอวันผลิใบใหม่เพื่อใช้ในการสร้างอาหารให้แก่ตนเอง เป็นแหล่งอาหารและที่อยู่อาศัยแก่มวลหมู่แมลง ตลอดจนสร้างความร่มเย็นให้แก่สรรพชีวิต อุปมาวิญญูจักรของต้นไม้ก็เหมือนกับชีวิตของผม ที่ตอนนี้ยอมละทิ้งนิสัยของความเกียจคร้าน ความดีซุกซน และหว่างเล่น ให้นิสัยที่ดีได้ผลิใบเจริญงอกงาม เพื่อสานความฝันของพ่อ สร้างความภูมิใจให้แก่ครอบครัว และเป็นดอกไม้ที่สวยงามประดับสังคม โดยอาศัยแรงบันดาลใจจากกระดาษพิมพ์ตัวอักษรที่เรียกกันว่า " หนังสือ "

ผมเกิดมาในครอบครัวอันแสนอบอุ่น มีคุณพ่อคุณแม่อยู่กันอย่างพร้อมหน้า แต่แล้วความสุขนั้นก็อยู่กับผมไม่นานนัก เมื่อเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดได้เกิดขึ้น ผมจำได้ว่าตอนนั้นผมเรียนอยู่ชั้นอนุบาลปีที่ ๒ ผมตื่นขึ้นมาด้วยความงัวเงียในช่วงตอนเช้ามืด ใช้สายตาเพ่งมองไปรอบห้องนอนไม่เห็นคุณพ่อนอนอยู่ด้วย แต่มองเห็นคุณแม่กำลังนั่งสวดมนต์พร้อมกับเสียงสะอื้น เมื่อคุณแม่รู้สึกได้ว่าผมตื่นแล้ว ท่านจึงใช้มือป้ายบริเวณตา

อย่างเร่งรีบ แล้วบอกกับผมว่าให้ไปอาบน้ำเดี่ยวเราจะไปโรงพยาบาลกัน พอไปถึงโรงพยาบาลคุณแม่ก็นั่งรออยู่หน้าห้องห้องหนึ่งที่เขียนด้วยอักษรสีแดงซึ่งผมไม่รู้ว่าเป็นอย่างไร ผมจึงหันเหความสนใจไปอยู่กับการวิ่งเล่นตามประสาเด็กในโรงพยาบาลแทน พอวิ่งกลับมาอีกครั้งก็เห็นญาติพี่น้องของคุณพ่อมายืนอยู่ที่หน้าห้องนั้นเต็มไปหมด บางคนร้องไห้ บางคนก้มหน้ามองลงที่พื้น ผมจึงเดินไปเกาะที่ขาของคุณแม่ ทันทีที่ท่านเห็นผม ท่านดึงผมเข้าไปกอดแล้วร้องไห้พร้อมบอกกับผมว่า " พ่อจากเราไปแล้ว " ตอนนั้นผมยังไม่รู้สึกอะไร รู้แค่ว่าคนที่จากไปโดยไม่มีวันกลับมา คือ " ตาย " นั่นเอง

วันเวลาผ่านไปผมโตขึ้น จินตนาการและความรู้สึกของคำว่า " คิดถึงพ่อ " เริ่มเข้ามาเกาะกุมในหัวใจ เมื่อได้เห็นเพื่อนนักเรียนด้วยกันมีคุณพ่อคอยมารับมาส่งที่โรงเรียน เห็นเพื่อนได้เตะฟุตบอลและเล่นซั่มกับพ่อของเขา ผมจึงเริ่มรู้สึกว้า ตอนนี้ผมอยากให้พ่ออยู่กับผมบ้าง คุณแม่จึงเป็นบุคคลสำคัญที่เติมเต็มคำว่า " พ่อ " ให้กับผม แม่เล่าให้ผมฟังว่าก่อนที่จะจากไปพ่อบอกไว้ว่า " พ่อเป็นห่วงแฉึดมาก เพราะเรียนไม่ค่อยเก่งและซุกซน อยากให้แฉึดตั้งใจเรียน โตขึ้นจะได้ทำงานดี ๆ และช่วยดูแลแม่ " ผมนึกกับการที่ได้เห็นแม่ต้องทำงานหนักเพียงคนเดียว โดยที่ตัวผมเองแต่วิ่งเล่นไปวัน ๆ ผมเริ่มคิดที่จะเปลี่ยนแปลงตนเองเพื่อแบ่งเบาภาระของคุณแม่และทำตามคำสั่งเสียของคุณพ่อ ซึ่งทางที่ดีที่สุดคือการตั้งใจเรียนและเป็นคนดี แต่การที่เราจะเปลี่ยนแปลงนิสัยที่ไม่ดีของตนเองนั้นไม่สามารถเปลี่ยนได้เพียงชั่วข้ามคืน ผมจึงหาแรงบันดาลใจจากสิ่งที่อยู่ข้างตัวแต่ผมไม่เคยสนใจมันเลย ถึงแม้จะเป็นของขวัญวันเกิดที่แม่ซื้อให้ก็ตาม นั่นคือหนังสือที่ชื่อว่า *เรียนอย่างไรให้เก่งอย่างเทพ* ผลงานแปลของ *สิทธิณี ธรรมชัย* แห่งสำนักพิมพ์ซีเ็ด คิดดีบุ๊กส์ หนังสือเล่มนี้ถึงแม้จะมีลักษณะคล้ายกับหนังสือการ์ตูนทั่วไป แต่หน้าปกนั้นไม่ได้บอกคุณค่าของหนังสือ เพราะเนื้อหาด้านในเต็มไปด้วยคลังความรู้อย่างมากมาย ผมได้เรียนรู้เทคนิคเกี่ยวกับการเรียนที่เราสามารถทำได้ เช่น การมีสมาธิ มีจิตใจจดจ่ออยู่กับสิ่งที่เรากำลังทำ หมั่นทำแบบฝึกหัดที่ครูให้เข้าไปซ้ำมา จดบันทึกในสิ่งที่ครูสอนแล้วนำกลับมาอ่านทบทวน นอกจากนี้ยังสอนให้เราเรียนรู้จากสิ่งรอบตัวในชีวิตประจำวัน เช่น การอ่านจากหนังสือพิมพ์ การดูรายการโทรทัศน์ที่มีประโยชน์ เลือกเล่นเกมที่ฝึกสมองเพื่อช่วยกระตุ้นความคิด จินตนาการ สร้างความเฉลียวฉลาด และเสริมสร้างพัฒนาการด้านการเรียนรู้ให้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังมีแนวทางการปมเพาะลักษณะนิสัยที่ดี ด้วยการมีจิตใจหนักแน่นดุจแผ่นดินที่รองรับไว้ทุกสรรพสิ่ง และกว้างขวางดุจมหาสมุทรที่ไม่เคยปฏิเสธสายธารทุกสาย พุดถ้อยคำที่จริงใจไม่เป็นคนหน้าไหว้หลังหลอก ช่วยเหลือและเติมน้ำใจให้กับทุกคน ตลอดจนต้องรู้จักวางตนดี พลีตนถูก และปลุกตนให้เป็น เพื่อสร้างความร่มเย็นให้แก่สังคม เมื่อผมอ่านหนังสือเล่มนี้

จบลง ผมได้นำความรู้ดังกล่าวมาฝึกปฏิบัติทั้งที่โรงเรียนและที่บ้านวันละเล็กน้อย จบจนฤดูฝนเข้ามาเยือน ไปไม่ไปไหนในตัวผมจึงเริ่มผลิบานสร้างความงดงามให้แก่ครอบครัว เพราะผมกลายเป็นที่รักของเพื่อน ๆ สอบได้อันดับที่ ๖ ของชั้น ป.๔ ทั้งหมด และสิ่งที่มีคุณค่ามากที่สุดเหนือสิ่งอื่นใด คือ ผมทำตามสิ่งที่พ่อฝากไว้ ก่อนจากไปได้สำเร็จ ได้มีโอกาสเห็นรอยยิ้มแห่งความภาคภูมิใจและน้ำตาแห่งความอึดอึดยินดีของแม่ ที่เลือนหายตั้งแต่วันที่พ่อจากเราไปได้หวนกลับมาอีกครั้ง

แม้ในวันนั้นผมจะไม่มีอ้อมแขนอบอุ่นของพ่อไว้โอบกอดในยามนอนหลับ แต่ผมก็ยังมีหนังสือมากมายที่พร้อมจะกางออกเป็นผ้าห่มให้ผมหลับฝันดี แม้จะทดแทนความรู้สึกไม่ได้ทั้งหมด แต่หนังสือก็เป็นแรงบันดาลใจให้ผมมีความมุ่งมั่นที่จะทำตามคำสั่งเสียของพ่อ แล้วเพื่อน ๆ ละครับ พร้อมทั้งจะผลัดนิสัยที่ไม่ดีบางอย่างเพื่อผลิบานแห่งคุณธรรมที่อยู่ในจิตใจ เพื่อคนที่เรารักแล้วหรือยัง ถ้าพร้อมก็ขอเชิญชวนเพื่อนทุก ๆ คนมาอ่านหนังสือที่ชื่อว่า **เรียนอย่างไรให้เก่งอย่างเทพ** กันเถอะครับ

การอ่านนี้ให้อะไร
ได้มากกว่าที่คิดจริง ๆ

ผลงานรางวัลชมเชยอันดับที่ ๑

" ไดอารี่ที่รัก "

โดย **ด.ญ. ณัฐธิดา หามาศย์** , **ด.ญ. กิรญา สุจริต** และ **ด.ญ. มานิตา ทองบุญชู**

ชั้น ป.๖ โรงเรียนมีนบุรี สำนักงานเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร

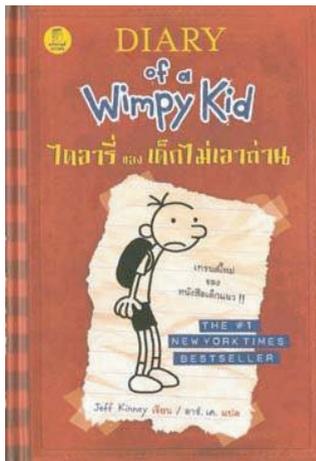
ไดอารี่ เป็นสมุดบันทึกที่เจ้าของได้เล่าเรื่องราว เหตุการณ์ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน เวลาผ่านไป ข้อมูลในไดอารี่จะทำให้เรามีโอกาสได้นึกย้อนอดีตว่า เราเคยเป็นอย่างไร เคยมีความนึกคิด ความรู้สึก ต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นอย่างไรบ้าง การเขียนไดอารี่ยังช่วยปลดปล่อยความรู้สึกภายในออกมา โดยอาศัยการระบายความรู้สึก นึกคิดผ่านตัวหนังสือ ผู้เขียนสามารถเข้าใจตนเองมากขึ้น รู้ว่าตัวเองชอบหรือไม่ชอบอะไร นอกจากนี้ยังสามารถลดความผิดส่วนตัวและเพิ่มพลังในการปรับตัว ปรับทัศนคติในการดำเนินชีวิตในทางที่ถูกต้องมากยิ่งขึ้น ดังหนังสือเรื่อง ไดอารี่ของเด็กไม่เอาถ่าน

หนังสือที่สร้างแรงบันดาลใจให้พวกเราอยากมีไดอารี่ บันทึกเรื่องส่วนตัวได้ก็คือ หนังสือเรื่อง **ไดอารี่ของเด็กไม่เอาถ่าน** เป็นเรื่องราวของเด็กไม่เอาถ่านคนหนึ่ง ชื่อ **เกร็ก เฮฟลิย์** ที่ในอดีตสมัยเป็นนักเรียนมัธยมต้น เขาเป็นเด็กที่ไม่ตั้งใจเรียน ไม่ชอบเรียน ไม่ชอบทำการบ้าน ชอบเล่นสนุก เกเรแกล้งเพื่อน อ่านหนังสือไม่คล่อง ลายมือไม่สวย ติดเกม และที่สำคัญเขายังมีเพื่อนร่วมห้องเรียนและเพื่อนสนิทชื่อ **ไววีย์ เจฟเฟอร์สัน** ที่เป็นเด็กไม่เอาถ่าน ทุกอย่างที่เป็นความเลวร้ายของเด็กไม่เอาถ่าน มีอยู่ในตัวเขาและเพื่อน ๆ รอบตัวเขาเกือบหมดสิ้น แต่เขายังมีความดีให้เราได้คิด ได้ชื่นชมอยู่ก็คือ เขาเป็นคนช่างคิด มีเหตุผลมีความรู้สึกผิดชอบชั่วดี เป็นเด็กกตัญญู เชื้อฟังพ่อแม่ เขาถูกแม่ที่เขารักขอร้องเกมบังคับให้เขียนบันทึกเรื่องราวที่เกิดขึ้นทั้งในบ้าน ในโรงเรียน และเขาก็ตัดสินใจที่จะลงมือเขียนตามคำขอร้องของแม่ ด้วยความคิดที่มีอยู่ในใจว่า ถ้าโตขึ้นหากเขาร่ำรวยมีชื่อเสียง เป็นคนดัง จะไม่ต้องมาคอยตอบคำถามของนักข่าวให้วุ่นวาย เขาจะยื่นไดอารี่เล่มนี้ให้อ่าน จะได้รับประวัติเรื่องราวในอดีตได้อย่างดี คิดได้ดังนี้เขาจึงลงมือบันทึกกิจวัตรประจำวันเล่าถึงเหตุการณ์สุดป่วน ความคิด ความรู้สึกในสมัยเรียนมัธยมได้อย่างไม่ตั้งใจ แต่ละเรื่องของเขาจบลงด้วยความปวดหัว ปนขำ ชีวิตอันน่าเบื่อในอดีตของเขา กลายเป็นเรื่องที่สนุกสนานชวนให้ต้องติดตามอ่าน

เมื่ออ่านหนังสือเล่มนี้จบพวกเราได้รับความสนุกสนาน ทุกเรื่องราว ทุกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตจากการเขียนไดอารี่ ทำให้เราสามารถนึกย้อนความคิด ความรู้สึก ในอดีตเราอาจมีความคิด ความรู้สึกที่ไม่

เหมือนปัจจุบัน เวลาผ่านไป ประสบการณ์จากความผิดพลาดในอดีต ช่วยพัฒนาความคิด ความรู้สึก ไดอารี่เปลี่ยนคนได้จากเด็กที่ไม่เอาถ่าน เกเร ไม่ตั้งใจเรียน เอาแต่เล่นสนุกไปวัน ๆ บัดนี้เขาก็ได้รู้แล้วว่า ทำไมเขาจึงไม่ได้รับการคัดเลือกเมื่อครั้งสมัครเป็นกรรมการนักเรียน เพราะเขาได้ทำโปสเตอร์ใส่ร้ายผู้สมัครคนอื่นไปติดไว้ในบริเวณโรงเรียน เขายังไม่มีความรับผิดชอบ ยังทำตัวไม่ดี ไม่เป็นตัวอย่างที่ดีของเพื่อน ๆ ในสมัยมัธยม จนกระทั่งวันหนึ่งเขาได้รับเลือกเป็นเจ้าหน้าที่ดูแลความปลอดภัยให้กับนักเรียนอนุบาล เขาได้รับการอบรมสั่งสอนจากครู เขาปรับปรุงตัวและทำหน้าที่อย่างตั้งใจไม่ให้ผิดพลาด ฉันและเพื่อน เกิดการเรียนรู้ได้แรงบันดาลใจจากการอ่านว่า หากเราเขียนไดอารี่ไปสักระยะหนึ่ง ผู้เขียนก็จะรู้ว่า ควรจะดำเนินชีวิตอย่างไรให้ประสบความสำเร็จ ฉันและเพื่อน ๆ จึงลงมือเขียนไดอารี่อย่างตั้งใจ

สำหรับใครที่อยากเขียนไดอารี่เหมือนฉัน ก็ให้เตรียมสมุดมา ๑ เล่ม ลงมือเขียนเรื่องราวของตนเอง ในแต่ละวัน โดยยึดหลัก ๓ ส่วน คือ เก็บวันนำเนื้อเรื่อง และสรุป หรืออาจเขียนโดยตั้งประเด็นคำถาม เช่น วันนี้มีเรื่องอะไรดี ๆ เกิดขึ้นบ้าง เรื่องที่ต้องสำนึกวันนี้คืออะไร เรื่องที่ต้องทำในวันพรุ่งนี้คืออะไร เมื่อเราลงมือเขียนไดอารี่ เราจะพบว่าตัวเรามีการเปลี่ยนแปลงได้อย่างน่าอัศจรรย์ มาเกิดคะ มาบันทึกประวัติศาสตร์ของตัวเองผ่านไดอารี่กันเถิดสักวันหนึ่งเราอาจเป็นเศรษฐี เป็นนายกรัฐมนตรี เราจะได้ไม่ต้องมาคอยตอบคำถามของนักข่าวให้วุ่นวาย ชีวิต ความคิด ความรู้สึก ประสบการณ์ต่าง ๆ รวมอยู่ในไดอารี่ที่รักของฉันแล้ว

ผลงานรางวัลชมเชยอันดับที่ ๒

" เพราะหนังสือเล่มนั้น ฉันทึ่ง... "

โดย ด.ญ. วิรดา แก้วรัตน์

ชั้น ป. ๕ โรงเรียนวัดเลา สำนักงานเขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร

หนังสือนี้ มีมากมาย หลายชนิด
ให้ความรู้ สำเร็จ บันเทิงใจ
มีวิชา หลายอย่าง ต่างจำพวก
วิชาการ สรรมา สรพัน

นำดวงจิต เรืองริน ขึ้นสดใส
ฉันทึ่งไผ่ ใจสมาน อ่านทุกวัน
ล้วนสะดวก ค้นได้ ให้สุขสันต์
ชั่วชีวิต ฉันท่านได้ ไม่เบื่อเลย

พระราชนิพนธ์ของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีข้างต้นนี้ ข้าพเจ้าได้อ่านทุกวัน ก่อนเข้าห้องสมุดจนจำได้ เพราะหน้าห้องสมุดของข้าพเจ้าติดพระบรมฉายาลักษณ์ของพระองค์ท่านที่ทรงอ่านหนังสือกับสมเด็จพระแม่ในสมัยทรงพระเยาว์ พร้อมบทพระราชนิพนธ์ดังกล่าว มองแล้วข้าพเจ้าอยากให้แม่โอบกอดข้าพเจ้าในขณะที่ข้าพเจ้าอ่านหนังสือเหมือนพระองค์ท่านจัง แต่คงเป็นไปไม่ได้เพราะแม่มีภาระรับผิดชอบมากเกินไปจะทำเช่นนั้น พ่อตายเพราะเบาหวานตั้งแต่ข้าพเจ้ายังเล็ก แม่หาเลี้ยงลูก ๒ คนด้วยเงินเดือนเพียง ๔,๐๐๐ บาท โอกาสที่ข้าพเจ้าจะอ่านหนังสือโดยซื้อด้วยตนเองค่อนข้างจะยาก ข้าพเจ้าสมัครเข้าเป็นบรรณารักษ์น้อยเพื่อช่วยเหลือบรรณารักษ์ในห้องสมุด คุณครูใจดีอนุญาตให้ยืมหนังสือได้เป็นพิเศษ หนังสือในห้องสมุดมีมากมายหลายชนิด ข้าพเจ้าจะยืมกลับบ้านอ่านทุกวันไม่เลือกประเภทของหนังสืออย่างน้อย ๆ ก็วันละ ๓ เล่ม เวลาที่ข้าพเจ้าอ่านหนังสือคือช่วงแห่งความสุข ช่วงแห่งความฝัน

หลังจากข้าพเจ้าทำการบ้านและงานบ้านเสร็จ ข้าพเจ้าจะรีบอ่านหนังสือที่ยืมมา อ่านเสียงค่อนข้างดังเพื่อให้แม่ที่กำลังต่อหัวเข็มขัดได้ฟังไปด้วย บางครั้งแม่ก็ยิ้ม บางครั้งแม่ก็ดูเศร้า ๆ แต่ถึงแม่แม่จะทำงานต่อหัวเข็มขัดหลายร้อยหลายพันอัน แม่ก็ไม่เคยบ่นว่าเหนื่อยหรือบ่นเบื่อ แถมไม่รำคาญเวลาที่ข้าพเจ้าอ่านหนังสือและทำเสียงแปลก ๆ สมมุติตัวเองเป็นนักพากย์หนึ่ง เสียงหัวเราะของแม่ทำให้ลูกคนนี้มี ความมุ่งมั่นในการอ่านมากขึ้น ผลการเรียนได้ ๔ เกือบทุกวิชา ยิ่งอ่านมากข้าพเจ้าก็เข้าใจชีวิตมากขึ้น ตัวละครบางครั้งก็เหมือนกับชีวิตของคนจริง ๆ ก่อนนั้นข้าพเจ้าอาจจะน้อยใจในโชคชะตาของตนเองที่ไม่มีพ่อ แอบร้องไห้เวลาเห็น

เพื่อน ๆ อุ้มตุ๊กตาดมพ์หูหิ้วตัวโตเล่นกัน ไม่ได้เที่ยวหรือกินขนม กินอาหารหรือแต่งตัวสวย ๆ เหมือนคนอื่น ไม่มีเครื่องอำนวยความสะดวกสบาย ทำไมชีวิตเราไม่มีเหมือนเขาบ้างนะ ! บ้านก็ต้องเช่า สามคนแม่ลูกอยู่ในห้องเล็กนิดเดียวแต่ค่าเช่าตั้งพันสอง แม่จ๋า ! เมื่อไหร่เราจะรวย ? อธิษฐานขอพรพ่อทุกคน

พ่อคงจะดลใจให้ข้าพเจ้าหยิบหนังสือเรื่อง *พระคุณพ่อ พระคุณแม่* มาอ่านเพราะหนังสือเล่มนั้นกระมัง หนังสือที่รวบรวมโดย *กรุณา สุวรรณวัฒน์* พิมพ์ที่โรงพิมพ์พิทักษ์อักษร ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์ เป็นหนังสือสี่ฟ้าอ่อน ๆ หน้าปกมีภาพเด็กกราบแม่ เบื้องหลังภาพแม่มีดอกบัวใกล้บ้านกับบานแล้ว อ่านแล้วทำให้ข้าพเจ้ารักแม่มากกว่าเดิม ไม่หวังอะไรอีกแล้วจากแม่นอกจากทำให้แม่สมหวังในตัวลูกคนนี้ หนังสือพูดถึงอำนาจของพรหมลิขิต พูดถึงพระพรหมในบ้าน พูดถึงพ่อครู แม่ครู แถมมีเรื่องเล่าเกี่ยวกับคุณนายคนหนึ่งตั้งใจบุญ ตักบาตรและนำอาหารมาถวายพระทุกวัน แต่กับพระในบ้านคือแม่ของตนกลับไม่สนใจ ปล่อยให้ออด ๆ อยาก ๆ โชคดีที่คิดได้เมื่อได้ฟังพระรูปหนึ่งเตือนให้สติ ข้าพเจ้าซาบซึ่งประโยชน์ที่พระรูปนั้นน้อมถามขึ้นว่า " พระในบ้านของโยม โยมดูแลเรียบร้อยดีแล้วหรือ ? " ทำให้เข้าใจหลักธรรมทางพระพุทธศาสนามากขึ้น " ขาดพ่อเหมือนถ่อหัก ขาดแม่เหมือนแพแตก " ประโยคดังกล่าวพร้อมคำอธิบายในหนังสือยิ่งทำให้ข้าพเจ้าคิดถึงพระคุณของแม่มากขึ้น น้ำตาเกือบจะไหลแต่ก็ไม่ไหลกลัวเพื่อนเห็นเพราะข้าพเจ้าอ่านหนังสือเล่มนี้ในห้องสมุดไม่อ่านในห้องให้แม่ฟังเหมือนทุกวัน เขินแม่จ๊ะ ! ลูกคิดว่าแม่คงหวังในตัวลูกเหมือนบทประพันธ์ในหนังสือข้างล่างนี้ เช่นเดียวกับแม่ทุกคน

ยามมีกิจ	หวังให้เจ้า	เฝ้ารับใช้
ยามป่วยไข้	หวังให้เจ้า	เฝ้ารักษา
ยามถึงคราว	ล่วงลับ	ดับชีวา
หวังให้เจ้า	ปิดตา	เวลาตาย

ความหวังของแม่จะเป็นจริงนะจ๊ะ... ลูกขอสัญญา เพราะหนังสือเล่มนั้นข้าพเจ้าจึงต้องแนะนำให้เพื่อน ๆ ทุกคนอ่านในกิจกรรมหนังสืออ่าน - นักรู้ของห้องสมุด ซึ่งมีทุกเช้าวันจันทร์ จัด ณ บริเวณสนามหน้าเสาธงของโรงเรียน อีกไม่กี่วันก็จะถึงวันแม่แล้ว อย่าลืมบอกรักแม่และทำดีกับแม่ทุกวันเหมือนกับข้าพเจ้าก่อนที่ทุกคนจะไม่มีวันบอกนะคะ

ผลงานรางวัลชมเชยอันดับที่ ๓

" บุญคุณชาวนา "

โดย **ด.ญ.ณัฐธิดา ศรีศักดิ์านนท์**

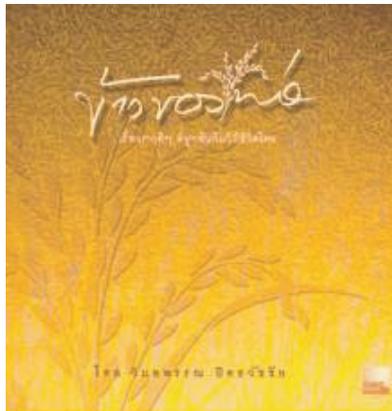
ป. ๖ โรงเรียนวัดเขียนเขต

สำนึกในบุญคุณของชาวนา ที่ทนหลังสู้ฟ้า หน้าสู้ดิน ปลูกข้าวให้เรากินมาจวบจนถึงทุกวันนี้ ฉันและคนไทยอีกหลาย ๆ คน ในประเทศ จึงโชคดีที่มีพระเจ้าแผ่นดิน และชาวนา ดั่งคำที่ว่า " ในน้ำมีปลา ในนามีข้าว "

วันหนึ่งฉันกินข้าวไม่หมดจาน แม่ฉันจึงซื้อหนังสือเล่มหนึ่งมาให้ฉันได้อ่าน หนังสือนั้นมีชื่อว่า **ข้าวของพ่อ** ฉันอ่านแล้วจึงมีความสำนึกว่า ฉันจะต้องกินข้าวให้หมดทุกเม็ด เพราะข้าวแต่ละจานได้มาด้วยความยากลำบากของชาวนา ต้องทนร้อน ต้องทนฝน ซึ่งในแต่ละยุคสมัย ข้าวเป็นอาหารหลักของคนไทยในชาติ แต่ปัจจุบันนี้เปลี่ยนแปลงไปมาก มีอาหารอื่นเข้ามาแทนที่ เช่น ขนมปัง พิซซ่า และอาหารต่างชาติที่ไม่ใช่ข้าวอีกมากมาย จึงทำให้ชาวนาลำบากอีกหนึ่งเท่า เพราะคนยุคใหม่ไม่นิยมกินข้าว แต่แม่ฉันบอกว่า ข้าวมีประโยชน์มากที่สุด คนไทยอยู่ได้ก็เพราะข้าว เติบโตมาได้ก็เพราะข้าว ชาวนาอยู่ได้ก็เพราะข้าว พระเจ้าแผ่นดินของเราก็รักข้าว รักชาวนา ข้าวไม่เพียงแต่เลี้ยงคนไทยให้อยู่รอด ไม่อดตาย แต่ข้าวยังได้ช่วยชาติให้พ้นจากภัย ในฐานะผู้พ่ายแพ้ไทย ทำให้ไทยไม่สูญเสียสันเอกราช ไม่ตกเป็นทาสใคร ก็เพราะได้ข้าวช่วยเอาไว้ ข้าวไม่เพียงแค่เป็นข้าวเท่านั้น แต่ข้าวสามารถนำมาทำขนมได้หลายอย่าง โดยเอาข้าวไปบดเป็นแป้ง ใส่กะทิ ใส่น้ำตาล ก็เป็นขนมได้ด้วยภูมิปัญญาของคนไทยดั้งเดิม อีกทั้งข้าวยังมีคุณประโยชน์ทางโภชนาการ อุดมไปด้วยวิตามิน เกลือแร่ เส้นใย ไขมัน โปรตีน และคาร์โบไฮเดรต ที่มีคุณค่าวิเศษยิ่ง พระเจ้าแผ่นดินของเรา จึงให้ความสำคัญกับชาวนาอย่างยิ่ง ในหน้าแล้ง ฝนทิ้งชงนาน น้ำไม่มี เกิดภัยแล้ง พระองค์ก็ทรงคิดวิธีการทำฝนเทียม หรือเรียกว่า " ฝนหลวง " ให้ชาวนาได้มีน้ำปลูกข้าว พระองค์ทรงพระราชพิธีจรดพระนังคัลแรกนาขวัญ ซึ่งเรียกว่าพิธี " พิษมงคล " เพื่อเป็นสิริมงคลแก่เมล็ดพันธุ์พืชต่าง ๆ และยังเป็นขวัญกำลังใจแก่ชาวนาด้วย พระเจ้าแผ่นดินทรงไม่ลืมชาวนา แล้วเราจะลืมได้อย่างไร เราจึงต้องกินข้าวให้หมดทุกเม็ด ชาวนาจะได้ภูมิใจ จะได้หายเหนื่อย ถ้าเรากินข้าวไม่หมด กินทิ้ง กินขว้าง ไม่สำนึกต่อบุญคุณของชาวนา ไม่นึกถึงคนยากจน ที่ไม่มีข้าวกิน เราก็จะรู้สึกละอายใจต่อสิ่งที่กระทำลงไป ละอายใจต่อชาวนา ละอายใจต่อพระเจ้าแผ่นดินอีกด้วย ฉันอ่านหนังสือ

เล่มนี้แล้ว ทำให้ฉันรู้สึกว่ " เกิดมาเป็นคนไทยโชคดีกว่าชาติไหน ๆ ซึ่งมีอาหารหลักอย่างข้าว " ตั้งแต่เล็กจนโต ฉันก็ต้องกินข้าวทุกมื้อ ข้าวเป็นพืชที่มหัศจรรย์ ยิ่งสำหรับคนไทยแล้ว ข้าว คือ สิ่งสำคัญของชีวิต เป็นทรัพย์สินที่เหมือนฟ้า และดินประทานมาให้แก่เราคนไทย พระเจ้าแผ่นดิน ทรงตรัสว่า " ข้าวที่ออกเป็นสัญลักษณ์นี้เป็นข้าวที่มีประโยชน์ อย่างข้าวกล้อง แต่คนไทยไม่ชอบกินกัน เพราะเห็นว่าเป็นข้าวคนจน " แม่ฉันบอกว่า ข้าวกล้องมีประโยชน์ ทำให้ร่างกายแข็งแรง ตั้งแต่นั้นฉันก็ชอบกินข้าวกล้อง เพราะมีประโยชน์อย่างที่แม่บอก แม่เล่าให้ฉันฟังว่า เมื่อก่อนนี้ข้าวกล้อง เป็นข้าวราคาถูก เขาไว้สำหรับนักโทษ ที่อยู่ในเรือนจำกินเท่านั้น ที่เรียกกันว่า " ข้าวแดง " แต่เดี๋ยวนี้เมล็ดข้าวกล้องมีวิตามิน แร่ธาตุ มีสารอาหารครบตามโภชนาการ และมีราคาสูงขึ้น ชาวนาไทยทุกภาค ต่างก็มีพิธีกรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีที่เกี่ยวกับการทำนาเพาะปลูกข้าว ที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นการบวงสรวง ขอขมา บูชา สวดอ้อนวอน เสี่ยงทาย บอกกล่าว ผากฝั่ง สูขวัญ ก็แล้วแต่ความปรารถนา ความเชื่อ เพื่อที่จะเห็นข้าวออกงามเติบโต ไม่มีโรคระบาด และได้ผลผลิตอย่างเต็มที่ ชาวนาผู้มีชีวิตอยู่เบื้องหลัง ทนหลังสู้ฟ้า หน้าสู้ดิน และได้ชื่อว่าเป็นกระดูกสันหลังของชาติ คนไทยควรนึกถึงบุคคลที่อยู่เบื้องหลังเหล่านี้เสมอ หนังสือเล่มนี้ จึงเป็นแรงบันดาลใจของฉัน ฉันจะไม่ลืมหนังสือเล่มนี้ ที่มีชื่อว่า **ข้าวของพ่อ**

ระดับมัธยมศึกษา

ผลงานรางวัลชนะเลิศ

" เพราะหนังสือเล่มนั้นฉันจึง... "

โดย **ด.ญ. อัจฉรา เฉลียวจิตติกุล**

ชั้นม. ๒ โรงเรียนสายน้ำผึ้ง ในพระอุปถัมภ์ฯ

๑๒๐๐/๑๗ ช. อุดมสุข ๕๘ ถ. สุขุมวิท ๑๐๓ เขตบางนา กรุงเทพฯ ๑๐๒๖๐

หนังสือทุก ๆ เล่มล้วนให้ข้อคิดคติสอนใจเรา ให้ทั้งความรู้ความบันเทิง และคุณประโยชน์แก่เราอย่างมากมาย หนังสือคือมิตรแท้ที่ไม่ทอดทิ้งเรา และจะอยู่เคียงข้างเราเสมอ หนังสือคือครูบาอาจารย์ ผู้มอบความรู้อันยิ่งใหญ่ให้แก่เรา นำพาเราไปสู่โลกกว้าง สู่ห้วงทรัพย์แห่งปัญญา

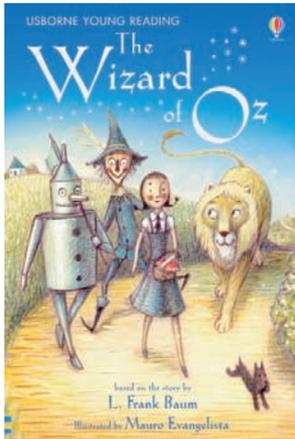
ฉันเป็นหนอนหนังสือคนหนึ่ง ที่รักการอ่านหนังสือเป็นอย่างยิ่ง เวลาไปไหนมาไหนฉันจะมีหนังสือหนึ่งเล่มพกติดตัวไว้อ่านอยู่เสมอ ฉันมีหนังสืออยู่เล่มหนึ่ง ซึ่งได้สร้างความประทับใจให้แก่ฉันอย่างมาก ทั้งยังเป็นแรงบันดาลใจให้ฉันมุ่งมั่นเป็นคนดี รู้จักเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีความมั่นใจ เข้มแข็ง รอบคอบ กล้าหาญอดทน รู้จักพอใจในสิ่งที่ตนมี และรู้จักใช้สติปัญญาแทนอารมณ์ในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ หนังสือเล่มนี้มีชื่อว่า *พ่อมดมหัศจรรย์แห่งออซ* หรือในภาษาอังกฤษก็คือ *The Wonderful Wizard of Oz* ของสำนักพิมพ์เรือนปัญญา ประพันธ์โดย *แอล. แฟรงก์ โบม* แปลและเรียบเรียงโดย *คุณชาญวิทย์ เกษตรศิริ*

พ่อมดมหัศจรรย์แห่งออซ คือหนังสือประเภทวรรณกรรมเยาวชนแนวแฟนตาซี ที่เยาวชนไทยทุกคนควรอ่าน นอกจากความสนุกสนานความบันเทิงที่ได้รับจากการอ่านหนังสือเล่มนี้แล้ว *พ่อมดมหัศจรรย์แห่งออซ* ยังแฝงไปด้วยข้อคิดคติสอนใจดี ๆ ที่เราสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงของเราได้ *พ่อมดมหัศจรรย์แห่งออซ* เป็นเรื่องราวของ หนูน้อยโดโรธีซึ่งใช้ชีวิตอาศัยอยู่กับลุงและป้าในชนบทที่แคนซัส วันหนึ่งขณะที่โดโรธีกำลังนั่งเล่นกับโตโต้สุนัขตัวน้อยของเธออยู่นั้น ท้องฟ้าได้กลายเป็นสีเทามืดครึ้มอย่างผิดปกติ ลมที่พัดผ่านไปมาจากเฉื่อย ๆ ก็กลับแรงขึ้น และบังเกิดเป็นลมพายุไซโคลนหอบบ้านของโดโรธีไปยังดินแดนประหลาดแห่งออซ ซึ่งสวยงามแปลกตามหัศจรรย์สำหรับโดโรธีมาก ผิดกับบ้านหลังเล็ก ๆ ของเธอในแคนซัส แม้ดินแดนแห่งออซจะน่าอยู่และศิวิไลซ์งดงาม โดโรธีก็ยังมุ่งมั่นตั้งใจจะกลับบ้านให้ได้ ถึงแม้ว่าบ้านที่เธออาศัยอยู่ที่แคนซัสจะยากจนขัดสน และหม่นหมองเพียงใด แต่เราผู้มีเลือดเนื้อ จิตใจ และความรัก ก็อยากอยู่ที่นั่นมากกว่าแดนดินอื่นใด

เพราะไม่มีที่ไหนเหมือนบ้านของตัวเอง โดโรธีจึงพยายามหาวิธีการกลับบ้าน โดยไปขอความช่วยเหลือจาก
พ่อมดมหัศจรรย์แห่งออซเพื่อจะได้ส่งเธอกลับบ้านสุดที่รักของเธอ

การเดินทางไปพบพ่อมดมหัศจรรย์แห่งออซนั้น โดโรธีได้พบสหายมาร่วมทางด้วย สหายแรกได้แก่
หุ่นไล่กา ผู้ที่คิดว่าตนนั้นโง่เขลาเบาปัญญา เพราะในหัวของเขามีแต่ฟาง ไม่มีสมองเหมือนคนอื่น ๆ เขาจึง
อยากให้ออซใส่สมองให้แก่เขา สหายที่สองก็คือ ชายตัดไม้ดีบุกผู้ไร้หัวใจ ดังที่เขาเคยกล่าวในหนังสือว่า
" **เมื่อฉันมีความรัก ฉันเป็นชายที่มีความสุขมากที่สุดในโลก แต่ไม่มีใครมีความรักได้ถ้าขาดหัวใจ** " ดังนั้น
เขาจึงเดินทางไปขอให้ออซใส่หัวใจให้เขา สหายสุดท้ายคือ สิงโตผู้ขี้ขลาด ผู้ซึ่งมีร่างกายใหญ่โต และพลังกำลัง
มหาศาล แต่กลับใจเล็กเท่าใจปลาชิว เขาใฝ่ฝันอยากจะเป็นราชาแห่งสัตว์ป่า แต่ด้วยนิสัยขี้หวาดกลัวทำให้เขา
ไม่กล้าทำอะไรเลย หากออซสามารถให้ความกล้าหาญแก่เขาได้ ฝันของเขาก็จะเป็นจริงขึ้นมาทันที

โดโรธี โดโต้ หุ่นไล่กา ชายตัดไม้ดีบุก และสิงโต ออกเดินทางไปยังเมืองมรกตแห่งออซด้วยกัน ผจญภัย
ไปตลอดทาง ผ่านอุปสรรคมากมายนานาชนิด แต่พวกเขาก็ไม่ย่อท้อเลย ครั้นมาถึงเมืองมรกตแห่งนครเทพ
แห่งออซ ก็ได้พบว่า พ่อมดมหัศจรรย์แห่งออซ นั้นเป็นคนจอมปลอม หลอกหลวงว่าตนเองนั้นเป็นพ่อมดผู้มาก
ด้วยอำนาจ และเวทมนตร์ แต่แท้จริงแล้วก็เพียงแค่มนุษย์ธรรมดาอย่างพวกเรา ทุกคนรู้สึกผิดหวังกับ

สิ่งที่หวังไว้มากมายกับฟอมดจอมปลอมผู้นี้ แต่พวกเขาหาได้ท้อถอยละเลิกความพยายามไม่ ทุกคนจึงตัดสินใจเดินทางต่อ ในที่สุดก็พบว่าทุกอย่างที่ตนต้องการนั้นได้อยู่ในตัวของตนแล้ว หุ่นไล่กาได้พิสูจน์ว่าตัวเองมีสมอง โดยการคิดดี ทำดี รอบคอบ ใช้ปัญญา และเหตุผลในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ชายตัดไม้ดีบุก ได้แสดงให้เห็นทุกคนเห็นว่าเขามีหัวใจ ด้วยความเมตตา กรุณา เอื้ออารี มีน้ำใจ และใจกว้างต่อผู้อื่น สิ่งใด ก็ได้เป็นราชาแห่งสัตว์ป่าตามที่เขาใฝ่ฝัน และปกครองอาณาจักรของเขาด้วยความยุติธรรม สวรรค์โรธีและโตโต้ ก็ได้กลับมาอยู่ที่บ้านอันแสนอบอุ่นในแคนซัสตามเดิม ถึงแม้ว่าพวกเขาจะอยู่คนละที่ คนละมุมของโลก แต่มิตรภาพเหล่านี้ยังคงดำเนินต่อไปชั่ววันรันดร์

เพราะหนังสือเล่มนี้ฉันจึงตระหนักถึงสิ่งต่าง ๆ มากมายที่ดูเหมือนจะเป็นเรื่องเล็ก ๆ ซึ่งเราส่วนใหญ่มองข้ามกันไป เช่นบ้านของเรา ปัจจุบันวัยรุ่นสมัยนี้มีนิสัย และพฤติกรรม อยู่ไม่ติดบ้าน ไม่ผูกพันกับบ้านมากนัก ซึ่งฉันเองก็เคยรู้สึกที่บ้านนั้นน่าเบื่อ มีแต่งงานทำความสะอาดน่าเบื่อ ๆ ให้ทำ แต่ตอนนี้ความคิดของฉันได้เปลี่ยนไป บ้านกลายเป็นสถานที่เดียวในโลกที่ฉันอยากอยู่ เป็นสถานที่เดียวที่อบอุ่น เต็มไปด้วยความรัก ความเอ็นดู ความฝัน ความหวัง ความห่วงใยจากคุณพ่อคุณแม่ที่รักของเรา อีกอย่างหนึ่งก็คือ หากเรานำตัวละครในเรื่องมาเปรียบเทียบกับชีวิตจริงของเรา ก็จะทราบได้ว่าหุ่นไล่กาผู้ไม่มีสมอง และชายตัดไม้ดีบุกที่ไม่มีหัวใจนั้นต่างจากพวกเรามาก เราเป็นมนุษย์ผู้มีหัวใจและสมองครบถ้วน แต่เราไม่เห็นคุณค่าความสำคัญของมันมากเท่าไรนัก ใช้สมองและหัวใจคิด และทำแต่เรื่องไม่ดีไม่งาม เห็นแก่ตัว หวังผลประโยชน์ให้ตัวเอง แต่เพียงผู้เดียว ขาดความสามัคคี ทะเลาะ นินทาว่าร้ายป้ายสีกัน เป็นเช่นนี้แล้วสังคมย่อมย่ำแย่ แต่ถ้าเราสามัคคีปรองดอง ทำประโยชน์เพื่อส่วนรวม มีความยุติธรรมเป็นที่ตั้ง มีน้ำใจ มีเมตตา ให้อภัยซึ่งกันและกัน สังคมก็จะพัฒนาก้าวไกล

สุดท้ายนี้ฉันขอขอบพระคุณคุณพ่อคุณแม่ที่เลือกสรรหนังสือดีมากมายให้คุณค่าให้ฉันได้อ่านได้ศึกษา และฉันก็ต้องขอขอบพระคุณ **แอล. แฟรงก์ ไบม** ที่ประพันธ์หนังสือแสนสนุกให้เด็ก ๆ อย่างพวกเราได้มีโอกาสอ่านกัน นี่แหละหนังสือที่สร้างแรงบันดาลใจให้กับฉัน...

ผลงานรางวัลชมเชยอันดับที่ ๑

" เพราะหนังสือเล่มนั้นฉันจึงเข้าใจแม่ "

โดย ด.ญ. สุพิชญา ศรีบุญเรือง

ม.๓ โรงเรียนนางรอง

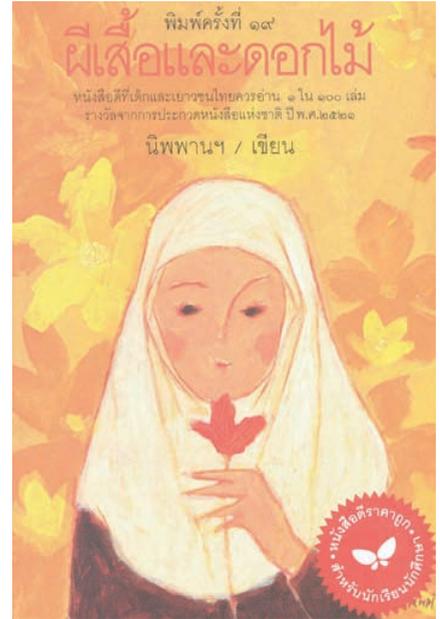
มนุษย์ทุกคนเกิดมาต่างก็มีฐานะแตกต่างกันออกไป บางคนร่ำรวย เกิดมาบนกองเงินกองทอง บางคนยากจนข้นแค้น ต้องอดมื้อกินมื้อ ฉันไม่รู้หรือกว่าที่เป็นเช่นนั้นเพราะเหตุใด แต่พวกคนที่มีฐานะยากจนเหล่านั้นถึงแม้ชีวิตจะลำบากยากเย็นเพียงใด เขาก็ต้องต่อสู้ดิ้นรน ด้วยความสุจริต อดทน เพื่อให้มีชีวิตอยู่รอด ดังคำกล่าวที่ว่า " คนเราเลือกเกิดไม่ได้ แต่เลือกที่จะเป็นคนดีได้ "

สำหรับฉันเกิดมาในครอบครัวที่มีฐานะปานกลาง พออยู่พอกิน ไม่ได้ร่ำรวยแต่ก็ได้ลำบากทุกข์ยากอันใด ครอบครัวของฉันใช้ชีวิตอยู่กันอย่างพอเพียง มีน้อยใช้น้อย มีมากก็เก็บออม ครอบครัวจึงไม่ค่อยลำบากแต่ก็ไม่ได้กินอยู่อย่างสุขสบาย ต้องการสิ่งใดก็ได้ตามต้องการเหมือนกับคนอื่น ๆ ที่ฉันเคยเห็น ครั้งหนึ่งฉันเคยถามแม่ว่า " ทำไมเราจึงไม่รวยเหมือนกับคนอื่นล่ะ ? " " ทำไมหลาย ๆ คน จึงได้ในสิ่งที่เขาต้องการทุกอย่างล่ะ ? " และยังมีอีกหลายคำถามที่ฉันต้องการคำตอบ แม่ของฉันได้ยินก็ได้แต่ยิ้มและบอกฉันว่า " แม่รักลูกนะ "

วันหนึ่ง ฉันได้เข้าห้องสมุดและได้ยืมหนังสือเล่มหนึ่งมา ชื่อว่า **ผีเสื้อและดอกไม้** ฉันได้อ่านและทำให้เข้าใจชีวิตมากขึ้น โดยเนื้อหาของเรื่องเกี่ยวกับเด็กชายคนหนึ่งชื่อ " **ฮูยัน** " ฮูยันเป็นเด็กช่างคิด และเกือบตลอดเวลา เขามักครุ่นคิดเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ อยู่เสมอ นับตั้งแต่ชีวิตลำเค็ญของเขา เรื่องพ่อและน้อง ๆ ของเขา ฮูยันเป็นลูกกรรมกรรับจ้างแบกของตามสถานีรถไฟ ครอบครัวมีฐานะยากจนมาก ฮูยันกำลังสอบไล่ปลายปี ในชั้นสุดท้ายของการศึกษาภาคบังคับ เนื่องจากพ่อของเขามีรายได้ลดน้อยลงจนไม่พอใช้จ่ายในครอบครัว และด้วยจิตสำนึกของความเป็นลูกคนโต เขาจึงตัดสินใจแก้ปัญหาเพื่อความอยู่รอดของครอบครัว ด้วยการริเริ่มเป็นพ่อค้าขายไอศกรีมแท่ง แล้วชีวิตการเรียนของเขาก็ยุติลงเพียงแค่นั้น แม้ว่าเขาจะเป็นเด็กเรียนดี สอบได้ทีหนึ่งมาตลอดก็ตาม แต่โอกาสที่จะได้รับทุนจากทางอำเภอก็ไม่มี เนื่องจากเขามีอายุเกินกว่ากำหนด ฮูยันยอมเสียสละ ยอมสละความอาลัยยวารถต่อการเรียนหนังสือ เพื่อช่วยแบ่งเบาภาระที่พ่อของเขาต้องแบกรับไว้แต่เพียงผู้เดียวมาตลอด เพื่อเปิดโอกาสให้ชีวิตที่เขาร่ำรวยกว่าอีกสองชีวิตได้ก้าวขึ้นมา

หลังจากที่ฉันได้อ่านหนังสือเล่มนี้จบลง ความคิดของฉันก็เปลี่ยนไป คนเรามักชอบเปรียบเทียบตนเองกับคนอื่นที่ร่ำรวยกว่า สุขสบายกว่า จึงไม่พอใจในสิ่งที่ตนเป็นอยู่ แล้วก็เกิดทุกข์ เพราะอยากเป็นเหมือนคนอื่นเหล่านั้น ทั้งที่ยังมีคนอีกหลาย ๆ คนที่ทุกข์กว่าเรา ยากจนกว่าเรา ลำบากกว่าเรา แต่เขาก็ยังคงขยัน อดทน ต่อสู้ชีวิต ไม่เพียงแต่ทำเพื่อให้ชีวิตตนเองอยู่รอดเท่านั้น แต่ยังทำเพื่อคนที่เขารักอีกหลาย ๆ คนอีกด้วย ฉันได้เข้าใจแล้วว่าชีวิตคนเราทุกคนไม่ได้เกิดมาสุขสบายเหมือนกันหมด คนที่สุขสบายกว่าเราก็มี คนที่ทุกข์กว่าเราก็มี ดังนั้น เราควรพอใจในสิ่งที่เราเป็นอยู่ พยายามในสิ่งที่ตนมีอยู่ ไม่ใช่คิดว่าในสิ่งที่เกินฐานะความเป็นอยู่ของตน หมั่นเก็บออม มีน้อยใช้น้อย ประหยัด ไม่ฟุ่มเฟือย ถ้าทำได้เช่นนี้เราก็จะดำเนินชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุข และสิ่งที่สำคัญที่สุดคือการช่วยกันสร้างความรัก ความอบอุ่น ความเข้าใจกันในครอบครัว

หากครอบครัวใดทำได้เช่นนี้ ก็จะเป็นครอบครัวที่มีความสุขมากที่สุด มากกว่าครอบครัวที่ร่ำรวยล้นฟ้า แต่หาความสุขไม่ได้ และจะใช้เงินซื้อก็ไม่มีขาย ขอขอบคุณหนังสือเล่มนี้ **ผีเสื้อและดอกไม้** ที่ได้ให้ข้อคิดดี ๆ แก่ฉัน เพราะหนังสือเล่มนี้ ฉันจึงพอใจในสิ่งที่ฉันเป็นอยู่ และฉันก็ไม่ต้องรอคำตอบจากแม่ของฉันอีกต่อไปแล้ว

ผลงานรางวัลชมเชยอันดับที่ ๒

" เพราะหนังสือเล่มนั้น... ฉันจึงอยากเป็นเซฟ "

โดย ด.ญ. พิมพ์ชนก อภรณ์รัตนานนท์

ม.๑ โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย นนทบุรี

หนังสือที่ทำให้เรามีแรงบันดาลใจ กำลังใจ อยากเป็นนั่นอยากเป็นนี่ อยากเป็นอะไรต่าง ๆ ไม่จำเป็นต้องเป็นหนังสือที่มีเนื้อหา มีสาระอะไรมาก หรือไม่ต้องแต่งโดยคนที่มีประสบการณ์มาก บางทีหนังสือที่เรา มองว่าไร้สาระอย่างการ์ตูน นวนิยายวัยรุ่น อาจทำให้คน ๆ หนึ่งมีความฝัน และทำความฝันนั้นสำเร็จมาแล้ว และฉันก็อยากเป็นหนึ่งในนั้นค่ะ ถึงฉันจะไม่ชอบอ่านตำราเล่มโต แต่ฉันก็มีความฝันของฉัน หนังสือที่มีความรู้ มาก ๆ ไม่มีผลกับความฝันฉันเลยคะ เพราะสำหรับฉันแล้ว หนังสือการ์ตูนเล่มนี้ต่างหากละ ที่ทำให้ฉันอยาก ที่จะ เป็น " เซฟ "

หนังสือการ์ตูนเล่มนี้ มีชื่อว่า **ลา ฟลอร่า โรงเรียนป่วนก๊วนเจ้าหญิง** จากสำนักพิมพ์ EQ Plus หน้าปก มีสีส้ม น่ารักเหมือนเด็ก ๆ เหมาะกับเด็กในวัยเรียนมากกว่าคะ เพราะเป็นการตูนความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ ของโลกนี้ เช่น ดนตรี กีฬา ตำนาน นิทานต่าง ๆ และเป็นเรื่องราวของเด็กสาวที่มาเรียนในสถาบันสตรี ลา ฟลอร่าในเกาะลิกัลป์ ซึ่งผู้ที่จะมาเรียนได้จะต้องเป็นผู้ที่ถูกเลือกจากแต่ละประเทศ แต่ละคนก็มีนิสัยแตก

ต่างกันไป มีเป็นตอน ๆ ค่ะ ทุกคนคงจะสงสัยใช่ไหมคะว่า... การ์ตูนแบบนี้ทำให้เกิดแรงบันดาลใจได้อย่างไร
 ได้สิคะ เพราะตอนที่ฉันอ่านคือ ตอนที่ ๓ มีชื่อตอนว่า " คึกประลอง ! สุดยอดอาหารไทย - จีน " ในหนังสือ
 เล่มนี้มีอะไรที่น่าสนใจมากเลยคะ ทั้งเรื่องการทำน้ำพริกแบบไทย ๆ บะหมี่ในแบบจีนแท้ ที่มาของส้มตำ
 อาหารของคนภาคอีสาน ฯลฯ แต่ละตอนน่าสนใจทั้งนั้นเลยคะ จริง ๆ แล้วมีความรู้เรื่องอาหารมากกว่านี้
 อีกคะ และอีกอย่างคือ ในการ์ตูนเล่มนี้ ไม่ได้สอนแค่การทำอาหารอย่างเดียวนะคะ ยังสอนเรื่องความสามัคคี
 มิตรภาพที่แสนดี ทำให้เราได้คุณธรรมจริยธรรมจากหนังสือเล่มนี้ด้วยคะ ข้อคิดก็มีหลายอย่าง เช่น " ความ
 พยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น " หรือ " เพื่อนแท้มีจริงในโลก " ทุกคนว่าจริงไหมคะ...

สุดท้ายแล้ว ก็อยากจะฝากทุกคนไว้ว่า หนังสือทุกเล่มมีประโยชน์นะคะ แต่อาจจะมีประโยชน์มาก
 หรือน้อย ประโยชน์ไปทางเรื่องไหนแค่นั้นเอง แต่เราก็ต้องอ่านให้ถูกเวลา เช่น ไม่ควรอ่านขณะเรียน คือรู้จัก
 แบ่งเวลาคะ เพราะถ้าเราอ่านไม่ถูกเวลา เราอาจจะได้รับโทษมากกว่าประโยชน์ก็ได้ และก็อยากจะฝากคำว่า
 " ความสำเร็จจะเกิดขึ้นได้เพราะมีความฝัน และทำความฝันนั้นอย่างตั้งใจและจริงจัง " ถึงแม้ว่า ความฝัน
 ของฉันที่แท้จริงแล้วคือนักออกแบบ แต่อาชีพ "เชฟ" ก็เป็นอีกความฝันอีกอย่างหนึ่งที่ฉันอยากจะทดลองทำ
 มั่นใจให้เป็นจริงคะ

ผลงานรางวัลชมเชยอันดับที่ ๓

" เพราะหนังสือเล่มนั้น ฉันจึง... "

โดย ด.ญ.ศิริกร ชีระกุล

ม. ๓ โรงเรียนสตรีวัดระฆัง บางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

หลายคนอาจคิดว่าหนังสือ ก็แค่กระดาษปึกใหญ่ ๆ ที่นำมาใส่กาารวมกันไว้ รอสักวันให้คนมาเปิดผ่าน ๆ แล้วก็วางไว้ที่เดิม แต่สำหรับตัวข้าพเจ้า... หนังสือคือเพื่อนแท้ คือเรื่องเล่าประสบการณ์ที่เปี่ยมไปด้วยสรรพวิชาที่มีค่ายิ่งนัก " เพราะหนังสือเรื่อง **ใบตั้นกลีบสุดท้าย** ฉันจึงมีกำลังใจเดินตามความฝัน "

หนังสือที่ข้าพเจ้ากล่าวถึงนั้น ประพันธ์โดยนักเขียนที่ใช้นามปากกาว่า **กานติมา** เป็นหนังสือนวนิยายที่ถูกนำไปสร้างเป็นละครเมื่อไม่กี่ปีที่ผ่านมา หนังสือเล่มนี้เป็นนวนิยายธรรมดาทั่วไป แต่เป็นหนังสือเล่มพิเศษสำหรับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเชื่อว่ามนุษย์ทุกคนล้วนมีความฝันต่างกันไป เช่นเดียวกับตัวข้าพเจ้าเองที่มีความฝันอยากเป็นนักเขียน ในอดีตที่อยากเป็นเพราะคิดเสมอว่าเป็นอาชีพที่ " ใคร ๆ ก็ทำได้ "

แต่หลังจากที่ข้าพเจ้าได้อ่านหนังสือเล่มนี้แล้ว ทำให้ความคิดของข้าพเจ้าเปลี่ยนไป เนื้อเรื่องนี้กล่าวถึงลูกชายในตระกูลคนจีนที่มีความรักในงานเขียน หากแต่ผู้เป็นพ่อไม่สนับสนุนเพราะคิดว่าเป็นพวกศิลปินไร้ค่า เป็นอาชีพที่ไร้ค่า ไม่มีเกียรติ จึงขัดขวางในทุกวิถีทาง แต่ด้วยความมุ่งมั่นในอาชีพที่ตนรัก เขาจึงตัดสินใจที่จะทำตามความฝันของเขาต่อไป แม้จะต้องพบอุปสรรคมากมายก็ตาม

จนถึงวันที่นิยายของเขาได้ดีพิมพ์รายปักษ์ลงในหนังสือด้วยนามปากกา " **สำเภาทอง** " นวนิยายเรื่องนี้ก็กลายเป็นเรื่องที่มียอดจำหน่ายมากที่สุดจนได้รับรางวัลนวนิยายยอดเยี่ยม และหนึ่งในผู้ที่ชื่นชมในผลงานเรื่อง **ไบทันกลีบสุดท้าย** กลับเป็นพ่อของเขาเอง โดยหารู้ไม่ว่า **สำเภาทอง** นั้นที่แท้คือลูกชายของตนเอง สิ่งมีค่าที่สุดในชีวิตการเป็นนักเขียนของ **สำเภาทอง** คือการที่ได้สร้างความจรรโลงใจให้ผู้อ่าน มีใช้ค่าตอบแทนเป็นชื่อเสียงหรือเงินทอง และสิ่งที่มากกว่านั้นคือการยอมรับจากคนในครอบครัว

เมื่อข้าพเจ้าอ่านนวนิยายเรื่องนี้จบ ทำให้ข้าพเจ้านึกย้อนมองตัวเอง ว่าข้าพเจ้าโชคดีกว่า **สำเภาทอง** เสียอีก เพราะข้าพเจ้ามีครอบครัวที่คอยสนับสนุนและให้กำลังใจเสมอมา นวนิยายเรื่องนี้จึงเป็นแรงบันดาลใจที่ทำให้ข้าพเจ้ามีแรงที่จะมุ่งมั่นตามความฝันเช่นเดียวกับ **สำเภาทอง** ในเรื่อง **ไบทันกลีบสุดท้าย** ให้ได้ นำความตั้งใจของตัวเองละครในเรื่องเป็นตัวอย่างในการเป็นนักเขียนที่ดี นั่นคือ คิดถึงผู้อ่านมากกว่าทรัพย์และชื่อเสียงเกียรติยศของตนเอง

แม้ **สำเภาทอง** จะเป็นเพียงตัวละครสมมติที่ผู้ประพันธ์สร้างเขาขึ้นมา แต่เขาเป็นแรงบันดาลใจให้คนที่มีความฝันอย่างข้าพเจ้าได้อย่างเต็มเปี่ยม จนถึงวันนี้ข้าพเจ้าก็ได้เปลี่ยนความคิดว่าการเป็นนักเขียน ไม่ใช่อาชีพที่ใคร ๆ ก็ทำได้ แต่เป็นอาชีพที่ใคร ๆ ก็ตามที่ทำนั้น ต้องทุ่มเททั้งร่างกายและแรงใจ อีกทั้งสติปัญญาเพื่อสอดแทรกข้อคิด คติเตือนใจและอรรถรสในการอ่าน สื่อสารเป็นตัวอักษรอยู่ในกระดาษหลายแผ่นที่ใส่การรวมเป็นปึกใหญ่ ที่ทั้งทรงคุณค่าและมากด้วยสาระความรู้

หากไม่มีหนังสือเล่มนั้น เด็กธรรมดาคนนี้ก็คงได้แต่ฝัน ไร้ซึ่งกำลังใจและแรงบันดาลใจที่จะสานฝันให้เป็นจริงได้ แม้วันนี้ข้าพเจ้ายังไม่ประสบความสำเร็จได้ดังที่ตั้งใจ แต่ข้าพเจ้าก็ภูมิใจที่ข้าพเจ้าได้รักในงานเขียน ได้อุทิศชีวิตวรรณกรรมไทยและใช้ภาษาไทยเพื่อถ่ายทอดความคิดของตัวเองให้ผู้อื่นได้รับรู้

๕. เปิดมิตอ่านสร้างสุข

กับโครงการ "อ่านสร้างสุขในโรงเรียน และสถานศึกษา"

โรงเรียนและสถานศึกษาเป็นสถานที่แห่งการป่มเพาะและสร้างคน หากส่งเสริมให้เกิดนิสัยรักการอ่านแก่เยาวชนในโรงเรียนและสถานศึกษา การอ่านหนังสือจะกลายเป็นเครื่องมือสร้างเสริมให้เกิดการพัฒนาตนเองและเรียนรู้อย่างเป็นระบบ เกิดกระบวนการคิด วิเคราะห์อย่างมีเหตุผล ไตร่ตรองสิ่งต่าง ๆ อย่างรอบคอบ เพราะสมาธิที่เกิดจากการอ่านย่อมส่งผลให้มองปัญหาได้ในมุมที่กว้างขึ้น ที่สำคัญยังช่วยส่งเสริมทักษะทางภาษาและทบทวนเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ทางอ้อมด้วย

การส่งเสริมให้เกิดสังคมการอ่านเท่ากับเป็นการส่งเสริมให้เกิดคลังความรู้ขนาดใหญ่ขึ้นในโรงเรียนและยังสามารถเพื่อแผ่โอกาสการเข้าถึงการอ่านหนังสือไปยังชุมชนในพื้นที่ใกล้เคียงที่ขาดโอกาส จนกลายเป็นสังคมเล็ก ๆ ที่อุดมด้วยปัญญา และการที่จะก่อให้เกิดการรักการอ่านจนนำไปสู่พฤติกรรม ในวิถีชีวิต จนกลายเป็นวัฒนธรรมได้นั้นต้องเริ่มจากการอ่านที่มุ่งให้ผู้อ่านเกิดความสุข ความเพลิดเพลิน และความรื่นรมย์

แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน สสส. จึงได้ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น (สถ.) และสำนักการศึกษากรุงเทพมหานครดำเนิน "โครงการ อ่านสร้างสุข ในโรงเรียน และสถานศึกษา" ขึ้นเพื่อนำร่องและทดลองศึกษาวิจัยถึงรูปแบบที่เหมาะสมในการนำศักยภาพที่สำคัญของการอ่านสร้างความสุขเพื่อกระตุ้นการเรียนรู้ในโรงเรียนและสถานศึกษา โดยร่วมกันคิดค้นรูปแบบการอ่านสร้างสุขในกลุ่มผู้เรียนทั้งในและนอกระบบอย่างเหมาะสม เพื่อให้ผู้อ่านได้ใช้การอ่านไปสู่การสร้างสุขในชีวิต

อยากเห็นอะไรในโครงการอ่านสร้างสุข

๑. รูปธรรมการอ่านสร้างสุขในกลุ่มผู้เรียนทั้งในและนอกระบบ
๒. การประยุกต์ใช้นำการอ่านสู่การสร้างสุขในชีวิต

กลุ่มเป้าหมายร่วมขบวนอ่านสร้างสุข

● กลุ่มเป้าหมายหลัก

ผู้เรียนในและนอกระบบโรงเรียน โดยเลือกโรงเรียนต้นแบบที่มีความพร้อมในการดำเนินการ ทั้งในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) สำนักงานการศึกษา (กทม.) สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.) และกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น (สถ.) สังกัดละ ๑๐ โรงเรียน ในพื้นที่จังหวัดที่ได้รับการประกาศมหานครแห่งการอ่าน และนครแห่งการอ่านในวาระการอ่านแห่งชาติ คือ กรุงเทพมหานคร นครศรีธรรมราช ฉะเชิงเทรา ขอนแก่น ลำปาง เพชรบุรี อุบลราชธานี สุราษฎร์ธานี เชียงราย และชลบุรี (ระยอง)

: เด็กนักเรียนในระดับชั้น ป.๔ - ๕ , ม.๑ - ๒ และ ม.๔ - ๕

: แกนนำชาวบ้าน / นักศึกษา กศน. อายุไม่เกิน ๒๕ ปี

● กลุ่มเป้าหมายรอง

ครอบครัวและชุมชน

เส้นทางสู่โครงการอ่านสร้างสุขในโรงเรียนและสถานศึกษา

๑. เริ่มต้นดี มีชัยไปกว่าครึ่ง

ประชุมคณะกรรมการดำเนินงานเพื่อวางแผนงานในโรงเรียนและสถานศึกษานำร่อง

๒. ระดมสมอง ช่วยกันคิด ช่วยกันทำ

จัดประชุมโรงเรียนและสถานศึกษานำร่อง ประกอบด้วยผู้บริหาร ๑ คน คุณครูแกนนำปฏิบัติการ ๒ คน และนักเรียน ๒ คน ในโครงการ "อ่านสร้างสุข" เพื่อร่วมกันวางแผนแนวทางการปฏิบัติงาน โดยจัดเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้และระดมความคิดที่หลากหลายในการจัดกิจกรรมอ่านสร้างสุขฯ

(๓ - ๕ เมษายน ๒๕๕๕)

๓. พร้อมใจลุยงาน อ่านสนุก

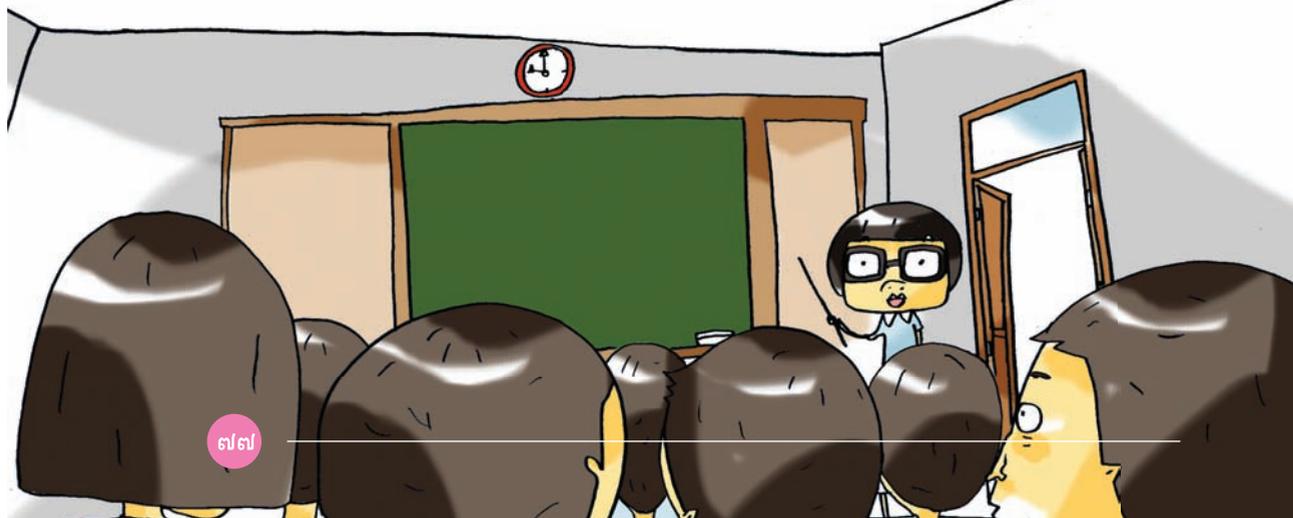
องค์กรร่วมงานมอบหมายโรงเรียน และสถานศึกษานำร่องดำเนินโครงการ "อ่านสร้างสุข" ในโรงเรียน/สถานศึกษา

(เดือนพฤษภาคม ๒๕๕๕ - กันยายน ๒๕๕๖)

๔. ได้เวลาถอดบทเรียน แบ่งปันประสบการณ์

จัดสัมมนาถอดองค์ความรู้เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์การทำงานร่วมกัน

(เดือนตุลาคม ๒๕๕๖)

ประลองความคิดสร้างสรรค์กับโครงการอ่านสร้างสุข

จัดประกวดกิจกรรมอ่านสร้างสุขที่สัมฤทธิ์ผล (Best Practice) ในแต่ละหน่วยงาน
รางวัลสร้างกำลังใจ : โล่เกียรติยศ , เกียรติบัตร ฯลฯ

จัดประกวดความเรียงเรื่องเล่าการปฏิบัติงานของ "ทูตการอ่าน"
รางวัลสร้างกำลังใจ : เข็มเกียรติยศ , เกียรติบัตร ฯลฯ

แนวทางการประเมินผลแบบสร้างสุข

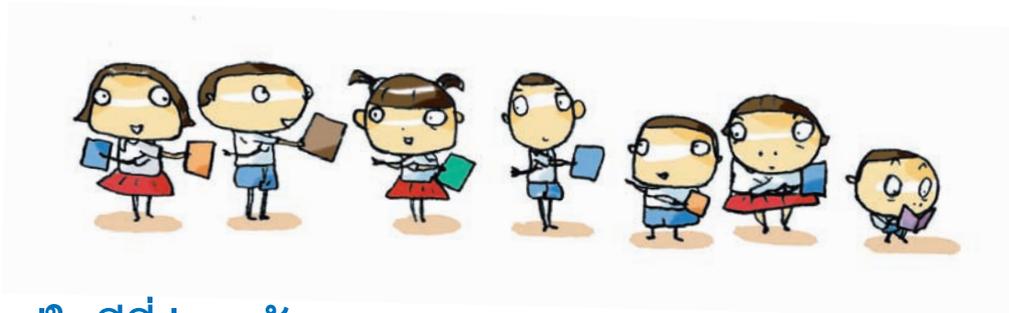
องค์กรร่วมงานจะติดตามเก็บเกี่ยวผลงานอ่านสร้างสุขโดย

1. ประเมินกิจกรรมอ่านสร้างสุขที่เป็นรูปธรรม พฤติกรรมของผู้อ่านและประโยชน์ที่เกิดจากอ่าน ด้วยแบบรายงาน แบบสังเกตพฤติกรรม แบบบันทึกจำนวนนักเรียนที่เข้าห้องสมุด การเข้าร่วมกิจกรรม ฯลฯ
2. ประเมินกิจกรรมและพฤติกรรมของผู้อ่าน จากการลงพื้นที่ติดตามและสัมภาษณ์ครู นักเรียน และผู้ปกครอง

ก้าวสู่เส้นชัยไปด้วยกันด้วยผลลัพธ์สร้างสุข

๑. เกิดเหตุการณ์อ่านร่วมขับเคลื่อนโครงการในโรงเรียน / ชุมชน และเป็นแบบอย่างด้านการอ่าน
๒. เกิดรูปธรรมการอ่านสร้างสุขในกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ เช่น ผู้เรียนในและนอกระบบโรงเรียน (กลุ่มหลัก) ครอบครัวและชุมชน (กลุ่มรอง)
๓. ผู้เรียนมีทักษะในการใช้การอ่านนำไปสู่การสร้างสุขในชีวิต

ผู้ใหญ่ใจดีที่ร่วมสร้างสุข

รายชื่อคณะที่ปรึกษาโครงการฯ

๑. นายชินภัทร ภูมิรัตน	เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
๒. นายวีระยุทธ เขี่ยมอำภา	อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
๓. นายประเสริฐ บุญเรือง	เลขาธิการสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (สำนัก กศน.)
๔. นายกริช วัชรศิริธรรม	รองผู้อำนวยการสำนักการศึกษา รักษาราชการแทนผู้อำนวยการ
๕. รศ.ดร.วิลาดินี อดุลยานนท์	ผู้อำนวยการสำนักวรรณคดีและสารสังคม สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)
๖. ดร.อมรา ปฐภิญโญบุญรัตน์	ที่ปรึกษา แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน

รายชื่อคณะกรรมการดำเนินงาน

สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย (กศน.)

๑. นายกุลธร เลิศสุริยะกุล	ผู้เชี่ยวชาญด้านพัฒนาหลักสูตร สำนักงาน กศน.
๒. นายวิเชียรโชติ ไสอุปบล	ผู้อำนวยการสถาบันส่งเสริมและพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้ สำนักงาน กศน.
๓. นางสาวสุพัตรา ไทวราภา	โครงการส่งเสริมการอ่าน สถาบันสพร. สำนักงาน กศน.
๔. นางสาวนริสา ณ นคร	โครงการส่งเสริมการอ่าน สถาบันสพร. สำนักงาน กศน.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

๑. นางศกุนตลา สุขสมัย	หัวหน้ากลุ่มพัฒนาและส่งเสริมวิทยบริการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ.
๒. พันจ่าเอกแดงรัตนชัย คงสม	นักวิชาการศึกษานำนาฎการพิเศษสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ.
๓. นางอุทิน จิ่งวิเศษพงค์	นักวิชาการศึกษานำนาฎการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สพฐ.

กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น (สถ.)

๑. นางแสงมณี มีน้อย	ผู้อำนวยการส่วนวิชาการและมาตรฐานการศึกษาท้องถิ่น
๒. นายธีรเนตร มโนธรรม	หัวหน้ากลุ่มพัฒนาคุณภาพการศึกษา
๓. นางสาวปริยาภรณ์ ชูทัพ	ผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาการศึกษา ฝ่ายส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการ

สำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร

๑. ดร. มิ่งขวัญ กิตติวรรณกร	ศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ หัวหน้ากลุ่มงานนิเทศการศึกษา ๓
๒. นางธารทิพย์ สิทธิเซนทร์	หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักการศึกษา กรุงเทพมหานคร
ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ หน่วยศึกษานิเทศก์
สำนักการศึกษา

๓. นางสาวกัญญา ทองสิงห์

ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ หน่วยศึกษานิเทศก์
สำนักงานการศึกษา

๔. นางอนุรา สนิทวงศ์ ณ อยุธยา

ศึกษานิเทศก์ชำนาญการ หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนัก
การศึกษา

แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน สสส.

๑. นางสุดใจ พรหมเกิด

ผู้จัดการแผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน สสส.

๒. นางสาวยุวดี งามวิทย์โรจน์

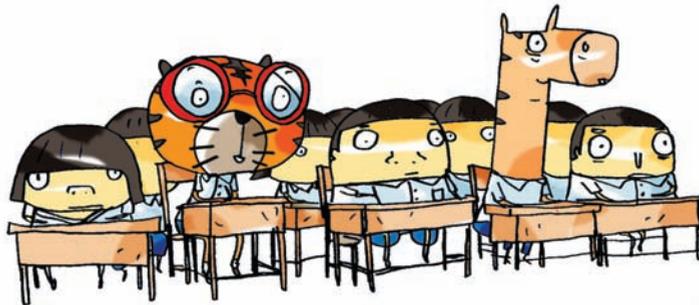
แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน

(เลขานุการโครงการฯ)

๓. นางสาวชุติมา พุกกลิ่น

แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน

(เลขานุการโครงการฯ)

๖. เคล็ดลับไม่ลับ

จับโครงการ "ส่งเสริมการอ่าน"

มาเลื่อนวิทยฐานะ

• การอ่าน : ภารกิจเพาะพันธุ์ทาง " ปัญญา "

" เรื่องของการอ่าน " ดูเหมือนจะเป็นหัวเรื่องเล็ก ๆ ที่คุณครู อาจารย์ และผู้บริหาร อาจไม่ได้ให้ความสำคัญเป็นลำดับต้น ๆ แต่เมื่อไหร่ที่เห็นความมกงามการผลิตออกผลในตัวผู้เรียน ก็จะทำให้ความชุ่มชื่นมาสู่ใจได้ไม่น้อย และหากคุณครู อาจารย์ และผู้บริหาร ได้วางเป้าหมายหลักเพื่อพัฒนาโครงการด้านการอ่าน ก็จักสามารถนำมาใช้เพื่อเสนอผลงานทางวิชาการ ขอเลื่อนวิทยฐานะ ได้ด้วย

จากการพูดคุยกับศึกษานิเทศก์หลายท่าน ได้ข้อมูลว่า การจะขอเลื่อนวิทยฐานะมีกฎเกณฑ์การเลื่อนขั้นหลายระดับ แต่ละระดับจะแตกต่างกันออกไป ซึ่งผู้ขอต้องผ่านการประเมิน ๓ ด้าน ดังนี้

๑. ด้านวินัย คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ
๒. ด้านคุณภาพการปฏิบัติงาน โดยพิจารณาจากสมรรถนะในการปฏิบัติงาน
๓. ด้านผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ในด้านการเรียนการสอน

ทั้งนี้ผลงานทางวิชาการ จะให้น้ำหนักแตกต่างกันคือ

สำหรับผู้บริหารและบุคลากรทางการศึกษา เน้นเรื่อง การบริหารจัดการ การนิเทศ การศึกษาที่ส่งผลต่อคุณภาพทางการศึกษากับผู้เรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และ

• สถานศึกษา

สำหรับครูผู้สอน เน้นเรื่อง การพัฒนาสื่อ / นวัตกรรม / วิธีการต่าง ๆ ที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ และคุณภาพผู้เรียน การจัดการเรียนรู้ และการแก้ปัญหาหรือการพัฒนาด้านวิชาการ

โดยต้องเป็นผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ย้อนหลัง ๒ ปี ติดต่อกัน

• วิจัยและพัฒนาคุณค่าของการเรียนวิทย์ฐานะ

หากครู อาจารย์ หรือผู้บริหารที่มีความสนใจอยากเสนอผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวกับการส่งเสริมการอ่าน อาจทบทวนการดำเนินงาน ด้วย " คำถามสะท้อนการคิด : เพื่อการวิจัยและพัฒนา " ดังนี้

๑. คำถามเกี่ยวกับผลกระทบของโครงการส่งเสริมการอ่าน เช่น
 - เมื่อสิ้นสุดโครงการฯ โรงเรียนเกิดบรรยากาศของสังคมแห่งการเรียนรู้ / สังคมของการอ่าน เพียงใด
 - โครงการนี้มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ เพียงใด
๒. คำถามเกี่ยวกับความสำเร็จของโครงการส่งเสริมการอ่าน เช่น
 - โครงการนี้ประสบความสำเร็จหรือไม่ เพียงใด
 - โครงการนี้มีคุณค่า / คุณประโยชน์อะไรบ้างที่เห็นว่าควรดำเนินการต่อไป
 - องค์ประกอบใดบ้างที่ส่งผลต่อความสำเร็จของโครงการ (การบริหาร การทำงานเป็นทีม ความมุ่งมั่นในการทำงาน ความมีประชาธิปไตยของครู / ผู้บริหาร บุคลิกภาพของครู บรรณารักษ์ การเลือกหนังสือ ฯลฯ)
๓. คำถามเกี่ยวกับปัจจัย เช่น
 - หนังสือเพียงพอกับความต้องการในการจัดกิจกรรม / ความต้องการของนักเรียน
 - วัสดุ อุปกรณ์ที่จำเป็นต่อการจัดกิจกรรม / การอ่าน มีเพียงพอหรือไม่ อย่างไร
 - บุคลากรแต่ละฝ่ายเข้าใจวัตถุประสงค์ แนวดำเนินงานของโครงการเพียงใด อย่างไร
๔. คำถามเกี่ยวกับกระบวนการ เช่น
 - ครูมีวิธีการอะไรที่จูงใจให้นักเรียนอ่านหนังสือ
 - ครูมีเกณฑ์ในการตรวจสอบการอ่านหรือบันทึกการอ่านอย่างไร
 - ครูมีวิธีการสอนอ่านและส่งเสริมนิสัยรักการอ่านอย่างไร และได้ผลอย่างไร
 - กิจกรรมใดที่เป็นผลงานที่ประสบความสำเร็จ (Best Practices) ทำอย่างไร ผลเป็นอย่างไร

๕. คำถามเกี่ยวกับผลผลิตของโครงการ เช่น

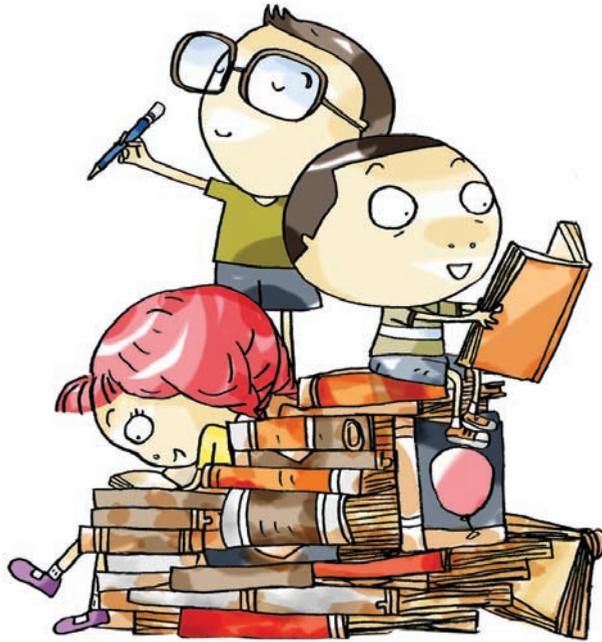
- นักเรียนรักการอ่านจริงหรือไม่ เพียงใด
- นักเรียนรักการอ่านอย่างคงทนถาวรเพียงใด
- นักเรียนมีพัฒนาการความสามารถในการอ่านเพียงใด
- ความรักในการอ่านมีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านเพียงใด

ยิ่งถอดรหัสเคล็ดไม่ลับของการนำสู่การเลื่อนวิถีสู่ฐานะแล้ว ยิ่งเห็นว่า การอ่านที่สร้างความสุข ความเพลิดเพลิน สามารถตอบใจหทัย ทั้งด้านคุณภาพ การพัฒนานวัตกรรมการเรียนรู้และวิชาการ รวมถึงคุณค่า และคุณประโยชน์ที่เอื้อต่อทั้งผู้เรียน และชุมชนในโรงเรียน และหรือนอกโรงเรียนมาจับมือร่วมกันสร้างสรรค์ เพาะพันธุ์เมล็ดแห่งการอ่าน เพื่อให้ผลิดอกออกผล สร้างเสริมปัญญา และสร้างสุขเพื่อสังคมร่วมกัน

ขอขอบคุณข้อมูลจาก อาจารย์วิภา ตันฑุลพงษ์

ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กรุงเทพมหานคร

แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน ได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) มีบทบาทหน้าที่ในการประสานกลไก นโยบาย และปัจจัยขยายผล จากทั้งภาครัฐ ภาคประชาสังคม และภาคเอกชน ให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนการสร้างเสริมพฤติกรรมและวัฒนธรรมการอ่าน ให้เข้าถึงเด็ก เยาวชน และครอบครัว โดยเฉพาะกลุ่มที่ขาดโอกาสในการเข้าถึงหนังสือและกลุ่มที่มีความต้องการพิเศษ

คณะกรรมการกำกับทิศทาง

กลุ่มแผนงานสื่อสร้างสรรค์เพื่อสุขภาวะในแผนสื่อสารสุขภาวะ และสื่อสารการตลาดเพื่อสังคม

แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน

ที่ปรึกษา :	อาจารย์มานิจ สุขสมจิตร	นพ.ยงยุทธ วงศ์ภิรมย์ศานติ์
ประธาน :	รศ.จุมพล รอดคำดี	
กรรมการ :	รศ.ประภาภัทร นิยม	อาจารย์สุรินทร์ กิจนิตย์ชัชวีร์
	อาจารย์ชูชัย ฤดีสุขสกุล	ดร.ชฎามาศ ฤกษ์เศรษฐสกุล
	รศ.ดร.อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์	รศ.ดร.วิลาสินี อดุลยานนท์
เลขานุการ :	นางสาวเข็มพร วิรุฬราพันธุ์	นางสุดใจ พรหมเกิด
	นายदनัย หวังบุญชัย	
ผู้ช่วยเลขานุการ :	นางญานี รัชต์บริรักษ์	
ผู้จัดการแผนงานฯ :	นางสุดใจ พรหมเกิด	

ร่วมสนับสนุนการขับเคลื่อนนโยบาย โครงการ และกิจกรรมเพื่อสร้างเสริมให้เกิดพฤติกรรมและวัฒนธรรมการอ่านเพื่อสังคมสุขภาวะกับเราได้ที่นี่

แผนงานสร้างเสริมวัฒนธรรมการอ่าน

๔๒๔ หมู่บ้านงาไม้ ซอยจรัญสนิทวงศ์ ๖๗ แยก ๓ ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบางพลัด

เขตบางพลัด กรุงเทพฯ ๑๐๗๐๐ โทรศัพท์ : ๐-๒๔๒๔-๔๖๑๖-๗ โทรสาร : ๐-๒๔๒๔-๔๖๑๖-๗ กิต ๓

E-mail : info@happyreading.in.th website : <http://www.happyreading.in.th>

Facebook : ค้นหาคำว่า Happyreading

Twitter : <http://www.twitter.com/happy2reading>

